

บทที่ 5

การก่อรูปวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมือง

การศึกษาโบราณคดี ตามแนวคิดในหนังสือเรื่องโบราณคดีของความรู้ (Archaeology of knowledge) พูโกต์พูดถึงพัฒนาการในระเบียบวิธีของวงการประวัติศาสตร์ โดยชี้ให้เห็น 2 แนวทางใหญ่ ๆ ซึ่งดูจะขัดแย้งกันเอง

แนวทางแรก แนวทางที่นักประวัติศาสตร์นำโดย F. Braudel พยายามจะหา “ความไม่เปลี่ยนแปลง” หรือเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ แนวทางนี้เอง แสดงให้เห็นว่าพูโกต์ พยายามหากฎเกณฑ์ที่เป็นสากลที่ใช้อธิบายสรรพสิ่ง ในหนังสือ The Order of things พูโกต์พยายามหาโครงสร้างความคิดที่มั่นคงถาวร เปลี่ยนแปลงช้า เป็นที่มาของความคิดในระดับพื้นผิวต่าง ๆ ซึ่งก็คือสิ่งที่พูโกต์เรียกว่ากรอบความรู้ (Episteme) แต่ในงานศึกษาครั้งนี้จะเรียกว่า กรอบความคิด เพราะ ผู้ศึกษาไม่ได้สนใจที่ความรู้ แต่ผู้ศึกษาสนใจที่ใช้วาทกรรมผลิตคุณค่าการขาดจริยธรรมทางการเมือง

แนวทางที่สอง แนวทางที่ตรงกันข้ามกับแนวทางแรก ซึ่งแต่เดิมนักประวัติศาสตร์เคยพยายามหาความต่อเนื่องระหว่างช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง แต่พูโกต์กลับค้นหาความไม่ต่อเนื่อง รอยปริ รอยแตก รอยแยก อันนำไปสู่ความก้าวกระโดด เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน กระทั่ง พูโกต์ อ้างงานของ G. Canguilhem ซึ่งเน้นการเข้าแทนที่ และการเปลี่ยนรูป (Displacement and transformation) ของรูปความคิด (Concept) ต่าง ๆ

ความพยายามของพูโกต์ก็คือความมุ่งหมายที่จะเชื่อมโยงทั้งสองลักษณะเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ศึกษาทั้งการก้าวกระโดด ความฉับพลัน การเปลี่ยนรูป (Transformation) ของความคิดที่เรียกว่า ความไม่ต่อเนื่อง (Discontinuity) ของวาทกรรม

ขณะเดียวกันก็พยายามศึกษาถึงกฎเกณฑ์ แบบแผน ความสอดคล้องต้องกันของวาทกรรม ซึ่งเป็นเสมือนเค้าโครงแห่งกฎเกณฑ์ใหญ่ที่ซ่อนอยู่ภายใต้ภาคปฏิบัติการวาทกรรม (Discursive Practices) อีกด้วย ที่เรียกว่าการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation)

พูโกต์ใช้สองแนวคิดนี้มาเสนอแนวศึกษาแบบโบราณคดี (Archaeology) เพื่อเจาะจงไปยังการศึกษาของทั้งการก้าวกระโดดทางความคิด และความเชื่อมโยงของหลักฐาน และเหตุปัจจัยแห่งการก่อตัวของความคิดในแผ่นชั้น (Strata ซึ่งหมายถึงช่วงเวลาหนึ่ง ช่วงสมัยหนึ่ง) อย่างแยกขาดจากช่วงชั้นอื่น ๆ (ธีรยุทธ บุญมี, 2549, น. 43-44)

วาทกรรมวิเคราะห์ช่วยให้ฟูโกต์มองประวัติศาสตร์ความรู้ในแบบ “ประวัติศาสตร์วาทกรรมของสังคม” เขาปฏิเสธการมองความรู้ของมนุษย์เชิงพัฒนาการของบุคคล เหตุการณ์ และความคิด เขาปฏิเสธพัฒนาการแนวความก้าวหน้าของ “เหตุผล” และปฏิเสธการมองว่าประวัติศาสตร์ความคิดต้องมีจุดหมายปลายทาง ไปสู่ความสมบูรณ์และความดีพร้อม (ธีรยุทธ บุญมี, 2549, น. 45)

ในงานของ Archaeology of Knowledge ฟูโกต์ เชื่อว่าในแต่ละยุคสมัย มีกฎเกณฑ์เล็ก ๆ ของวาทกรรมที่กำกับการผลิตความคิดของเราโดยที่เราไม่รู้ตัวดำรงอยู่

ฟูโกต์เสนอให้มองตัวบทวาทกรรมต่าง ๆ ในระนาบเดียวกัน เชื่อมโยงกัน หรือเหลื่อมทับกัน เรียกว่า Deleuze ฟูโกต์เรียกปริณทณโดยรวมที่ศึกษาว่า สนามของวาทกรรม (Discursive Field) สนามวาทกรรมนี้ทำให้เราก้าวพ้นการแบ่งชนิดประเภทสาขาวิชาแบบเก่า ๆ เช่น การแบ่งเป็นวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ปรัชญา ศาสนา ประวัติศาสตร์ นิยาย ฯลฯ

ดังนั้นวิธีการศึกษาแบบโบราณคดี (Archaeology) ตามความหมายของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) จึงเป็นการขุดค้น หรือขุดคุ้ยเพื่อดูวาทกรรมเรื่องต่าง ๆ ในแต่ละยุคสมัย โดยมีข้อสันนิษฐานเชื่อว่า แต่ละยุคสมัยจะมีแบบแผนระเบียบความคิดของตนเอง ซึ่งฟูโกต์สนใจการก่อรูประเบียบความคิดดังกล่าว และใช้ศัพท์เฉพาะที่เรียกว่า การก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) ในขณะเดียวกันฟูโกต์ก็เชื่อว่ามีเปลี่ยนแปลงของแบบแผนความคิดดังกล่าวด้วย ที่เรียกว่า ความไม่ต่อเนื่อง (Discontinuity) ของวาทกรรม

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร (2545, น. 18–20) กล่าวว่า ฟูโกต์ ได้ให้คำอธิบายวาทกรรม (Discourse) จากงานเขียนของฟูโกต์เองใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. มองจากนิยามความหมาย : วาทกรรม คือเครือข่ายของกฎเกณฑ์ ค่านิยม ความรับรู้ ความเข้าใจร่วม มาตรฐาน ความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ของชีวิตมนุษย์ วาทกรรมมาจากการสื่อสารของคนจำนวนมาก จนยากที่จะรู้ที่มาและไม่มีผู้ใดสามารถอ้างความเป็นเจ้าของวาทกรรมนั้นได้

2. มองจากแหล่งที่มา : วาทกรรมเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่ผู้คนในสังคม ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง นิยามว่ามีความหมาย หรือมีความถูกต้อง ภายใต้กฎเกณฑ์ของหลักวิชา (Disciplines) และเหตุผลที่ไม่จำเป็นต้องเป็นชุดเดียวกัน ภายใต้วาทกรรมจะมีบางสิ่งที่นิยามได้ มีความหมายได้ มีคุณค่าได้ก่อตัวขึ้นมา (Discursive Formation) และพร้อมที่จะผันแปร (Discontinuity) กลายเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นชุดค่านิยมใหม่ ความหมายชุดใหม่ คุณค่าชุดใหม่ (Foucault, 1972, p. 63)

ในสนามของวาทกรรม จะประกอบด้วย วาทกรรมหลากหลายชุด ที่บางชุดอาจเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อตอกย้ำความเป็นวาทกรรมชุดเดิมให้คงดำรงอยู่ หรืออาจต่อรองซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดวาทกรรมชุดใหม่ หรือเกิดการต้านทาน ได้แย้งกัน ทำให้วาทกรรมบางชุดถูกกดทับมิให้แสดงตัวออกมา หรือแสดงตัวออกมาค่อนข้างน้อยในการสื่อสารกระแสหลัก และทำให้วาทกรรมบางชุดเป็นวาทกรรมหลัก (Dominant Discourse) ของสังคมในขณะนั้น

ภายใต้โครงสร้างการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1) ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) ให้เรื่องใด เรื่องหนึ่ง สามารถกล่าวถึงได้ มีความหมาย และตัดสินคุณค่าได้ โดยมี 1.1 หลักวิชา (Disciplines) เป็นศูนย์กลางความคิดที่จะให้คำอธิบาย และตัดสินคุณค่าต่าง ๆ ให้กับสรรพสิ่ง 1.2 การสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การกล่าวซ้ำ การวิพากษ์วิจารณ์ทั้งเชิงบวก เชิงลบของผู้คนในสังคม เพื่อให้วาทกรรมนั้น ๆ ดำรงอยู่ต่อไปได้ (Commentary) และ 1.3 ผู้เขียน (Author) ซึ่งในความหมายของฟูโกต์ มองว่าวาทกรรมนั้นปรากฏในสิ่งใด มีสิ่งใดที่ทำหน้าที่เผยแพร่ และทำให้วาทกรรมนั้น ๆ ดำรงอยู่ (Author Function) เช่น อาจปรากฏตัวในรูปข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ งานวรรณกรรมรูปแบบต่าง ๆ เช่น นวนิยาย วรรณคดี แนวคิดทางด้านปรัชญา ในงานปรัชญาการเมือง ของสำนักคิด และนักคิดต่าง ๆ หรือ อาจจะเป็นการพูดคุยของมนุษย์ชีวิตประจำวันก็ได้ ฟูโกต์ ไม่ได้สนใจใครเป็นเจ้าของวาทกรรม เนื่องจากวาทกรรมเป็นสิ่งที่อยู่ในการสื่อสารของมนุษย์โดยทั่วไป จนยากที่จะรู้ที่มาและไม่สามารถรู้ได้ถึงความเป็นเจ้าของวาทกรรมนั้น ๆ (ธีรยุทธ บุญมี, 2549, น. 48-57)

2) จากข้อ 1) วาทกรรมก่อให้เกิดการยอมรับในบางสิ่งผ่านการควบคุมและจำกัดวาทกรรม แต่ในขณะเดียวกันวาทกรรมก็พยายามกีดกันบางสิ่งออกไป (System of Exclusion) ด้วยเช่นกัน ผ่านกลไกการจัดการความจริง ความถูกต้อง โดยใช้ตรรกะความคิดว่าด้วยการห้าม (Prohibited) การแบ่งแยก หรือปฏิเสธวาทกรรม (Division and Rejection) บางชุดออกไปจากระบบ การกำหนดคุณค่าว่าสิ่งใดถูกต้อง ในขณะเดียวกันก็จะกีดกันให้อีกสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่สื่อสารไม่สื่อความหมาย หรือตัดสินคุณค่าไม่ได้

3) การสื่อถึงวาทกรรมในเรื่องใด เรื่องหนึ่ง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ 1) ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) และ 2) ระบบการกีดกัน (System of Exclusion) เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับ 3) หลักการที่ทำให้เรื่องที่พูดนั้นมีข้อขัดแย้งหรือ

โต้เถียงได้น้อยมากหรือยากมากที่จะขัดแย้ง (Principle of rarefaction among speaking subjects) อีกด้วย

จากแนวคิดเรื่องการก่อรูปวาทกรรม ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้นำมาประยุกต์ใช้เพื่ออธิบายการก่อรูปวาทกรรม การขาดจริยธรรมทางการเมือง ดังนี้

1. ระบบของการควบคุม และจำกัดของวาทกรรม (System for the Control and Delimitation of Discourse) ซึ่งมาจากการประยุกต์แนวคิดของลาร์รี โพลเวล (Larry Powell) และโจเซฟ ไควอร์ท (Joseph Cowart) ใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การซื้อ ขายเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ 5) การใช้วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในรูปของภาคปฏิบัติการวาทกรรม ได้แก่ คำข้อความ และข้อความ ที่อยู่ในข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ โดยเผยให้เห็นวิธีคิดที่ปรากฏให้เห็นในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

2. ระบบการกีดกัน (System of Exclusion) ซึ่งมาจากการประยุกต์แนวคิดของลาร์รี โพลเวล (Larry Powell) และโจเซฟ ไควอร์ท (Joseph Cowart) ใน 5 ประเด็น ได้แก่ 1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การซื้อ ขายเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ 5) การใช้วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในรูปของภาคปฏิบัติการวาทกรรม ได้แก่ คำ และข้อความ ที่อยู่ในข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ โดยแสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดใดที่ถูกกีดกันออกจากวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองในข่าวสารการเลือกตั้งแต่ละยุคสมัย

ส่วนของความไม่ต่อเนื่องของวาทกรรม ในการศึกษาครั้งนี้จะแสดงให้เห็นใน 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. ความไม่ต่อเนื่องของวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองที่เกิดจากการประกอบสร้างกรอบความคิดที่แตกต่างกัน 2. ความไม่ต่อเนื่องของวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองที่เกิดจากกรอบความคิดชุดเดียวได้หยาบยืมความหมาย หรือการหยาบยืมคุณค่าข้ามหลักวิชา (Discipline) จนเกิดเป็นสนามวาทกรรม (Discursive Field) 3. ความไม่ต่อเนื่องของวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองที่เกิดจากการให้ความหมาย หรือการกำหนดคุณค่าของกรอบความคิดในวาทกรรมที่แตกต่างกันไปเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป

ถ้านำแนวความคิดเรื่องโบราณคดี (Archaeology) ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น มาปรับประยุกต์ใช้ในการอธิบายปรากฏการณ์การขาดจริยธรรมทางการเมืองในสังคมไทย จะพบว่ามีความแตกต่างจากนักประวัติศาสตร์อธิบาย ที่มุ่งสนใจอธิบายปรากฏการณ์จากอดีตไปสู่อุปัจจุบัน กล่าวคืออธิบายปรากฏการณ์จากการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2476 อธิบายให้เห็นพัฒนาการ

ความเป็นจริงของเหตุการณ์ในประเด็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองไปจนถึงการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายปี พ.ศ. 2550 นั้น เป็นการดำเนินการของเหตุการณ์ไปอย่างต่อเนื่อง อย่างไร

แต่ทว่าฟูโกต์ไม่ได้สนใจเหตุการณ์ดังเช่นนักประวัติศาสตร์ ฟูโกต์สนใจวาทกรรมจากปัจจุบันไปสู่อดีต โดยมองเหตุการณ์การขาดจริยธรรมทางการเมืองในด้านวาทกรรม โดยอธิบายการเปลี่ยนแปลงวาทกรรมจากปัจจุบันลงสู่อดีต อธิบายวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองจากข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์จากการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2550 ไปสู่วาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2476 โดยมองว่าการเปลี่ยนแปลงภายในวาทกรรมไม่ได้มีความต่อเนื่อง แต่กลับดำรงอยู่อย่างกระจัดกระจาย แตกหักขาดตอน การอธิบายวาทกรรมในแต่ละยุคสมัยนั้น จะมีการรอบความคิด และวิธีคิดในการรอบความคิดนั้น ๆ กำกับอยู่ ซึ่งฟูโกต์จะสนใจแนวคิด และวิธีคิดโดยมองจากปัจจุบันไปสู่อดีตว่าในแต่ละยุคนั้นมีการรอบความคิด และวิธีคิด ในการรอบความคิดนั้น ๆ กำกับอยู่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นในบทนี้ผู้ศึกษาจะขอเสนอให้เห็นการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) การขาดจริยธรรมทางการเมือง แต่ละยุคสมัยเสียก่อน โดยนำเสนอจากปัจจุบัน ลงสู่ในอดีต กล่าวคือจะนำเสนอให้เห็นการก่อรูปวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมือง ที่ปรากฏจากข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ในการเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 22 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550 เป็นลำดับแรก ว่ามีลักษณะเช่นไร หลังจากนั้น จึงจะนำเสนอการก่อรูปวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมือง ที่ปรากฏจากข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ในการเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 21 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ไปจนถึงการก่อรูปวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมือง ที่ปรากฏจากข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ในการเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 1 วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 หลังจากนั้นจึงจะอธิบายให้เห็นความไม่ต่อเนื่องของวาทกรรมการขาดจริยธรรมทางการเมืองในบทถัดไป

ขั้นตอนการวิเคราะห์แสดงการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation)

1. กำหนดกรอบความคิด (Conceptual Framework) ที่ใช้ในการศึกษาการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” ในที่นี้ผู้ศึกษาได้ใช้กรอบความคิดการก่อรูปวาทกรรมที่ได้จากการประยุกต์ใช้แนวคิดของลาร์รี โพลเวล (Larry Powell) และโจเซฟ โควอร์ท (Joseph Cowart) 6 ประเด็น ได้แก่ 1) การทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง (Ballot Stuffing) 2) การซื้อเสียง (Vote Buying) 3) การใส่ร้ายป้ายสี (Scandals) 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflicts of Interest) 5) การใช้เล่ห์กล (Dirty Tricks) 6) การรณรงค์

หรือการโฆษณาด้านลบ (Negative Campaigning / Negative Advertising) มาเป็นกรอบความคิด แต่หลังจากผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร ผู้ศึกษาจึงได้ปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์ดังกล่าวเพื่อให้เข้ากับสภาพของข้อมูลที่ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลมาได้ ได้แก่ 1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การซื้อ ขายเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน และ 5) การใช้วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. ทำการสำรวจวิธีคิด ในกรอบความคิดทั้ง 5 กรอบความคิดที่กำหนดไว้ในข้อ 1 จากข่าวสารการเลือกตั้งทางหนังสือพิมพ์ที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษา

3. นำวิธีคิดดังกล่าว จากข้อ 2 มานำเสนอในตารางการก่อรูปวาทกรรมการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรแต่ละยุค

วิธีคิดในกรอบความคิด “การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง”

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากรอบความคิดว่าด้วยการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งว่า มีระบบวิธีคิดชุดใดบ้างกำกับกรอบความคิด “การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง” ในข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษาพบว่า มีวิธีคิดกำกับความคิดเรื่อง “การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง” ทั้งหมด 7 ชุดวิธีคิดดังนี้

1. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต
2. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
3. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต
4. ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต
5. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต
6. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต
7. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้

ข่าวสารการเลือกตั้ง 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 1 ระบุว่า

“...กรรมการหน่วยซึ่งเลือกเอาจากผู้ไว้วางใจได้รับอำิสสินจ้างจากพรรคเสรีฯ และถูกสั่งให้โกงบัตรถึงพันต่อหน่วยโดยลงให้จากผู้ที่ไม่ได้ไปใช้สิทธิ...” (พิมพ์ไทย, 20 กุมภาพันธ์ 2500, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 1 และ 14 ระบุว่า

...อนุสนธิจากการเลือกตั้งที่จะถึงนี้ และยิ่งนับวันก็ยิ่งจะมีเสียงสกปรกมากขึ้น “พิมพ์ไทย” ได้รับคำร้องทุกข์ของราษฎรผู้หนึ่งวานนี้โดยกล่าวหาว่า ตัวเขาเองถ่วงรู้แผนการเลือกตั้งครั้งนี้ได้ดีโดยได้ติดสนิทกับสมุนพรรคเสรีฯ คนหนึ่งซึ่งได้เล่าแผนการในการเลือกตั้งให้ฟังว่า ตัวสมุนพรรคเสรีฯ คนนั้นได้รับเลือกเป็นกรรมการหน่วยคนหนึ่งซึ่งทางอำเภอแต่งตั้งให้ ทางอำเภอสั่งให้โกงบัตรให้พรรคเสรีฯ เขตหนึ่งอย่างน้อย 1,000 บัตร พร้อมกับระบุไว้ด้วยว่า ท้องที่นั่นคือ ท้องที่อำเภอยานนาวา วิถีโกงที่อาศัยคนที่ไม่ไปใช้สิทธิในวันนั้นนั่นเอง และยังบอกไว้ด้วยว่า “คนเดินลงหรือจะสู้คนนั่งลงได้...” (พิมพ์ไทย, 20 กุมภาพันธ์ 2500, น. 1, 14)

ข่าวสารการเลือกตั้ง 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 หน้า 4 ระบุว่า

...แผ่นหมายเลขสำหรับปิดบัตรเลือกตั้งหลายสิบใบ ซึ่งนายเทพ โชติณัฐิต หัวหน้าพรรคเศรษฐกิจกร บอกว่า จับได้จากประชาชนที่จังหวัดอุดร ซึ่งได้กลายเป็นข่าวเกรียวกราวในหน้าหนังสือพิมพ์ หลายฉบับตามที่ทราบกันอยู่แล้วนั้น จะมีความหมายก็แต่เศษกระดาษแผ่นหนึ่งหรือหลายแผ่น ถึงแม้ว่าจะนำไปปิดลงในบัตรนั้นก็ย่อมเป็นโมฆะใช้การไม่ได้ ซึ่งก็หมายความว่าจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแก่ผู้ใช้แผ่นหมายเลขดังกล่าวให้เป็นประโยชน์ขึ้นมาเลย นอกจากได้รับความร่วมมือหรือรู้เห็นเป็นใจจากเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยเลือกตั้งเท่านั้น เหตุเป็นเช่นนี้เพราะแผ่นหมายเลขที่จับได้ มิได้ประทับตราอำเภอ... นายชลอ วนภูติ ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนคร ก็ได้

แถลงเพิ่มเติมว่าแม้จะนำไปปิดบัตร สำหรับลงไฟฟ้า ก็ยังไม่มีผล... (พิมพ์ไทย, 12 ธันวาคม 2500, น. 4)

ข่าวสารการเลือกตั้ง 4 เมษายน พ.ศ. 2519

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอังคารที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2519 หน้า 5

ระบุว่า

...การแก้คะแนนระหว่างทาง กลวิธีนี้ประยุกต์มาจากไฟฟ้าสมัยก่อน มาสมัยใหม่นี้ เขามีวิธีการแก้คะแนนระหว่างทาง โดยโกงเป็นที่มีย่อยเฉพาะกรรมการที่คุมหีบบัตร เลือกตั้งไปส่งอำเภอเท่านั้น วิธีโกงก็คือ ประธานกรรมการ และกรรมการที่คุมหีบ บัตรลงคะแนนไปส่งอำเภอที่รับเงินเจ้าบุญทุ่มมาแล้วจะให้กรรมการอื่น ๆ ลงนามใน ใบรายงานแสดงผลการนับคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งไว้หลาย ๆ ชุด โดยอ้างว่า เพื่อป้องกันการชำรุดสูญหาย เมื่อคุมหีบบัตรไปส่งก่อนส่ง ณ จุดใดที่มีโอกาสเหมาะ กรรมการชุดนี้จะตรวจดูบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่มาใช้สิทธิ ซึ่งพวกนี้จ้องไว้แล้ว.. กรรมการชุดนี้ จะใช้สิทธิแทน หย่อนบัตรเลือกตั้งที่กาเบอร์เจ้าบุญทุ่มลงไปในหีบ บัตรแทนแก้คะแนนที่เพิ่มลงไปใบรายงานแสดงผลของการนับคะแนน การแก้คะแนน โดยวิธีนี้กรรมการพวกนี้ฉลาดในการแก้มาก เขาจะไม่ใช้สิทธิแทนผู้ไม่มาใช้สิทธิ หรือ แก้คะแนนจนจำนวนผู้มาใช้สิทธิมากจนเกินความที่น่าจะเป็นจริงคือรับรองจำนวนผู้ มาใช้สิทธิหลังจากแก้คะแนนแล้วไม่ถึง 90 เปอร์เซ็นต์ตามที่กระทรวงมหาดไทยตั้ง เกณฑ์สงสัยไว้ว่าถ้าหน่วยใดมีผู้ใช้สิทธิถึง 90 เปอร์เซ็นต์ ให้ตั้งข้อสงสัยไว้ว่าทุจริต นั้นรับรองจับไม่ได้แน่นอนว่าการทุจริตการโกงคะแนนโดยวิธีนี้มันขึ้นอยู่กับจำนวนผู้มีไป ใช้สิทธิ ถ้ามีมากก็นับว่าเป็นที่ขึ้นชอบของกรรมการประจำหน่วยที่จะโกงเพื่อให้เจ้า บุญทุ่มที่ทุ่มเงินพาดหัวกรรมการเหล่านั้นได้รับคะแนนสูง บางท่านอาจคิดว่าการแก้ คะแนนระหว่างทางนี้ทำได้ยาก เพราะที่หน่วยเลือกตั้งก็มีประกาศผลการนับคะแนน ติดอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัติหน่วยเลือกตั้งที่อยู่ในป่าจะไม่มีประกาศผลการนับ คะแนนเลย มีเฉพาะกระดานดำที่มีคะแนนที่ถูกกลบเลือน ๆ เท่านั้น... (ประชาธิปไตย, 30 มีนาคม 2519, น. 5)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 หน้า 5 ระบุ

ว่า

นายวิทยา แก้วภราดัย หมายเลข 2 ผู้สมัครพรรคก้าวหน้า เขต 3 นครศรีธรรมราช เปิดเผยว่า ในขณะนี้หัวคะแนนของผู้สมัครบางพรรคได้นำวิธีการผิดกฎหมายมาใช้

โดยเฉพาะในอำเภอหัวไทร โดยหวัคะแนนของแต่ละพรรคจะออกกว่านซื้อบัตรประชาชน โดยการไ้บัตรเวียน คือชั้นแรกจะนำบัตรเลือกตั้งที่กากบาทในช่องหมายเลขผู้สมัคร ให้ผู้ไ้สิทธิไ้ไปหย่อนในหีบบัตร และนำเอาบัตรเปล่ามาคืน และรับเงินไปในวันเลือกตั้ง ซึ่งนับเป็นเรื่องหนักใจ ตนจึงอยากไ้ตำรวจช่วยดูแลเรื่องนี้ด้วย... (มติชน, 12 กรกฎาคม 2531, น. พิเศษ 3)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้

ข่าวสารการเลือกตั้ง พ.ศ. 2531

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 หน้า 5 ระบุว่า

นายวิทยา แก้วภราดัย หมายเลข 2 ผู้สมัครพรรคก้าวหน้า เขต 3 นครศรีธรรมราชเปิดเผยว่า ในขณะที่หวัคะแนนของผู้สมัครบางพรรคได้นำวิธีการผิดกฎหมายมาใช้ โดยเฉพาะในอำเภอหัวไทร โดยหวัคะแนนของแต่ละพรรคจะออกกว่านซื้อบัตรประชาชน โดยการไ้บัตรเวียน คือชั้นแรกจะนำบัตรเลือกตั้งที่กากบาทในช่องหมายเลขผู้สมัคร ให้ผู้ไ้สิทธิไ้ไปหย่อนในหีบบัตร และนำเอาบัตรเปล่ามาคืน และรับเงินไปในวันเลือกตั้ง ซึ่งนับเป็นเรื่องหนักใจ ตนจึงอยากไ้ตำรวจช่วยดูแลเรื่องนี้ด้วย... (มติชน, 12 กรกฎาคม 2531, น. พิเศษ 3)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้

ข่าวสารการเลือกตั้ง 13 กันยายน พ.ศ. 2535

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 3 ระบุว่า

“...นายศักดิ์ เจ้าหน้าที่องค์กรกลางบุรีรัมย์ แถลงว่า ที่เขตเลือกตั้งที่ 1 บุรีรัมย์ มีการปลอมแปลงบัตรเลือกตั้งกันแล้ว...” (กรุงเทพธุรกิจ, 7 กันยายน 2535, น. 3)

ข่าวสารการเลือกตั้ง 6 มกราคม พ.ศ. 2544

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 1 และ 19 ระบุว่า

“...พ.ต.อ. รุ่งโรจน์ ผกก. สภ.อ. สามพราน จ. นครปฐม แจ้งต่อผู้สื่อข่าวว่า มีคนร้ายไม่ทราบจำนวน เข้าไปที่ทำการไปรษณีย์ อ. สามพราน...พบว่ามียี่สิบซองของถูกโจรกรรม...มีบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง ส.ส. ในวันที่ 6 ม.ค. 2544นี้...” (กรุงเทพธุรกิจ, 2 มกราคม 2544, น. 1,19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า

“...แหล่งข่าวจากที่ประชุมกรรมการฯเปิดเผยว่า ที่ประชุมเป็นห่วงเรื่องการยึดบัตรเข้าไปในหีบเลือกตั้งที่เป็นพลาสติก เพราะสามารถกรีดเสาะ ๆ แล้วยึดบัตรปลอมเข้าไปได้...” (กรุงเทพธุรกิจ, 8 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 12 และ 16 ระบุว่า

“...นายยุวรัตน์ กกต. กล่าวว่า ขอเตือนผู้มีสิทธิว่าอย่างหลงเชื่อ ผู้สมัครหรือหัวคะแนนที่จะเอาบัตรเลือกตั้งอื่นที่ไม่ใช่ของ กกต. ไปให้เพราะหากกรรมการประจำหน่วยตรวจพบว่าบัตรขึ้นก็ต้องติดคุกอย่างแน่นอน...” (กรุงเทพธุรกิจ, 27 ธันวาคม 2543, น. 12, 16)

ข่าวสารการเลือกตั้ง 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

...เมื่อวันที่ 16 ธ.ค. นายสมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชน ให้สัมภาษณ์ว่า ขณะนี้รู้สึกวิตกทุกซักรอนไปตามประสาของนักการเมือง เพราะเป็นห่วงเรื่องการดูแลหีบบัตร ที่ต้องไปตกอยู่ในการดูแลของใครก็ไม่รู้อีกหลายวัน กลัวว่าใครจะเอาอะไรไปยึดได้หีบบัตรเข้าไป แม้จะเชื่อมั่นการทำงานของ กกต. แต่อดห่วงไม่ได้ จึงอยากให้ไปดูแลให้ดี... (ไทยรัฐ, 16 ธันวาคม 2550, น. 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 12 ระบุว่า

...ในอำเภอนาสาร อำเภอกาจนดิษฐ์ และอำเภอเวียงสระ มีการทุจริตเกี่ยวกับการทำบัตรประชาชนเกิดขึ้น เนื่องจากผู้ที่ยังไม่มีบัตรประชาชน และ บัตรหมดอายุ เมื่อขอทำบัตรแล้ว เจ้าหน้าที่จะออกบัตรเหลืองให้ก่อน แต่เมื่อครบกำหนด ประชาชนก็ไม่สามารถขอรับบัตรเหลือง โดยเจ้าหน้าที่อ้างว่ายังดำเนินการไม่เรียบร้อย และยังมีข่าวว่าเจ้าหน้าที่บางรายขายบัตรเหลืองให้กับหัวหน้าคณะของพรรคการเมืองหนึ่ง... (สยามรัฐ, 10 มิถุนายน 2538, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 1 ระบุว่า

...นายชูวงศ์ ฉายะบุตร อธิบดีกรมการปกครอง ได้เน้นให้กรรมการในหน่วยเลือกตั้งตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง โดยเฉพาะผู้ที่ใช้บัตรเหลืองแทนบัตรประชาชน เนื่องจากใบเหลืองที่ออกจากทั่วประเทศมีประมาณ 680,000 ใบ แต่ขณะนี้ปรากฏว่าตรวจสอบพบการขอใบเหลืองจำนวนเกินจริงหลายเท่าตัว... (สยามรัฐ, 20 มิถุนายน 2538, น. 1)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2535

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 1 และ 16 ระบุว่า

ผู้สมัครพรรคประชากรไทยซึ่งได้เปรียบเป็นกำนันเก่าถึง 2 คน สามารถขอความร่วมมือตรวจสอบบัญชีในตำบลและหมู่บ้านจากเพื่อนกำนันและผู้ใหญ่บ้านได้ นอกจากนี้การเข้าหาครูตามโรงเรียนต่าง ๆ ของผู้สมัครพรรคประชากรไทยก็ได้รับความร่วมมือ

เฉพาะครูตัวเล็ก ๆ วันที่ 13 ก.ย. จะได้ว่าใครมีฝีมือและอำนาจในการทำบัญชีได้สูง
กว่ากัน... (กรุงเทพธุรกิจ, 15 สิงหาคม 2535, น. 1, 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 16

ระบุว่า

“...นายอุทัย หัวหน้าพรรคเอกภาพ เปิดเผยว่า ใน จ.ชลบุรี ขณะนี้มีบัญชีรายชื่อผู้มี
สิทธิลงคะแนนเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้นกว่าความเป็นจริง มีการโกงกันอย่างมโหฬารเพราะเจ้าหน้าที่
อำเภอและท้องถิ่นได้ให้ความร่วมมือทำหลักฐานขึ้นมา...” (กรุงเทพธุรกิจ, 6 กันยายน 2535, น. 16)

**ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง
โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้**

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 1 และ 12

ระบุว่า

...มติชน สำนักรวบรวมตรวจสอบบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ประชาชนโหรงเหรง พบบัญชี
ผีเกลื่อน ชื่อขาดหาย ลูกต่างด้าวร้องก้านัน ผู้ใหญ่บ้านโยกโย้แฉศรีสะเกษเด็ก 2-3
ขวบมีชื่อในบัญชี โฉยผีเข้าบ้าน จากการที่ประชาชนไปสำรวจรายชื่อพบว่า มี
บุคคลที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนปรากฏอยู่ในบัญชีเลขบ้านหลายแห่ง เช่น บ้านของนาย
จินดา รุทธะกาญจน์ พนักงานประจำราชดำริอาเขต ขณะไปตรวจรายชื่อว่า “บ้านผม
อยู่ใกล้เขตบางเขนก่อนไปทำงานต้องมาขึ้นรถที่หน้าเขต เลยแวะมาดูรายชื่อ ปรากฏ
ว่า มีคนที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนเพิ่มอยู่ในบัญชี 1 คน ชื่อ ร.อ.เย็น ทับบุญมี ไม่รู้มาอยู่
ได้อย่างไร ... - ส.ส.ไวยขาวบ้านชื่อหาย ที่จังหวัดศรีสะเกษนายปิยะพันธุ์ รัชราภรณ์
ผู้สมัครรับเลือกตั้งเขต 2 กล่าวว่าที่ศรีสะเกษมีหลายอำเภอ โดยเฉพาะอำเภอเมือง
กิ่งอำเภอบึงพูน บัญชีรายชื่อผิดพลาดมากที่บ้านหนองครุใหญ่ ตำบลเป่าะ กิ่งบึง
บูรพ์มีเด็กอายุเพียง 2-3 ขวบหลายสิบคนมีชื่ออยู่ในบัญชีผู้มีสิทธิด้วย นอกจากนี้คนที่
ตายไปแล้วยังค้างอยู่ในบัญชี ... (มติชน, 5 เมษายน 2526, น. 1, 12)

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2535

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 3
ระบุว่า

“...นายอุทัย หัวหน้าพรรคเอกภาพ นำบัญชีรายชื่อจำนวนนับพันชื่อที่ทับซ้อนกันมา
แสดงประกอบการแถลงข่าวที่รัฐสภา ระบุว่า กรณีส่อเค้าว่าจะมีการทุจริตเกิดขึ้นในชลบุรี...”
(กรุงเทพธุรกิจ, 8 กันยายน 2535, น. 3)

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3
ระบุว่า

“มีเหตุการณ์ ที่ส่อว่าจะเกิด การทุจริตเกิดขึ้นที่ จ. ปทุมธานี โดยเกิดขึ้นที่เขตเลือกตั้ง
ที่ 1, 3, 4 นาง ประวิพร กกด. ประจำจังหวัดปทุมธานี กล่าวว่าได้รับรายงานถึงความผิดปกติ ในที่
เลือกตั้งกลางเขต 3 พบการเพิ่มของรายชื่อประชาชนที่ไม่มีสิทธิลงคะแนนเสียง” (กรุงเทพธุรกิจ,
30 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 5
ระบุว่า

“...นาย สุเมธ ผู้สมัคร ปทุมธานี พรรคไทยรักไทย เปิดเผยมว่ามีจำนวนผู้มีสิทธิในการ
เลือกตั้ง มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมีพริ้วเป็นจำนวนนับพันราย และยังออกทะเลียนบ้านชั่วคราวให้แก่
ชุมชนริมคลองต่าง ๆ...” (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 5)

**ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการ
หน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต มีดังนี้**

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 3
ระบุว่า

...ฝ่ายคณะพรรคที่กำลังดำรงตำแหน่งเป็นรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ เลยมามีเจตนาจะ
กลั่นแกล้งหรือหาทางกีดกันไม่ให้ประชาชนหรือผู้คนส่วนใหญ่ที่ทำงานอยู่กับบริษัท
และห้างร้านโดยทั่วไปไม่สามารถไปใช้สิทธิของตนได้โดยสะดวกแล้ว พร้อมกันนั้นก็
เลยฉวยโอกาสส่งบุคคลในความอุปการะของตนเข้าทำการทอดบัตรลงคะแนนเสียง

แทนผู้ไม่สามารถไปใช้สิทธิของตนเหล่านั้นเสีย ในแบบที่ได้รับสมญาจากผู้คนทั่วไปว่า “พลร่ม” หรือ “ไฟไฟ”... (พิมพ์ไทย, 24 กุมภาพันธ์ 2500, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 3

ระบุว่า

...ข่าวร้ายลือจะเกิดการทุจริตโดยการจัดตั้งพลร่มไฟไฟ จอมพล ป. นายกรัฐมนตรีผู้ยอมรับครั้งหนึ่งว่าได้ข่าวเหมือนกันได้มีหนังสือเวียนในนามของหัวหน้าพรรคเสรีมนังคศิลาไปถึงประธานสาขาพรรคในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศแล้วให้พยายามต่อสู้ด้วยความมีใจเป็นนักกีฬาจริง ๆ ให้หลบเลี่ยงความมัวหมองอันจะเกิดแก่พรรคเสีย จอมพล ป. บอกด้วยว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ ต่างประเทศสนใจกันอยู่มากอย่าให้เกิดสกปรกขึ้นได้เป็นอันขาด... (พิมพ์ไทย, 24 กุมภาพันธ์ 2500, น. 3)

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2512

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันเสาร์ที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 หน้า 1

และ 16 ระบุว่า

...รายงานข่าวได้เปิดเผยว่าทางพรรคสหประชาไทย ได้สืบทราบมาว่ามีพรรคการเมืองบางพรรค ได้วางแผนจะนำคนในจังหวัดใกล้เคียงมาลงคะแนนในจังหวัดพระนคร และ ธนบุรี เพื่อช่วยผู้สมัครพรรคของตน ดังนั้นทางพรรคสหประชาไทยจึงได้เตรียมรับมือเพื่อที่จะจับพวกพลร่มที่วนั้นเต็มที่ ด้วยการจัดตั้งหน่วยพิเศษสำหรับปราบปรามพลร่มโดยเฉพาะขึ้น ตามจุดต่าง ๆ ในเขตพระนคร และธนบุรี... (ประชาธิปไตย, 8 กุมภาพันธ์ 2512, น. 1, 16)

ข่าวสารการเลือกตั้ง วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2519 หน้า 3

ระบุว่า

..กลยุทธ์ในการเวียนเทียน ทะเบียนรายชื่อของผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งที่อยู่ในมือของเจ้าหน้าที่นั้น ดังได้กล่าวมาแล้วว่า มีผีเข้าไปแฝงกายอยู่อย่างมากมาย ฉะนั้นการเวียนเทียนจะมีขึ้นไม่ได้อย่างแน่นอน หากกรรมการเป็นผู้ที่ยืนอยู่ในความบริสุทธิ์ ยุติธรรมแต่ทว่าการเวียนเทียนก็ยังคงมีอยู่อย่างโจ่งคร้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่อุปฐิตที่เป็นผีเดินเวียนเทียนกันอย่างขวักไขว่ และผีเหล่านี้มีสัญลักษณ์ของเขาก็คือการเหินปากกาหมึกแห้งปลอกสีแดงยี่ห้อหนึ่งไว้ที่กระเป๋าเสื้อ เมื่ออุปฐิตเหล่านี้มาติดต่อกับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบรายชื่อผู้มีสิทธิ เพื่อไปลงคะแนนเจ้าหน้าที่ก็ทำที่ขานชื่ออุปฐิตผู้นั้นตามบัตรที่แสดงสิทธิ์ต่อเจ้าหน้าที่ และทำที่ตรวจสอบ

รายชื่อ แต่ตามความเป็นจริงแล้วนั้น ท้อปู้ทคนนั้นไม่มีรายชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร
นั้นเลย ซึ่งการทุจริตเป็นไปอย่างแนบเนียนโดยการสมรู้ร่วมคิดของเจ้าหน้าที่...
(ประชาธิปไตย, 14 มีนาคม 2519, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอังคารที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2519 หน้า 3
ระบุว่า

“...เช่นในกรณีของพลร่มและไฟไฟ ปัญหาดังกล่าวกระทรวงมหาดไทยและกรมการ
ปกครอง จะพยายามป้องกันมิให้เกิดขึ้นและได้กำหนดมาตรการต่าง ๆ ไว้แล้ว สำหรับเจ้าหน้าที่ซึ่ง
รับผิดชอบเกี่ยวกับการเลือกตั้งทุกฝ่ายก็ได้กำชับให้วางตัวเป็นกลางอย่างเคร่งครัด...”
(ประชาธิปไตย, 30 มีนาคม 2519, น. 3)

วิถีคิดในกรอบความคิด “การซื้อ ขายเสียง”

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากรอบความคิดว่าด้วยการซื้อ ขายเสียง โดยพิจารณาว่า มี
ระบบวิถีคิดชุดใดบ้างกำกับกรอบความคิด “การซื้อ ขายเสียง” ในข่าวสารการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษาพบว่าวิถีคิดกำกับความคิด
เรื่อง “การซื้อ ขายเสียง” ทั้งหมด 7 ชุดวิถีคิด ดังนี้

1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน
2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน
3. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน
4. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน
5. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน
6. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่าน
หัวหน้าคะแนน
7. หัวหน้าคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง

**ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรง
ต่อผู้ลงคะแนน มีดังนี้**

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า
1 และ 13 ระบุว่า

...จอมพล ป. พิบูลสงคราม และ นายควง อภัยวงศ์ ต่างพาลูกพรรคไปพูดหาเสียง
ประชันกันคนละมุมคลองเตย ฝ่ายหนึ่งเกณฑ์กรรมกรท่าเรือและร.ส.ไปฟัง แคม
แจ็กผ้าเช็ดหน้าดีตราควง หัวหน้า 9 แรงแข็งขัน กับไม้ขีดไฟตราจอมพลเป็นของ
ข้าวขวัญ และยังมีดนตรีของการท่าเรือประเทศไทยบรรเลงกล่อมให้ฟังอีกด้วย...
(พิมพ์ไทย, 13 กุมภาพันธ์ 2500, น. 1, 13)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3
ระบุว่า

...นายกุลธร ธนาพงศธร กรรมการโครงการอาสาสมัครปรับปรุงความเป็นธรรมทาง
การเมือง แถลงว่า มีผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.หลายคนใช้วิธีการหาเสียงที่ไม่เป็นธรรม
ไม่ว่าจะในต่างจังหวัดหรือในเขต กทม.เอง..... ในเขต กทม. เช่นมีการแจกเงินให้
แท็กซี่คันละ 500 บาท... (ประชาธิปไตย, 5 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันเสาร์ที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3
ระบุว่า

“...เจ้าหน้าที่พรรคพลังใหม่ เผยว่า นายกระแสร์ ชนะวงศ์ หัวหน้าพรรคพลังใหม่ไม่ได้
เอาเอาเงินไปแจกชาวบ้าน และเอาไปปรับส่งคนใช้ เพื่อการหาเสียงที่จังหวัดขอนแก่น ในระยะ
นี้พรรคพลังใหม่ถูกโจมตีมาก ซึ่งล้วนแต่เป็นเรื่องที่ไม่จริง...” (ประชาธิปไตย, 11 มกราคม 2518,
น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 4
ระบุว่า

...ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคน พยายามใช้อิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งมีการใช้อิทธิพลทางการเงินเป็นอาวุธต่อสู้กับคู่แข่งทางการเมืองของตน
ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอว่า ผู้แทนพรรคการเมืองบางพรรคร้องอุทธรณ์ว่ามีการ
ใช้เงินหาเสียงเลือกตั้ง...ในการต่อสู้เพื่อชัยชนะของนักการเมืองบางคนนั้น มิได้ใช้แค่
เงินเป็นอาวุธเท่านั้นแต่ยังมีการทำลายหรือพยายามทำลายคู่ต่อสู้ด้วยอาวุธจริง ๆ...
(ประชาธิปไตย, 12 มกราคม 2518, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3
ระบุว่า

“...การหาเสียงที่จังหวัดลำปางคึกคักยิ่งขึ้น ต่างฝ่ายต่างก็ว่าจ้างดนตรีลูกทุ่งชื่อดังจากกรุงเทพฯ ตระเวนแสดงให้ประชาชนชมฟรี สลับกับการหาเสียงแล้วขึ้นไปกล่าวโจมตีฝ่ายตรงข้าม...” (ประชาธิปไตย, 26 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพุธที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2522 หน้า 1 ระบุว่า
...พรรคการเมืองใหญ่ ได้แจกเงินเบงค์ชาติ 10 ล้าน เป็นธนบัตรย่อย 10 โดยจ่ายซื้อเสียง หัวละ 30-40 บาท ไปแจกจ่ายชาวบ้านทั่วประเทศ โดยเน้นไปที่พ่อค้า แม่ค้า หาบเร่ พ่อค้า แม่ค้าหาบเร่ในเขตบางกอกน้อย บางกอกใหญ่ ป้อมปราบ ปทุมวัน หลังจากพ่อค้า แม่ค้าหาบเร่ไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองที่โจมตีเจ้าหน้าที่ตำรวจ และรัฐบาล ที่นำบุหรี่ยื่นออกเข้า โดยถือว่าเป็นมุ้งให้ประชาชนสุรุษสุราย เสียเงินตราให้ต่างประเทศ... (มติชน, 4 เมษายน 2522, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 2 ระบุว่า
...น่าเป็นห่วงเรื่องการใช้เงิน เรื่องนี้ไม่อยากโทษประชาชน เพราะเขายากจน ที่ควรจะตำหนิคือ นักการเมืองที่ใช้เงินซื้อเสียง “นายขุนทองกล่าว และว่าการซื้อเสียงในภาคนี้จะต้องมีมากอย่างแน่นอนและไม่ทราบจะป้องกันได้อย่างไร “เขาให้กันตอนตีหนึ่งตีสอง” นายขุนทองเผยแต่ก็ยังกล่าวว่าประชาชนคงจะเข้าใจ ซึ่งอาจทำให้การทุบเงินครั้งนี้ต้องสูญเปล่าไปก็ได้ เพราะการที่ประชาชนได้อ่านหนังสือพิมพ์และฟังวิทยุในการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญทำให้ได้รู้ว่าฝ่ายใดเป็นประชาธิปไตยและทำเพื่อบ้านเมืองจริง ๆ... (มติชน, 5 เมษายน 2526, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพุธที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 1 ระบุว่า
“...บัตรประชาชนขายดีที่โคราชหลายฝ่ายแย่งกันซื้อจนราคาสูงถึงบัตรละร้อยบาท รว.มหาดไทยละเหี่ยใจว่าเรื่องนี้จับใครเข้าคุกไม่ได้หากยอมซื้อกันตั้งแต่ในมุ้ง...” (มติชน, 6 เมษายน 2526, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2529 หน้า 4 ระบุว่า
...นายเจษฎา อุทยานานนท์ เจ้าหน้าที่ สนง.การไฟฟ้า อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ ได้เข้ามาพบผู้สื่อข่าว “มติชน” พร้อมกับนำผ้าเช็ดหน้าสีขาว มีภาพของจอมพล ป.พิบูลสงคราม พร้อมด้วยภาพของผู้สมัคร ส.ส.พรรคเสรีมนังคศิลา พิมพ์ด้วยหมึกสีเขียว ซึ่งเป็นของแจกในการออกหาเสียง ในยุคการเลือกตั้งปี 2500 ผ้าเช็ดหน้าผืน

ดังกล่าวทำด้วยผ้าขาวเนื้อดี ขนาด 15x15 มีเครื่องหมายพรรคเสรีมนังคศิลา อยู่บน มุมบนด้านซ้ายของผืนผ้า โดยมีภาพของผู้สมัคร ส.ส. พร้อมข้อความระบุว่า กรุณา เลือกรวมพล ป. พิบูลสงคราม และได้มีอักษรลายพิมพ์ ซึ่งเขียนด้วยมือของจอมพล ป. พิบูลสงคราม อยู่บนผ้าเช็ดหน้าผืนนี้ มีข้อความว่า “ความสุขของประชาชนชาว ไทยอย่างเดียวนั่นที่คณะ 9 คน ของเราปรารถนาอย่างยิ่งในการเลือกตั้ง 26 กุมภาพันธ์ 2500” ลงชื่อ ป. พิบูลสงคราม นายเจษฎา เปิดเผยว่า ตนเก็บผ้าเช็ดหน้า ผืนนี้ไว้นานกว่า 10 ปี แล้วเป็นสิ่งที่คุณย่ามอบให้ ในระหว่างเรียนที่กรุงเทพฯ เคยมี พ่อค้าของเก่าสนใจติดต่อซื้อ ให้ราคาสูง 2,000 บาท คนเห็นว่าเป็นของเก่าที่หายาก หากเก็บรักษาไว้ก็จะกลายเป็นมรดกทางการเมือง... (มติชน, 29 มิถุนายน 2529, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันพฤหัสบดีที่ 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้า 16 ระบุว่า “...รายงานข่าวเปิดเผยเมื่อ 28 มิถุนายน ที่ผ่านมา ผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรครักไทย ในเขตห้วยขวางคลองเตย กทม. ได้เข้าแจ้งความกับ ร.ต.ท. อนุสรณ์ พันธุ์โชติ ร้อยเวร สน. ท่าเรือ ให้ดำเนินคดีกับผู้สมัคร รับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ แจกเงินเพื่อหาเสียงในเขตคลองเตย...” (มติชน, 3 กรกฎาคม 2529, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันเสาร์ที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 3 ระบุว่า “...ผู้สมัครพรรคก้าวหน้า เขตบางกอกน้อย - ตลิ่งชัน และพรรคการเมืองใหญ่ซื้อ เสียงวิธีใหม่ชวนชาวบ้านเป็นสมาชิกพรรคแล้วจ่ายค่าตอบแทน ให้รายละ 100 บาท บ้านไหนเป็น สมาชิก 3 คน จ่ายทันที 500 บาท...” (มติชน, 5 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 1 ระบุว่า

“...เหล่าผู้แทนฯ ทำพิษยอดขายหงส์ไทหล่นฮวบ ผู้สมัครเลือกตั้งนิยมใช้เหล่าเถื่อน ย่อมสี่เลี้ยงชาวบ้าน สรรพสามิตปราบไม่ไหว ผู้จัดการหงส์ไททุรุดเจรจาว่าที่ ส.ส. ขอร้องอย่า สนับสนุนสิ่งผิดกฎหมาย...” (มติชน, 8 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้า พิเศษ 2 ระบุว่า

...การหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ทั้ง 2 เขต ในจังหวัดกำแพงเพชร ปรากฏ ว่าขณะนี้การหาเสียงในเขต 1 ซึ่งมีส.ส.ได้ 2 คน ผู้สมัครที่มีคะแนนนิยมสูงเป็น อันดับ 2 คือนายเรืองวิทย์ ลิก ผู้สมัครหมายเลข 1 พรรคสหประชาธิปไตย กำลังหา

เสียงคะแนนนียมไม่เหมือนใคร คือ รับบรรทุกศฟไปส่งบ้านฟรี ให้ชาวบ้านทั่วไป...

(มติชน, 10 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 3

ระบุว่า

....เข้าไปตั้งโต๊ะที่กลางหมู่บ้านแล้วเรียกชาวบ้านให้นำบัตรประชาชนมาจดหมายเลข แล้วจึงแจกให้คนละ 20 บาท แล้วบอกว่าเป็นย่ำเสียงถึงเวลาใกล้ ๆ จะมาให้อีกครั้ง บางพรรคได้นำถุงของขวัญซึ่งมีน้ำปลา 2 ขวด ผงซักฟอก 1 กล่อง แล้วประกาศว่า กินน้ำปลาแล้วอย่าลืมไปเลือกเบอร์นี้... (มติชน, 15 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันศุกร์ที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 2 ระบุว่า ...เฉลียว วัชรพุกก์” ผู้สมัครหมายเลข 3 พรรคราษฎร ร้องถูกคู่แข่งโจมตีตลอดเวลา ปฏิเสธไม่เคยห่มเงินซื้อเสียง ยอมรับเคยแจกของหลายอย่าง เมื่อครั้งเป็น รมช. มหาดไทย แต่ไม่เห็นเสียหายตรงไหน ของที่แจก เช่น อุปกรณ์การปั่นโถ่ง เครื่องอัด อิฐปูนซีเมนต์บล็อก ผลไม้ไม้พันธุ์ต่าง ๆ... (มติชน, 18 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันศุกร์ที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 2 ระบุว่า ...ร.ต.ท.เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ผู้สมัคร ส.ส.เขต 2 ราชบุรี พรรคชาติไทย เปิดเผยนอกจากการปราศรัยตามจุดต่าง ๆ แล้ว ตนยังหาเสียงด้วยการแจกบัตรเที่ยวสวน สยาม ซึ่งเตรียมไว้ 280,000 ใบ ขอยืนยันว่าการแจกดังกล่าวไม่ผิด พรบ.เลือกตั้ง เพราะองค์ประกอบความผิดยังไม่สมบูรณ์ ที่ตลกคือ มีผู้สมัครคู่แข่งมาลักไก่โดยออกเงินจ่ายค่าเหมารถให้ชาวบ้านเดินทางไปเที่ยวสวนสยาม... (มติชน, 18 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 1

ระบุว่า

“...สนามเลือกตั้งที่อุดรธานี ชับเคียวกันมาก ห่มเงินในการซื้อกันมากในจังหวัด เนื่องจากมีผู้สมัครที่เป็นนักธุรกิจรายใหญ่ของจังหวัดลงสมัครกันมาก...” (มติชน, 22 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 3

ระบุว่า

...ส.ส.จังหวัดเชียงใหม่ มีการแจกสิ่งของแบบแปลก ๆ เช่น ยาแก้ปวด ปลาทุเค็ม โดยเฉพาะบนเขาบนดอย ชาวกะเหรี่ยงนิยมรับประทานปลาทุเค็มกันมาก ที่สำคัญ

คนเหล่านี้มีความซื่อสัตย์ รับของจากใครต้องเลือกคนนั้น มีผู้สมัครบางรายเอาเงินไปแจก 200 บาท เขาบอกว่าไม่เอา เพราะรับปลาทุเค็มมาแล้ว แล้วจะไปลงคะแนนให้ด้วย เพราะกลัวบาป (มติชน, 22 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน วันพุธที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 3 ระบุว่า ...หาเสียงที่ร้อยเอ็ดมาแปลก แจกเงินหัวละ 2 บาท พร้อมด้ายอีกเส้น หลอกชาวบ้านว่าเป็นของขลังผ่านการปลุกเสก ผู้สมัครรายนี้ได้อ้างว่าเหรียญดังกล่าวได้ผ่านการปลุกเสกมาแล้ว และด้ายที่แจกนั้นเป็นด้ายที่มาจาก ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช อดีตหัวหน้าพรรคกิจสังคม ทำให้ชาวบ้านที่ค่อนข้างจะเชื่อหลงเชื่อไปเป็นจำนวนไม่น้อย... (มติชน, 23 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 26 มิถุนายน พ.ศ. 2531 หน้า 3 ระบุว่า ...หมู่เพชรบุรีราคาดีบรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งถือโอกาสนี้ซื้อลูกหมูแจกจ่ายราษฎรเป็นการหาเสียง แหล่งข่าวจากวงการค้าสุกรจังหวัดเพชรบุรีเปิดเผยว่า ขณะนี้ราคาสุกรและราคาสุกรเนื้อหน้าฟาร์มมีราคาสูงที่สุดถึง 30 – 31 บาทต่อกิโลกรัม ในช่วงเดือนมิถุนายนนี้ เนื่องจากระยะนี้อยู่ในช่วงของการหาเสียง บรรดาผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะถือโอกาสที่สุกรราคาดีนี้จึงใจหัวคะแนนราษฎรในเขตของตนด้วยการซื้อสุกรแจกเพื่อเพิ่มฐานคะแนนให้ตัวเอง ราคาสุกรในขณะนี้จึงสูงขึ้นเป็นราคา 730 บาท ซึ่งก่อนหน้านี้ราคาตัวละ 630 – 690 บาท... (มติชน, 26 มิถุนายน 2531, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันจันทร์ที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2531 หน้า 3 ระบุว่า ...นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ เลขาธิการพรรครวมไทย กล่าวว่า การซื้อเสียงเป็นเรื่องบั่นทอนความหวังของคนที่ยากเห็นประชาธิปไตยรุ่งเรืองในเมืองไทย เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องทั้งทางโลก ทางธรรม เป็นเรื่องที่ไม่น่าให้เกิด แต่ทำไมการซื้อเสียงจึงเกิดขึ้น คำตอบคือ ผู้รับ ผู้ให้ต่างมีความเห็นอยากจะได้ซึ่งกันและกัน ไม่ได้มีความเกรงกลัวอะไร บรรยาการในการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยมันเกิดความสมยอมกันระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย... (มติชน, 27 มิถุนายน 2531, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2535 หน้า 16 ระบุว่า ...นายชัช วงศ์สิงห์ หัวหน้าฝ่ายสังเกตการณ์การเลือกตั้งของคณะกรรมการติดตามและสอดส่องดูแลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ องค์กรกลาง จังหวัดอุบลราชธานี เปิดเผยว่าได้รับการร้องเรียนจากประชาชนถึง การกระทำที่น่าจะผิด

กฎหมายการเลือกตั้ง มีรูปแบบใหม่ก็ซื้อเสียงได้แนบเนียนมาก คือ การแจกทิอพี สอดไส้ธนบัตร 100 บาท และยังมีการแจกรูปภาพของหลวงพ่อบุชชา นอกจากนี้ ประชาชนยังร้องเรียนมาว่ามีการนัดกลุ่มประชาชนไปนอกเมือง เพื่อนำเอาคุปองไป แลกเงิน ซึ่งขณะนี้มีการแจกจ่ายเงินแล้วรายละ 300 บาท และตามที่มีเรื่องร้องเรียน มามีหลักฐานพอเชื่อถือได้แล้ว 4-5 เรื่อง... (สยามรัฐ, 8 มีนาคม 2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า

3 ระบุว่า

...นาย สุพรรณ ประธานอนุกรรมการองค์รกลาง จ.ศรีสะเกษ ได้รับแจ้งว่า ที่บ้าน ผู้สมัครส.ส.คนหนึ่งมีท่าทีส่อในทางขัดกฎหมายเลือกตั้งจากการสอบถามจาก ชาวบ้านว่า มีคนไปชักชวนให้มาที่บ้านนี้โดยแจ้งว่าจะได้รับเงินคนละ 50 บาท คนขับรถจะได้ 500 บาทและมีการจัดเลี้ยงอาหาร... (กรุงเทพธุรกิจ, 13 สิงหาคม 2535, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 16

ระบุว่า

...รายงานข่าวจาก จ.ศรีสะเกษ เกี่ยวกับการหาเสียงของผู้สมัครส.ส.ว่ากำลังใช้วิชา มารกันอย่างสุดเหวี่ยง การซื้อเสียงใน จ.ศรีสะเกษเป็นที่ขึ้นชื่อลือชามากแล้วด้านประชาชน อาสาสมัครองค์รกลางรายงานว่า ขณะนี้มีการซื้อเสียงจ่ายค่าหัวในราคาหัวละ 100 บาท... (กรุงเทพธุรกิจ, 17 สิงหาคม 2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า

16 ระบุว่า

...นิตยสาร ฟาร์อีสเทิร์น เขียนบทความตีแผ่การซื้อขายเสียงเลือกตั้งของไทย ว่า ประชาชนในชนบทยังคงขายเสียง การซื้อเสียงก็แยบยลยิ่งขึ้น ผู้สมัครสัญญาว่าจะ ให้เครื่องใช้ในบ้านและรถกระบะโดยผ่านทางหัวคะแนน การเลือกตั้งคราวนี้มีการซื้อ เสียงรุนแรงขึ้น และบทความกล่าวถึงประชาชนชาวศรีสะเกษซึ่งง่ายได้ด้วยเงินเพียง 20 บาท พรรคความหวังใหม่ผู้ด้วยการดึงตัวอดีตส.ส.จากพรรคอื่นด้วยการซื้อเสียง และโยธาก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่ซื้อเสียงจนกลายเป็นธรรมเนียมและว่าพรรคชาติไทย ใช้เงินซื้อเสียงมากที่สุด... (กรุงเทพธุรกิจ, 23 สิงหาคม 2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...ผศ.ดร.พิษณุ อาจารย์ ม.ธรรมศาสตร์ กล่าวว่า ประชาชนในภาคอีสาน ไม่ได้รู้สึกว่าการซื้อเสียงเป็นสิ่งที่เลวร้ายเพราะพวกเขาเห็นว่า การได้รับเงินหรือสิ่งของแลกกับการไปใช้สิทธิถือเป็นสินน้ำใจในการที่ต้องเสียเวลา...” (กรุงเทพธุรกิจ, 30 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันอังคารที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า “...นายพงษ์ศักดิ์ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ เล่าว่า ในเขต 11 มีทั้งการซื้อเสียง มีทั้งวิชามารมั่วไปหมด ไม่รู้พรรคไหนต่อพรรคไหน ราคาค่าหัวของประชาชนอยู่ที่หัวละ 200 บาท แล้วแถมข้าวสาร 1 ถุง แล้วยังเรื่องบัญชีผีและบัตรเหลืองอีก สงสัยว่าจะมีการใช้อำนาจรัฐเกิดขึ้น เพื่อช่วยสนับสนุนพรรคการเมืองบางพรรค...” (กรุงเทพธุรกิจ, 1 กันยายน 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันพุธที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า “...นายโคทม เลขาธิการองค์การกลางการเลือกตั้ง แถลงถึงกรณีที่มีนักการเมืองโอนเงินจากบัญชีเงินฝากในช่วงใกล้วันเลือกตั้งกันมากและกล่าวด้วยว่าได้รับแจ้งว่ามี การซื้อขายเสียงกันมากโดยเฉพาะที่กาฬสินธุ์ ส่วนที่ศรีสะเกษ มีการแจกน้ำปลา 600 ขวด ที่อุทัยธานี มีการจับรถหาเสียง ซึ่งมีบัตรประชาชนและรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พร้อมเงินจำนวนมาก...” (กรุงเทพธุรกิจ, 2 กันยายน 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 6 ระบุว่า “...เรื่องที่น่าตกใจที่สุด คือ เรื่องการซื้อเสียง เพราะเงินสะพัดเกินกว่าเหตุ และเชื่อว่า ชาวสุพรรณไม่จำเป็นต้องใช้เงินซื้อก็อาจเลือกพรรคการเมืองนั้นอยู่แล้ว เพราะการใช้เงินพร่ำเพรื่อเป็นการมอมเมาประชาชน...” (สยามรัฐ, 3 มิถุนายน 2538, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันอังคารที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 6 ระบุว่า “...แต่หากนักการเมืองที่พยายามหว่านโปรยแจกเงินแจกทอง ข้าวของ ให้ประชาชนเลือกตนเข้าสภา นักการเมืองพวกนี้ เห็นประชาชนเป็นแค่วัสดุก่อสร้างราคาถูก... ผู้ก่อการร้ายจำนวนหนึ่ง ได้ซื้อสุ่มพลพรรค และอาวุธครบมือ ออกเกลี้ยกล่อมประชาชนให้เลือกตน ส่วนพรรคพวกต่าง ๆ ก็เข้ายึดระบอบประชาธิปไตย โดยใช้อาวุธลับ สีแดง รหัส 100 สีม่วง รหัส 500 และในบางพื้นที่ก็อาจจะใช้อาวุธมหาประลัยรหัส 1,000 ... (สยามรัฐ, 6 มิถุนายน 2538, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 1 ระบุว่า
 “...นายไชยวัฒน์ ลินสุวงศ์ ผู้สมัคร ส.ส. พรรคพลังธรรม กล่าวว่า ขณะนี้เริ่มมีการซื้อ
 บัตรประชาชนเก็บไว้บ้างแล้ว บางจุดใน กทม. ซื้อในอัตรา 200 บาท...” (สยามรัฐ, 10 มิถุนายน
 2538, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันอาทิตย์ที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 11 ระบุว่า
 “...นายสงสุข ภัคเกษม ผู้สมัคร ส.ส. พรรคประชาธิปไตย กล่าวว่าในขณะนี้จังหวัด
 เชียงใหม่ ได้มีการซื้อเสียงโดยวิธีการซื้อเป็นหมู่บ้าน หมู่บ้านละ 1 – 2 แสน...” (สยามรัฐ, 11
 มิถุนายน 2538, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันจันทร์ที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 1 ระบุว่า
 ...ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา มีการแจกซองขาวชาวบ้านจำนวนมาก ซึ่งจากการ
 สอบถามจากศูนย์อำนาจการเลือกตั้งเขต 5 ทราบว่า การแจกซองขาวดังกล่าวเป็น
 การรับสมัครสมาชิกของพรรคพลังธรรม ผู้ที่ได้รับซองขาวส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มี
 ครอบครัวแล้ว รวมทั้งยังมีการขอบัตรประชาชน และยังมีการพูดคุยกันถึง
 รายละเอียดจำนวนคน และอายุของสมาชิกในครอบครัวอีกด้วย... (สยามรัฐ, 12
 มิถุนายน 2538, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันอังคารที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า
 “...นายสมพร ใช้บางยาง ผู้อำนวยการกองสาระนิเทศกระทรวงมหาดไทย เปิดเผย
 ว่า ส่วนใหญ่เรื่องที่ร้องเรียนศูนย์ดำรงธรรมจะเป็นเรื่องการซื้อขายเสียง โดยเฉพาะ ในพื้นที่
 ต่างจังหวัด โดยมีการซื้อเสียงแบบเหมาครอบครัว โดยให้ครอบครัวละ 1,500 บาท...” (สยามรัฐ,
 13 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 10 ระบุว่า
บริษัท ชูชุกิ บ้านไม้ยางพารา หาดใหญ่ จำกัด ได้ทำการเปิดบริษัทตรวจเช็ค
 รถจักรยานยนต์ และได้ทำการแจกเสื้อยืดโดยสอดแผ่นพับหาเสียงของพรรค
 ประชาธิปัตย์ เบอร์ 7-8-9 ในพื้นที่เขต 2 สงขลา และยังมีแผ่นผ้าของพรรค
 ประชาธิปัตย์ติดที่เต็นท์ซ่อมรถอีกด้วย... (สยามรัฐ, 20 มิถุนายน 2538, น. 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 10 ระบุว่า
 ...รายงานข่าวจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีธนบัตรใบละ 100 บาท และ 500 บาท ได้มี
 การพิมพ์ปลอมเป็นจำนวนมาก ซึ่งได้แพร่กระจายสะพัดไปตามแหล่งการค้า และ
 สถานบริการ ธนบัตรใบละ 100 และ 500 บาทนั้น ถูกจำหน่ายให้กับบรรดา

หัวคะแนนและพรรคการเมือง เพื่อที่จะนำเงินดังกล่าวไปแจกจ่ายให้กับชาวบ้านที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งไม่มีความรู้เรื่องธนบัตรปลอม จึงตกเป็นเหยื่อของกลุ่มคนดังกล่าว โดยเข้าใจว่านำเงินมาให้ เพื่อจะให้ไปลงคะแนนเสียงให้ จึงรับไว้... (สยามรัฐ, 23 มิถุนายน 2538, น. 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันพุธที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 12 ระบุว่า ...นายทองมา เพชรรัตน์ อดีตผู้ใหญ่บ้าน มีการทำบุญเลี้ยงพระเพล ในโอกาสวันคล้ายวันเกิด โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า ในงานดังกล่าว มีการแจกน้ำปลา และ น้ำเปล่าพร้อมด้วยบัตรหาเสียงของผู้สมัคร พรรคชาติไทย เบอร์ 4-5-6 แนบในกล่อง น้ำปลา โดยนายทองมาได้ให้การกับเจ้าหน้าที่ว่า ไม่ทราบว่ามีคนนำสิ่งของพวกนี้มาไว้ที่บ้าน เพราะตนกำลังยุ่งอยู่บนบ้าน แต่ในระหว่างการทำบุญ ได้มีรถโตโยต้าสีขาว จักรหมายเลขทะเบียนไม่ได้ เอาของดังกล่าวมาวางไว้...ด้านนายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐี ผู้สมัคร ส.ส. พรรคชาติไทย กล่าวว่า ไม่เคยให้ใครนำสิ่งของต่าง ๆ ไปมอบให้กับชาวบ้านและเหตุการณ์นี้น่าจะเป็นการทำให้เสียชื่อเสียงของพรรคมากกว่า... (สยามรัฐ, 28 มิถุนายน 2538, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันศุกร์ที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 10 ระบุว่า ...มีพรรคการเมืองใหญ่พรรคหนึ่งในนครราชสีมาได้แจกสิ่งของให้ประชาชน เขต 2 และเขต 3 โดยในเขต 2 นั้นพรรคการเมืองดังกล่าวได้เข้ารับซื้อหัวมันด้วยราคาที่แพงกว่าท้องตลาดถึง 40 ส.ต. กก.ละ 1 บาท ส่วนในเขต 3 ได้เปิดบัญชีธนาคารให้ประชาชนบัญชีละ 100-300 บาท... (สยามรัฐ, 25 ตุลาคม 2539, น. 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า สนามเล็กตั้งเขต 2 จ.เชียงราย ว่าการซื้อสิทธิขายเสียงน่าจะบานปลาย เนื่องจากพื้นที่หาเสียงการจะจัดกระจายและห่างไกล ล่าสุด มีคำประกาศิตห้ามไม่ให้หัวคะแนนทำตัวเป็นนกสองหัว รับเงินจากผู้สมัครพรรคอื่น กระแสข่าววงในว่าจะมีการล้มล้างและเด็ดขั้วผู้สมัครบางคนให้หลุดพ้นจากวิธีการเมือง ที่น่าสังเกตตั้งแต่เปิดรับสมัคร ส.ส. มีกระแสเงินสดไปทั่วเมืองและคลังจังหวัดเขยื่อนคารใหญ่ 3 แห่งได้และธนบัตร ฉบับละ 100 บาทเพิ่มมากขึ้น 1 เท่าตัว ผู้ที่ถอนธนบัตรดังกล่าวคงไว้ใช้ซื้อเสียง... (สยามรัฐ, 25 ตุลาคม 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 1 ระบุว่า ...พล.ต.ต เสรี เตมียเวส รองผู้บังคับบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เปิดเผยว่า ชุดเฉพาะกิจปราบปรามการใช้สิทธิพลการเลือกตั้งกระทรวงมหาดไทย ชุดที่ 2 ได้รับแจ้งเหตุการณ์ข้อเสี่ยงในเขต 1 จังหวัด บุรีรัมย์ ได้ส่งกำลังเข้าตรวจค้นร้านบุรีรัมย์ศิริพาณิชย์ ซึ่งเป็นของนางประภาพร ศิริพานิช น้องสาวของ นายประสิทธิ์ ตั้งศิริเกียรติกุล ผู้สมัคร ส.ส พรรคชาติไทย ผู้ร่วมทีมของ นายเนวิน ชิดชอบ โดยจากการตรวจค้นพบซองใส่ธนบัตร ซองละ 120 บาทรวมทั้งสิ้นกว่า 11 ล้านบาท เพื่อเตรียมนำไปซื้อเสียง นอกจากนี้ยังพบบัญชีรายชื่อหัวคะแนนตามหมู่บ้านต่าง ๆ จึงได้ควบคุมตัวเพื่อสอบสวนต่อไป... (สยามรัฐ, 30 มิถุนายน 2538, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 1 ระบุว่า ...น.ต.จตุพร โปร่งปรีชาผู้สมัคร ส.ส พรรคประชาธิปัตย์ เปิดเผยกับผู้สื่อข่าวหลังจากที่ยื่นหนังสือร้องเรียนกับ ล.ต.อ. พจน์ บุญยะจินดา อธิบดีกรมตำรวจว่า ตนมาร้องเรียนว่า ขณะนี้ มีพรรคการเมืองหนึ่งกำลังทุ่มเงินจำนวนมากเพื่อซื้อเสียง รวมทั้งมีการแจกสิ่งของต่าง ๆ กับชาวบ้าน และยังมีการข่มขู่ คุกคาม หัวคะแนนของพรรคประชาธิปัตย์ และผู้สมัคร เขต 11 รวมถึงตนด้วย... สยามรัฐ, 30 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันพฤหัสบดีที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 6 ระบุว่า ...หากแต่ต้องเป็นนายทุนที่ซื้อเสียงนิยมจากประชาชน ใช้เงินและของแลกกับความนิยมของประชาชนสมัยก่อน นักการเมืองไม่มีฐานเสียง ไม่มีหัวคะแนน ไม่มีคะแนนจัดตั้ง มีการออกกฎหมายห้ามไม่ให้นักการเมือง แจกเงิน สิ่งของแก่ประชาชน ห้ามจัดแสดงมหรสพ เหมือนเป็นการปิดกั้น นักการเมืองจึงหาทางออกด้วยการสร้างฐานคะแนนเสียง สร้างคะแนนจัดตั้ง ตั้งหัวคะแนน ทำธุรกิจการเมือง องค์กรกลางตั้งขึ้นเพื่อป้องกัน ปราบปราม การซื้อ-เสียงและสิทธิ รวมทั้งทุจริตทั้งปวงแต่ไม่สามารถกำราบ - ปราบปรามการซื้อขาย-เสียงและสิทธิได้ องค์กรนี้จึงถูกใคร ๆ เรียกว่า “เสือกระดาษ” เหมือนเป็นการเขียนเสือให้วัวกลัว แต่วัวไม่กลัวเพราะรู้ว่ามันเป็นเพียงเสือกระดาษเหมือนวัวไม่เกรงกลัวเสือกระดาษ... (สยามรัฐ, 17 ตุลาคม 2539, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า “...เรื่องปัญหาการซื้อเสียงในจังหวัดนี้นั้น หัวคะแนนมีวิถีติดสินบนในรูปแบบ ค่ารถ

ค่าเรือ...” (สยามรัฐ, 18 ตุลาคม 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันอาทิตย์ที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 1,14 ระบุว่า ...การเลือกตั้งครั้งนี้จะมากาการใช้เงินซื้อเสียง 20000 ล้านบาท โดยให้ประชาชนจับตามดูการซื้อเสียงไว้ เพื่อสวมรอยหักคอบนักการเมือง ด้านตัวแทนชมรมนักธุรกิจเพื่อประชาธิปไตย กล่าวว่า การซื้อเสียงแก้ได้ยาก เพราะมีองค์ประกอบ 3 อย่างถึงจากประชาชน จากนักการเมืองและนักธุรกิจ ขอเรียกร้องต่อนักธุรกิจที่ดีอย่าให้เงินสนับสนุนแต่นักการเมืองชั่ว ๆ และนักการเมืองที่ดี อย่ารับเงินจากนักธุรกิจชั่ว ๆ... (สยามรัฐ, 20 ตุลาคม 2539, น. 1, 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันจันทร์ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า ...ผู้กับพรรคอื่นต้องใช้เงินถึง 20 ล้านบาท...ด้านพล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ กล่าวถึงกรณีที่ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ หัวหน้าพรรคความหวังใหม่ระบุว่า หากพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล จะยกเลิกโครงการปฏิรูปการศึกษา ว่าความจริงพรรคประชาธิปัตย์ได้เริ่มมาตั้งแต่ต้น เริ่มมาก่อนใคร กระทรวงศึกษาธิการก็ทราบดีและกระแสข่าวเรื่องเงินอัดฉีด 20 ล้านบาท พล.ต.สนั่นกล่าวว่าพรรคประชาธิปัตย์ไม่มีเงินให้ใครอย่างนั้นแต่พรรคอื่นที่สัญญาจะให้ 30 – 40 ล้านบาท ก็ขอให้จ่ายตามสัญญาก็แล้วกัน... (สยามรัฐ, 21 ตุลาคม 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า

...นายชวน กล่าวกรณีที่ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ระบุว่าถูกอดีตนายกรัฐมนตรี 2 คน สกัดกั้น...นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ ผู้สมัคร ส.ส. เปิดเผยว่า 3จังหวัดภาคใต้ได้มีการแจกเงินซื้อยกหมู่บ้าน อาทิ ปัตตานีเขต2,นราธิวาสเขต1 และยะลาบางพื้นที่ ซึ่งมีการกางเต็นท์เลี้ยงอาหารทั้งหมู่บ้าน ...มีบางพรรคการเมืองทุ่มเงิน 3-4 ล้านบาทซื้อผู้สมัครอดีต ส.ส.คนละ 20-30 ล้านบาท... (สยามรัฐ, 22 ตุลาคม 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 3 ระบุว่า “...มีการแจกเงินสูงถึง 50 ล้านบาท การทำทะเบียนบ้านปลอม...” (สยามรัฐ, 25 ตุลาคม 2539, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า “...นายอเนก ทับสุวรรณ รองหัวหน้าพรรค ปชป.เปิดเผยถึงข่าวว่าได้มีการซื้อบัตรประจำตัวประชาชนจากผู้ที่เคยให้การสนับสนุนพรรคประชาธิปัตย์ ไปเก็บไว้จำนวนมาก...” (สยามรัฐ, 26 ตุลาคม 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันเสาร์ที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 3 ระบุว่า

“...พรรคพลังธรรมได้รับร้องเรียนว่ามีหัวคะแนนเข้ามาทำการข่มขู่ประชาชนที่ได้รับเงินจากพรรคการเมืองบางพรรค แล้วทางหัวคะแนนของพรรคนั้น สามารถเข้ามาตรวจสอบในหน่วยเลือกตั้งว่าผู้รับเงินไปไม่ยอมที่จะลงคะแนนให้ผู้สมัครของตนเอง...” (สยามรัฐ, 26 ตุลาคม 2539, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า

“...นายวรพล กล่าวว่า เยาวชนส่วนมากเห็นว่าการซื้อเสียงเกิดขึ้นจริง ในพื้นที่เลือกตั้งทั้งประกาศ มีพื้นที่ 3 ใน 4 ของชุมชนมีการซื้อเสียง ที่น่าวิตกก็คือนักการเมืองที่ซื้อเสียงได้รับเลือกเป็น ส.ส.ด้วย...” (สยามรัฐ, 4 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันศุกร์ที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า ...นายบรรหาร กล่าวถึงกรณีที่ต้องคัดกรกลางพบหลักฐานการแลกแบ่งคีย์ย่อยจาก ธ.กสิกรไทยสาขา จ.ปทุมธานี จำนวน 12 ล้านบาทของผู้สมัครฯ จากพรรคความหวังใหม่ ซึ่งถูกระบุว่าพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตการเลือกตั้ง ว่าตนยังไม่ทราบเรื่องราวความคืบหน้าว่ามีการนำเงินมาแจกจ่ายให้กับชาวบ้านในหมู่บ้านดังกล่าวหัวละ 200-500บาท โดยนายวิบูลย์ หาญสวัสดิ์ นายกเทศมนตรี จ.ปทุมธานี น้องชายของนายชูชื่น หาญสวัสดิ์ ผู้สมัคร ส.ส.ปทุมธานีพรรคความหวังใหม่... (สยามรัฐ, 8 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 14 ระบุว่า

“...ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมา มีพรรคการเมืองหลายพรรคที่มีการปราศรัยหาเสียง โดยจัดให้มีดารา การแสดงมหรสพ หมอลำ เพื่อเป็นการจูงใจคนฟัง และบางพรรคก็มีการแจกเงินให้แก่ผู้ฟัง อ้างว่าเป็นค่ารถ มีการจัดเลี้ยงผู้มาฟังการปราศรัย...” (สยามรัฐ, 10 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า

...ในการหาเสียงพบว่าการเลี้ยงโต๊ะจีน การแจกดินลูกรัง นอกจากนี้ตามโรงงานอุตสาหกรรมมีการตรวจบัตรประชาชนพร้อมทั้งจ่ายเงินหัวละ 200-300บาท ใน

จ.สระแก้ว มีพรรคการเมืองบางพรรคจัดเลี้ยงโต๊ะจีน ในหลายอำเภอนำดนตรีมาเล่น และชูหัวหน้าพรรคเป็นนายกรัฐมนตรี จ.สมุทรปราการ มีผู้สมัครบางคนแจกเงินตามโรงงานอุตสาหกรรมรวมทั้งนำกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเที่ยวฟรี จ.บุรีรัมย์ มีการจ้างคนมา ฟังคนละ 50 บาท และมีการจ้างรถปิ๊กอัพคันละ 500 บาท จ.สกลนครมีการแย่ง หัวคะแนนของบางพรรคและเริ่มซื้อทะเบียนบ้านเพื่อไปลงบัตรผี... (สยามรัฐ, 11 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันจันทร์ที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 3 ระบุว่า ... ผู้สมัครฯ ต่างใช้กลยุทธ์ทุจริตในการหาเสียง จนไม่น่าเชื่อว่าบุคคลเหล่านั้นจะเป็น คนไปทำหน้าที่นิติบัญญัติให้แก่บ้านเมืองในพื้นที่ที่มีการแข่งขันกันรุนแรง เฉพาะที่เขต 6 มีการแจกเชื้อ แจกโง่ ส่วนเขต 4 ร้านทอง ร้านขายทองถูกข่มขู่อย่างหนัก นาย สมเกียรติ ที่ปรึกษาขององค์กรกลางได้แถลงถึงโพลที่จัดทำขึ้นว่าการเลือกตั้งครั้งนี้ เละเทาะกว่าทุกครั้งที่ผ่านมา มีการละเมิดกฎหมายจำนวนมากที่สุด มีการฆ่า หัวคะแนนจำนวนมาก คนของภาคอีสานทุกคนต้องซื้อเสียงหัวละ 100-200 บาท หลายเขตมีการฮั้วกัน ชาวบ้านนิยมให้เลือกตั้งบ่อย ๆ ชาวบ้านไม่สนใจนโยบาย พรรค ใครก็ได้ที่ให้เงินค่าหัวสูง..." (สยามรัฐ, 11 พฤศจิกายน 2539, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันพุธที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า ...เพื่อมอบหลักฐานการใช้เจ้าหน้าที่ชักชวนให้ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เสนอสิ่งที่ เป็นประโยชน์สามารถคิดเป็นเงินได้ จัดให้มีมหรสพและการจัดเลี้ยง โดยหลักฐาน เป็นการกระทำผิดของนักการเมืองที่เป็นรัฐมนตรี 4 คนและผู้สมัครรวมดา 1 คน โดยสังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน ผู้สื่อข่าวรายงานว่า 4 รมต.ที่ถู้องค์กรกลางยื่น หลักฐานให้กรมตำรวจดำเนินการนั้น ทั้งหมดสังกัดพรรคความหวังใหม่... (สยามรัฐ, 13 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันพุธที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 10 ระบุว่า ...รต.วิจิตรเผยถึงกลยุทธ์การซื้อเสียงแบบใหม่ที่ จ.กำแพงเพชร โดยมีการจดหมายเลขแบบครี้อย ที่รับไปแล้วหากชนะเลือกตั้งให้นำหมายเลขที่จดไว้มาขึ้นเงินอีก 200 บาทรวมเป็น 300 บาท ส่วนที่ จ.ยะลา มีมือดีเที่ยวไล่ฉีกบัญชีรายชื่อตามหน่วย ต่าง ๆ ออกไปแล้วนำบัญชีรายชื่อผีมาติดไว้แทน... (สยามรัฐ, 13 พฤศจิกายน 2539, น. 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10

ระบุว่า

...ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จ. เชียงรายของพรรคตัวเก็งได้นัดประชุม เพื่อแจกจ่ายเงินเป็นมูลค่ากว่า 200 ล้านบาท รายงานข่าวแจ้งอีกว่า ในกลุ่มนักการเมืองที่ซื้อเสียงด้วยกัน ได้พูดถึงการใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อเสียงไปแล้วกว่า 40 ล้านบาทต่อราย และมีบางรายกว่า 100 ล้านบาท ส่วนราคาการซื้อเสียงนั้น ต่ำสุดเบอร์ละ 300 บาท/เสียง หรือ 500 บาท/สองเบอร์โดยเฉพาะ จ.เลย รุนแรงมากถึงหัวละ 2000 บาท ผู้สมัครบางคนใช้เงินจนหมดก่อนถึงโค้งสุดท้ายของการหาเสียง และมีพรรคการเมืองบางพรรคที่แข่งขันแย่งที่นั่ง ส.ส. พรรคความหวังใหม่ในเขตภาคอีสานเตรียมขนเงิน โดยให้ผู้นำเงินขึ้นเครื่องบินจากกรุงเทพฯ และลงจ่ายเงินให้ผู้สมัครของพรรคตามจังหวัดที่มีสนามบินพาณิชย์ และการซื้อเสียงครั้งนี้ส่วนใหญ่ใช้วิธีการซื้อทั้งหมู่บ้านหรือทั้งตำบล นางอรศุณี ผู้สมัคร ส.ส. เข้าร้องเรียนต่อประธานองค์กรกลางมุกดาหารว่ามีมือมืดทำจดหมายปลอมโดยใช้หัวกระดาษของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีใจความว่า “ดิฉันต้องการรับใช้พ่อแม่พี่น้องชาวมุกดาหารอีกครั้ง จึงใคร่ขอคะแนนหมู่บ้านละ 100 คะแนน โดยจะมอบเงินเป็นค่าน้ำใจเล็ก ๆ น้อย ๆ คะแนนละ 500 บาท ถ้า 100 คะแนน 50000 บาท เพื่อเป็นกองทุนหมู่บ้าน” การกระทำเช่นนี้นับว่าสกปรกมาก องค์กรกลาง จ. นครราชสีมา เผยว่าขณะนี้มียกลยุทธ์การทุจริตเลือกตั้งแบบใหม่ โดยผู้สมัครบางคนให้บริการชาวบ้านด้วยการรับ-ส่งไปโรงพยาบาลฟรี ผู้สมัครบางคนอ้างคำพูดของหลวงพ่อบุญที่เคยคุยด้วยมาทำเป็นสปีดและใบปลิว เพื่อเรียกร้องความสนใจ แจกคุกกี้ให้ไปซื้อปิ้งที่ห้างสรรพสินค้าฟรี แจกบัตรไปเที่ยวคาราโอเกะฟรี เปิดลานมันสำปะหลังด้วยการให้ราคาสูงกว่าท้องตลาดทั่วไป และจ้างทำงานในราคาที่แพงกว่าปกติ... (สยามรัฐ, 15 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 4

ระบุว่า

...ประธาน กกต. พิเฑธ ผู้สมัครใน จ. บุรีรัมย์ออกมายอมรับว่าได้มีการร้องเรียนถึงความถึงพฤติกรรมกระทำทุจริตในการเลือกตั้ง เช่น การแจกเงิน เสื้อ สิ่งของถุงยังชีพ ทั้งมีการสัญญาว่าจะให้ก่อนหรือหลังการเลือกตั้ง อีกทั้งมีการร้องถึงข้าราชการวางตัวไม่เป็นกลาง... (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 5 ระบุว่า
 “...นาย ประสาท ผู้สมัครพรรคชาติพัฒนา กล่าวถึงการหาเสียงในพื้นที่ว่าขณะนี้
 เงินจำนวนมากลงไปในพื้นที่ เขต 7 เป็นเงินของผู้สมัครหนึ่งที่ต้องการกวาดเก้าอี้ให้ได้มากที่สุด...”
 (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 5)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 15 ระบุว่า
 “...พ.ต.ท. ปรีชา กกต. จ.ชัยภูมิ ได้รับแจ้งจากพลเมืองดีว่ามีการเตรียมสิ่งของไป
 แจกในการหาเสียง จึงได้นำกำลังตรวจค้น ซึ่งเป็นบ้านที่ชายของนายชัยยุทธ์ ผู้สมัครของพรรคไทย
 รักไทยพบถุงยังชีพเขียนชื่อ นายชัยยุทธ์ติดอยู่ข้างถุง...” (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันอังคารที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 3 ระบุว่า
 “...นาง อองอาจ ผู้สมัคร พรรคความหวังใหม่ เปิดเผยถึงกระแสข่าวว่าได้นำเงินจาก
 กองทุนช่วยเหลือสังคม (ซีป) ไปใช้หาเสียง...” (กรุงเทพธุรกิจ, 2 มกราคม 2544, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันอังคารที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 3 ระบุว่า
 “...นาย นภดล ผู้สมัคร พรรคชาติไทยให้สัมภาษณ์ถึงกระแสที่ถูกโจมตีว่า เป็น
 ผู้ประสานงาน นำประชาชนไปเลือกตั้งล่วงหน้า รวมทั้งให้เงินค่าตอบแทน...” (กรุงเทพธุรกิจ,
 2 มกราคม 2544, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันพุธที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 19 ระบุว่า
 “...มีการแจกมือถือที่ จ.เชียงราย ที่วอลสตรีเลียได้มีการถ่ายภาพพรรคการเมืองบาง
 พรรคไปซื้อบัตรประชาชนใน จ.พิษณุโลก...” (กรุงเทพธุรกิจ, 6 ธันวาคม 2543, น. 1, 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุ
 ว่า

...ให้สัญญาพาไปเที่ยว,หาสมาชิกพรรคหรือให้เงินเพื่อสนับสนุนกลุ่มต่างๆในชุมชนมี
 การใช้จ่ายเป็นค่าจ้าง,ให้เด็กวัยรุ่นเที่ยวไปทำลายป้ายหาเสียงของผู้สมัครฝ่ายตรง
 ข้าม อีกพวกหนึ่งเอายาบ้าไปแจกเพื่อแลกกับคะแนนเสียง,ให้ประชาชนแหงหวย10
 บาท ถ้าเจ้ามือหรือลูกพี่ของเจ้ามือได้รับการเลือกตั้ง จะจ่ายให้ 1,000 บาท...
 (กรุงเทพธุรกิจ, 6 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า
 22 ระบุว่า

...นายสุคนธ์ ไชยเจริญ ประธานกกต.ชลบุรีกล่าวว่า มีการปล่อยเงินกู้เพื่อสร้างฐาน
 คะแนนเสียง ทางด้านนายสมชาย คุณปลื้ม ผอ.การเลือกตั้งพรรคชาติไทยกล่าวว่า

ตามที่มีกระแสว่าพรรคชาติไทยปล่อยเงินกู้รายละ 1-2 หมื่นบาทนั้นขณะนี้ได้บอกกับพรรคพวกดูแลทุกหมู่บ้านแล้ว... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2543, น. 22)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันศุกร์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า ...นายอนันต์ ปลื้มสุด ประธานกกต. จ. ชัยภูมิกล่าวว่า กรณีที่เกิดขึ้นกับผู้สมัครพรรคชาติพัฒนาถือว่าชัดเจนมาก โดยผู้สมัครรายนี้ จะให้ค่าน้ำมันรถและค่าเสียเวลากับประชาชนที่มาฟังการปราศรัยคนละ 100 บาท ชาวบ้านได้เข้าล้อมรถของ ตชด. ทั้งสองนายและข่มขู่ให้ปล่อยตัวหวั่นจะแนบพร้อมทั้งคืนเงิน... (กรุงเทพธุรกิจ, 8 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันศุกร์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า ...นายอารีย์ อิงคนิล ประธานคณะกรรมการการเลือกตั้ง กล่าวว่า พฤติกรรมที่สื่อถึงทุจริตมี 115 เรื่องด้วยกัน จากหลายพรรคการเมือง ทุกเขตเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการแจกสิ่งของ จัตุรัส แจกเงิน ซื้อเสียง จับกุมคนร้ายมียศทหาร พกอาวุธปืนกำลังเตรียมการกระทำความผิดใกล้บริเวณบ้านผู้สมัคร ส.ส... (กรุงเทพธุรกิจ, 8 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 15

ระบุว่า

...นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ เลขาธิการพรรคชาติพัฒนาขอความเป็นธรรมกรณีที่กกต. ได้จัดทำบัตรเลือกตั้ง ที่มีช่องไม่ขอใช้สิทธิอยู่ติดกับช่องกากบาทหมายเลข 22 ซึ่งเป็นเบอร์ของพรรค และยังกล่าวชี้แจงกรณีมีผู้กล่าวหา ว่าผู้สมัครของพรรคได้แจกสิ่งของประชาชนนั้น ทางพรรคได้จัดทำขึ้นและแจกประชาชนก่อนที่จะมีพระราชกฤษฎีกาเลือกตั้ง ซึ่งคณะกรรมการจะต้องพิจารณาว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกลั่นแกล้งหรือไม่... (กรุงเทพธุรกิจ, 8 ธันวาคม 2543, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 11

ระบุว่า

แจกเงินซื้อเสียง โดยยืนยันว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินค่าแรงให้กับทีมงานในการติดป้ายโปสเตอร์หาเสียง และกล่าวว่า จากการที่ได้เดินทางไปหาเสียง พบว่าป้ายถูกปลดออกประชาชนคงเข้าใจว่าผมโดนใบแดงแล้ว จึงปลดป้ายลง การที่ผู้ใหญ่ในบ้านเมืองพูดออกมา โดยไม่คิดว่าผมจะถูกใบแดงแน่ น่าจะไต่ตรองให้ดีก่อน... (กรุงเทพธุรกิจ, 9 ธันวาคม 2543, น. 11)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 11
ระบุว่า

“...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า มีผู้อ้างว่าเป็นประชาชนจาก จ. นครพนม เดินทางมา
ร้องเรียนว่าพรรคไทยรักไทย ได้มีการแจกเงินให้กับผู้มาฟังคำปราศรัยคนละ 300 บาท...” (กรุงเทพ
ธุรกิจ, 9 ธันวาคม 2543, น. 11)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 14
ระบุว่า

...จากกรณีที่นายประสิทธิ์ ผู้สมัครพรรคชาติไทย ได้นำกลุ่มเยาวชนมารับร้องเรียนต่อ
กกต. และกล่าวหาทางพรรคประภา ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย ใส่อายกลั่นแกล้งทาง
การเมือง โดยนำเยาวชนกว่า 500 คนเดินทางจากเขต 1 ไปยังเขต 9 เพื่อสัมมนา 2
วัน 3 คืน ยังกล่าวหาว่ามีการแจกเงิน และจัดเลี้ยงและให้กลุ่มเยาวชนกรอกข้อความ
ว่า นายประสิทธิ์เป็นผู้กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง ด้านนางพรรคประภา กล่าวว่า
นายประสิทธิ์ กล่าวหาดังกล่าว ถือเป็นการใส่ร้ายอย่างรุนแรง การกระทำของนาย
ประสิทธิ์ เป็นเพียงการสร้างภาพ เพื่อยกระดับให้กับตัวเอง และเป็น วิชามารที่เริ่ม
ฉายแววให้เห็น... (กรุงเทพธุรกิจ, 9 ธันวาคม 2543, น. 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,
4 ระบุว่า

...มีการประชุมเครือข่ายประชาชนเลือกตั้ง หรือพีเน็ต จ. นครราชสีมา เพื่อสรุปผลการ
ตรวจสอบการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งของผู้สมัคร ส.ส. 131 คนใน 17 เขต โดยพี
เน็ตจากเขตต่าง ๆ ได้นำหลักฐานที่เชื่อว่าเป็นการกระทำผิดของผู้สมัครและ
ผู้เกี่ยวข้องกับผู้สมัครมาแสดงด้วย เช่น เงินสด นาฬิกา เลื่อ แจ็กเก็ต รูปหลวงพ่อกุณ
เหรียญทำวสุนารี กระป๋องน้ำ สมุด และ เทปวีดีโอ ที่ระบุว่าเป็นการกระทำผิดของ
ผู้สมัครบางคน โดยหลักฐานมีการระบุชื่อของผู้สมัครสังกัด ทั้งพรรคไทยรักไทย
ความหวังใหม่ ชาติไทย เสรีธรรม และราษฎร หลักฐานที่ได้มามีทั้งแจกก่อนและหลัง
ยุบสภา การแจกเงิน สิ่งของ สัญญาว่าจะให้ จัดเลี้ยง การข่มขู่คุกคาม พาไปเที่ยว ตั้ง
วงแชร์ ได้มอบหลักฐานการกระทำผิดกฎหมายของผู้สมัครส.ส. เชียงใหม่บางคน จึง
สามารถออกไปแดง ใบเหลือง ให้กับผู้สมัครที่กระทำผิดได้ ซึ่งทั้งจากพรรคไทยรักไทย
พรรคประชาธิปัตย์ พรรคความหวังใหม่... (กรุงเทพธุรกิจ, 10 ธันวาคม 2543, น. 1, 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,
 15 ระบุว่า

...นายสุชน ชาติสุนทรวิจิตร ผู้สมัครส.ส. ชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนาปฏิเสธรณีนุ
 ว่า“...นายมีชัย ฤชุพันธุ์ อดีตประธานวุฒิสภา กล่าวว่า มี 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดการ
 แก้ไขรัฐธรรมนูญ ปัญหาการคอร์รัปชันของฝ่ายบริหาร การใช้อำนาจหน้าที่ฝ่ายนิติ
 บัญญัติโดยไม่ชอบ โดยที่ผ่านมามีการซื้อเสียง และมีการตั้งฉายาต่างๆ เช่น ผู้แทน
 กินจอบ กินเลี่ยม ถือเป็นเรื่องที่น่าตระหนก ตอนนี้ไม่กินจอบกินเลี่ยม แล้วแต่กินกัน
 เป็นเมือง กินกันเป็นสนามบิน ประเด็นการซื้อเสียง ถือว่ารุนแรงขึ้นจนไม่มีวันที่นัก
 รัฐศาสตร์ในโลกนี้จะป้องกันได้ การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมามีการดับไฟทุกจังหวัด เพื่อ
 เปลี่ยนหีบเลือกตั้งให้ตัวเองเป็นผู้ชนะ แต่การเลือกตั้งครั้งนี้มีการหาเสียงถึงขนาดใช้
 ยาบ้าเข้ามาด้วย เขาคิดว่าถ้าตัวไฮยีนา ที่ได้ดูจากหนังมาเห็นมันต้องฆ่าตัวตาย
 แน่แน่นอน นายมีชัย กล่าวด้วยว่า นายชวน อย่าง 2 คนนี้ไปเป็นนายกฯ บ้านเมืองก็
 หายนะ เพราะโกงไม่เป็น คนโกงไม่เป็นก็ไม่มีบารมี ถ้ารู้ไม่ทันเหตุการณ์ ก็จะมีคน
 ข้าง ๆ โกง งานก็จะหยุดงัด เพราะต้องคอยสงสัยว่าจะมีคนโกง... (กรุงเทพธุรกิจ, 11
 ธันวาคม 2543, น. 1, 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2
 ระบุว่า

“...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ผู้สมัคร ส.ส. พรรคไทยรักไทย ,ชาติพัฒนา, และชาติไทย ใน
 จ.พิจิตร นครราชสีมา บุรีรัมย์ จดกลยุทธซื้อกรรมสิทธิ์ประกันชีวิต ประกันอุบัติเหตุ ไล่แจก
 หัวคะแนน กลุ่มแม่บ้านสหกรณ์ ใช้แผนรวมกลุ่มชาวบ้าน 100 คนขึ้นไป ซื้อกรรมสิทธิ์ราคาถูก...
 (กรุงเทพธุรกิจ, 11 ธันวาคม 2543, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 15
 ระบุว่า

...นายสถาพร รุ่งเกร ผู้อำนวยการพรรคประชาธิปัตย์ แจ้งความดำเนินคดีกับ นาย
 มนูญ สมาชิกพรรคไทยรักไทย ตั้งโต๊ะรับสมัครสมาชิกพรรคไทยรักไทย อ้างกับ
 ชาวบ้านว่า ถ้าสมัครเป็นสมาชิกแล้ว จะได้รับรักษาพยาบาลทั่วประเทศ และเลี้ยง
 สุรา กับผู้ที่มาสมัครเป็นสมาชิก... (กรุงเทพธุรกิจ, 11 ธันวาคม 2543, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 15 ระบุว่า
 “...นายวัชรินทร์ผู้สมัครจากพรรคความหวังใหม่กล่าวหาว่านายโสภณซื้อเสียงเพราะ
 ภรรยาวยมีการจัดเลี้ยงที่บ้านทุกวันรวมทั้งมีการแจกเงิน...” (กรุงเทพธุรกิจ, 11 ธันวาคม 2543,
 น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,
 17 ระบุว่า

“...นายบุรพา มหาบุญญานนท์ ประธาน กกต. เชียงใหม่ นำหลักฐานสิ่งของ เช่น
 แวนตา เสื้อผ้า ของผ้าป่า และเอกสารภาพถ่าย การแลกเงิน และสิ่งของต่าง ๆ ของผู้สมัคร ส.ส.
 บางคนที่ทำความผิดมาขอให้ กกต. เพื่อดำเนินการ...” (กรุงเทพธุรกิจ, 12 ธันวาคม 2543,
 น. 1, 17)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2
 ระบุว่า

...เชียงรายถูกมองว่ามีการฟอกเงินจากธุรกิจนอกกฎหมายเพื่อซื้อเสียงในการ
 เลือกตั้งส.ส.ครั้งนี้ ทั้งธุรกิจการค้ายาเสพติดและธุรกิจกาสิโน สมยศ กกต.
 จ. เชียงราย กล่าวว่าได้รับแจ้งจากสายข่าวเรื่องการซื้อเสียงด้วยการให้ยืมเงินให้แทน
 เงินและมีการให้ชาวบ้านซื้อมะกอกก็โดยไม่ต้องจ่ายเงินหากถูกก็ได้รับเงินกับเจ้ามือ
 ไปได้เป็นการซื้อเสียงอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนั้นมีการให้สลากกินแบ่งรัฐบาลแบบ
 ฟรี ๆ... (กรุงเทพธุรกิจ, 12 ธันวาคม 2543, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 19
 ระบุว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ได้มีประชาชนจากจ.ร้อยเอ็ดเดินทางมายังกกต.เพื่อร้องเรียน
 ว่าผู้สมัครส.ส.เขต5 แจกสิ่งของ มีหม้อ กระทะ ที่เขียนชื่อผู้บริจาคคือนายชัยศักดิ์
 ผู้สมัครพรรคชาติไทย เต่าแก๊สของนายอรรณพ ผู้สมัครพรรคความหวังใหม่ เสื้อจาก
 ผู้สมัครพรรคไทยรักไทยและเสริธรรม รวมถึงวิดีโอเทปที่อ้างว่ามีการแจกเงินของ
 ผู้สมัครในเขต1... (กรุงเทพธุรกิจ, 13 ธันวาคม 2543, น. 1, 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ วันพุธที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3 ระบุว่า
 ...นายวิฑูรค ประธานสหกรณ์สุราษฎร์ธานี เปิดเผยว่าได้มีน.ส.พ.ฉบับหนึ่งลง
 เกี่ยวกับสหกรณ์สุราษฎร์ธานีนางนันทภัต ผู้สมัครพรรคชาติพัฒนาระบุว่า
 ผู้สมัครบางพรรค ได้ให้หวัคะแนนเข้าไปขายคูปองและให้ชาวบ้านนำคูปองไปแลก

ข่าวสารอาหารแห่ง ผู้สมัครคนดังกล่าวยังบอกว่าได้ส่งตัวแทนไปรับของที่โค-ฮ็อป และประชุมกลุ่มแม่บ้าน ประชุมผู้ถือหุ้นสหกรณ์หลายครั้ง... (กรุงเทพธุรกิจ, 13 ธันวาคม 2543, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า

3 ระบุว่า

...นายพรชัย ผู้ประสานงานกลุ่มแนวร่วมพันธมิตรประชาชนอีสาน (กพอ.) เชื่อว่าจะมีผู้สมัครที่กระทำผิดพ.ร.บ.เลือกตั้งเป็นจำนวนมากแต่ประชาชนไม่ยอมแจ้ง กกต. และพีเอ็นทเพราะไม่เชื่อว่าจะเอาจริงกับผู้กระทำผิดกฎหมาย ผู้สื่อข่าวรายงานว่า จ.ศรีสะเกษทั้ง 9 เขตมีการทุจริต เช่น แจกจ่ายถุงยังชีพ แจกเสื้อแจ็กเก็ต สิ่งของเครื่องใช้ ทั้งนี้มีผู้สมัครบางพรรคในเขต 1 ได้ซื้อรถจักรยานยนต์แจกหัวคะแนน ซื้อบัตรประกันสุขภาพราคา 500 บาทแจกจ่ายผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รายงานข่าวแจ้งว่า จ.ศรีสะเกษ มีผู้สมัครพรรคหนึ่งมีกิจการข้าวเปลือกและได้ทำการซื้อข้าวเปลือกจากเกษตรกรสูงกว่าท้องตลาดและแจกน้ำปลา3ขวด ขณะที่อีกพรรคหนึ่งได้นำสุราขาวแจกจ่ายให้กับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง... (กรุงเทพธุรกิจ, 14 ธันวาคม 2543, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า

3 ระบุว่า

“...กกต.ขอนแก่นได้รับแจ้งจากประธานชุมชนขอนแก่นว่ามีหัวคะแนนของผู้สมัคร ส.ส. เขต 1 กำลังซื้อเสียงภายในหมู่บ้านโดยแจกเงินให้คนละ 100 บาท...” (กรุงเทพธุรกิจ, 14 ธันวาคม 2543, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 16

ระบุว่า

...การประชุมคณะกรรมการเลือกตั้ง (กกต.) มีประเด็นที่พิจารณาเพิกถอนสิทธิลงสมัครรับเลือกตั้งส.ส. ได้แก่ นายสุชน อดีตผู้สมัครพรรคชาติพัฒนาที่มีพฤติกรรมทำผิดกฎหมายเลือกตั้งด้วยการแจกเงินและล้อมกรอบ ตชด. นายภัทรวิฑูรย์ ผู้สมัครพรรคชาติพัฒนา มีการให้รถยนต์แก่ผู้สนับสนุนทางการเมือง... (กรุงเทพธุรกิจ, 15 ธันวาคม 2543, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3
ระบุว่า

“...ร.ต.วิจิตร เลขาธิการกกต. มีความกังวลในเรื่องการหาเสียงของผู้สมัคร การที่ผู้สมัครส.ส.และพรรคการเมืองแจกสื่อกันหนาออกไปเป็นจำนวนมากซึ่งเกรงว่าหากประชาชนสวมใส่ในวันเลือกตั้งอาจเข้าข่ายมีความผิดได้...” (กรุงเทพธุรกิจ, 16 ธันวาคม 2543, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 17
ระบุว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานจาก จ. ยโสธร มีรายงานว่า ตำรวจกำลังประคบพุดติกรรม 2 อดีตส.ส. ที่เป็นหัวหน้าใหญ่หาเสียงให้กับผู้สมัคร สส. คนหนึ่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมส่อไปสู่การทุจริตการเลือกตั้ง นายดำรง โดลบาท ประธาน กกต. เขต 1 กล่าวว่า มีผู้สมัครจากพรรคการเมืองหนึ่งจังหวัดยโสธร แจกเงินผ่านระบบเครือข่าย แบบน้ำหยดค่อย ๆ ซึมลึกเข้าไป เรียกรหัสว่า “แซร์เครือข่าย” หวังให้เงียบ และให้รอดพ้นจากการจับจ้องพฤติกรรม ผู้สื่อข่าวได้รับรายงานว่า ผู้สมัคร ส.ส. พรรคชาติพัฒนาใน จ.ยโสธรราย ได้ทำการเร่งแจกจ่ายบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคชาติพัฒนา เป็นจำนวนมาก พร้อมทั้งแถลงตอบโต้ กระแสที่มีการแลกเงิน และสิ่งของไปกับบัตรดังกล่าว ผู้สมัครชาติพัฒนายังได้กล่าวว่า ขณะนี้ทราบว่า มีผู้สมัครคนหนึ่งได้เกณฑ์ชาวบ้านไปซื้อเสียงกันนอกประเทศ แถบสามเหลี่ยมทองคำ เพื่อให้เงินชาวบ้านฟรีเพื่อไปเล่นการพนันที่บ่อนกาสิโนแห่งหนึ่ง เช่นนี้ถือเป็นการซื้อเสียง และยังทำให้ชาวบ้านเสียคนด้วย... (กรุงเทพธุรกิจ, 18 ธันวาคม 2543, น. 17)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1
ระบุว่า

พรรคประชาธิปัตย์โชว์ใบเสร็จทุจริตซื้อเสียง 9 รายการ

1. จ.เพชรบุรีมีการแจกจาง ชาม แก้วน้ำ
2. แจกเงินให้ประชาชนกองทุนหมู่บ้าน
3. มีเทปวิดีโอบันทึกภาพผู้สมัครส.ส.กำลังแจกสื่อ
4. จ.เชียงรายมีการจ่ายเงินให้ประธานกรรมการและประธานกลุ่มแม่บ้าน
5. จ.ยะลามีการแจกนาฬิกา เสื้อยืด กระถางต้นไม้
6. แจกพระ น้ำปลา เสื้อยืด แจ็กเก็ต
7. จ.พระนครศรีอยุธยา มีการให้ร่มกับประชาชน

8. จ.นครสวรรค์มีการย้ายพรรคของส.ส.คนหนึ่ง

9. จ.นครนายก มีเทปบันทึกเสียงของนายสิทธิชัยผู้สมัครพรรคชาติไทย เชิญให้ประชาชนทำบัตรสมาชิกพรรคหากหมายเลขสมาชิกตรงกับหมายเลขสลากกินแบ่งรัฐบาลก็จะได้รับรางวัล... (กรุงเทพธุรกิจ, 18 ธันวาคม 2543, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4

ระบุว่า

...พรรคการเมืองเกือบทุกพรรค ขณะนี้สภาพสะบักสะบอมพอกัน เพราะมีเรื่องราวฉาวโฉ่ไม่ด้อยกว่ากัน ไม่มีพรรคใดดีกว่ากัน ไม่มีพรรคใดบริสุทธิ์ ผุดผ่องกว่ากัน เพราะในที่สุดแล้ว หวานเงินซื้อเสียงด้วยกัน การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการเล่นภายใต้กติกาเดียวกัน โดยพยายามหลอกลวงกันทุกรูปแบบ ทุกคนต่างมี “แผนเป็น” ที่ลับไม่ออกเสียดยาที่ทุกพรรคพอ ๆ กัน หาทางชนะด้วยวิธีการที่สกปรกพอกันกติกาที่พยายามปูความสะอาดไว้บนโต๊ะ แต่ได้โต๊ะเต็มไปด้วยความสกปรก... (กรุงเทพธุรกิจ, 19 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 12

ระบุว่า

...กกต.ประชุมเรื่องการทุจริตเลือกตั้งส.ส.ของผู้สมัครจาก 2 พรรคการเมืองคือกรณี นายบุญมาก ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ที่ถูกกล่าวหาว่าซื้อเสียงหัวละ 1,000 บาท และ นายภัทรารุณ ผู้สมัครพรรคชาติพัฒนาที่ถูกกล่าวหาว่าซื้อเสียงด้วยการซื้อรถยนต์ให้กับหัวคะแนน สร้างสะพานให้ชาวบ้าน กกต.จึงได้ให้ใบแดงทั้งสองคน... (กรุงเทพธุรกิจ, 20 ธันวาคม 2543, น. 1, 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 17 ระบุ

ว่า

...นายบัญญัติ ผู้สมัครพรรคชาติพัฒนา และนายนิคม ผู้สมัครเขตเดียวกันจากพรรคความหวังใหม่ นำแก้วนํ้าที่มีรูปถ่าย นางมุกดา ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย มากล่าวว่า นางมุกดา มีพฤติกรรม ควรเชื่อว่าทำผิดและทุจริตเลือกตั้ง ทางด้านนางมุกดา ได้เปิดเผยข่าว กรณีดังกล่าวเป็นเกมการเมืองที่พยายามจะกลั่นแกล้ง... (กรุงเทพธุรกิจ, 20 ธันวาคม 2543, น. 17)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า

“...พล.อ. สายหยุด เกิดผล ประธานพีเอ็นธ นำหลักฐานการทุจริตการเลือกตั้งของผู้สมัคร ส.ส. จ.นครราชสีมา และจ.นนทบุรี มามอบให้ กกต. อาทิเช่น ผ่าตัดเส้น นาฬิกาของผู้สมัครพรรคชาติไทย และวิธีโง่งานจัดเลี้ยง ของผู้สมัคร...” (กรุงเทพธุรกิจ, 22 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 16 ระบุว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานจาก จ.ยโสธร ขณะนี้ได้มีกระแสข่าวออกมาว่ามีหวัคเนนของผู้สมัครบางรายที่ไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มตัวเต็งนำเงินฉบับละ 50 บาท ไปแอบแจกในพื้นที่เขตน้ำท่วมเชื่อว่าเป็นกลยุทธ์การเมืองวิธีหนึ่งที่ผู้สมัครที่ไม่ใช่ตัวเต็งกลุ่มบุคคลที่อ้างว่าเป็นตัวแทนจากองค์กรการเมืองภาคประชาชนเพื่อการเลือกตั้งอีสานได้ร่วมกันเดินขบวนถือป้ายผู้สมัครรับเลือกตั้งเขต 2 รวม 3 คนคือผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย พรรคเสรีธรรม และพรรคประชาธิปัตย์กล่าวหาว่าบุคคลทั้งสามคนเป็นผู้ทุจริตการเลือกตั้ง พร้อมทั้งได้มอบของกลางส่วนใหญ่เป็นเสื้อยืด ผ้าห่ม สัญญากู้ยืมเงิน มอบให้ประธานกกต. การดำเนินการทั้งหมดนี้ถูกตั้งข้อสงสัยว่าก่อนหน้านี้ นายวารินทร์ แก่นนากการเคลื่อนไหวครั้งนี้ ได้เคยขึ้นปราศรัยหาเสียงให้กับพรรคความหวังใหม่ จึงสงสัยว่าอาจมีอะไรอยู่เบื้องหลังคนใดคนหนึ่งนำมาใช้เรียกว่า แผลล่อเสื้อออกจากถ้ำเพื่อให้คู่แข่งเจอใบแดงหรือใบเหลือง... (กรุงเทพธุรกิจ, 23 ธันวาคม 2543, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 4 ระบุว่า

...นายชวน นายกรัฐมนตรี ยืนยันว่า เรื่องที่พรรคความหวังใหม่ระบุว่าพรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้สั่งให้มีการจับรหาเสียงของพรรคความหวังใหม่และพบเงินสด 100,000 บาท ว่า ปปช.เป็นองค์กรอิสระไม่ได้ขึ้นกับรัฐบาลส่วนกรณีที่มีรายงานว่า พ.ต.ท.ทักษิณ ระบุว่า นายกฯ ได้พบกับประธาน ปปช. ว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องโกหก คนบางกลุ่มของพ.ต.ท.ทักษิณอาจสร้างเรื่องขึ้นมาพูดจริง ๆ ก็คือใครก็ตามที่เคยวิ่งเต้นจนเคยชิน ทุกอย่างวิ่งเต้นหมด ทุจริตก็วิ่งเต้น อะไรก็วิ่งเต้น คนที่ใช้เงินซื้ออะไรได้ คงคิดว่าจะซื้อได้ทุกอย่างแต่ความจริงเงินไม่สามารถซื้อได้ทุกคน จึงเกิดอาการพาล... (กรุงเทพธุรกิจ, 24 ธันวาคม 2543, น. 1, 4)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3

...กลุ่มบุคคลที่อ้างว่าเป็นตัวแทนจากองค์การการเมืองภาคประชาชนเพื่อการเลือกตั้ง
อีสานได้ร่วมกันเดินขบวนถือป้ายผู้สมัครรับเลือกตั้งเขต2รวม3คนคือผู้สมัครจาก
พรรคไทยรักไทย พรรคเสรีธรรม และพรรคประชาธิปัตย์กล่าวหาว่าบุคคลทั้งสามคน
เป็นผู้ทุจริตการเลือกตั้ง พร้อมทั้งได้มอบของกลางส่วนใหญ่เป็นเสื้อยืด ผ้าห่ม
สัญญากู้ยืมเงิน มอบให้ประธานกกต. การดำเนินการทั้งหมดนี้ถูกตั้งข้อสงสัยว่าก่อน
หน้านี้นายวารินทร์ แกนนำการเคลื่อนไหวครั้งนี้ ได้เคยขึ้นปราศรัยหาเสียงให้กับ
พรรคความหวังใหม่ จึงสงสัยว่าอาจมีอะไรอยู่เบื้องหลัง... (กรุงเทพธุรกิจ, 25
ธันวาคม 2543, น. 3)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3

...นายสุทัศน์ ได้กล่าวปราศรัยชุมนุมผลงานของพรรคประชาธิปัตย์ว่าได้รับแจ้งจาก
ชาวบ้านว่ามีหวัคะแนนของพรรคคู่แข่งพรรคหนึ่งที่กระแสปรรคดี แต่กระแสดูผู้สมัคร
แยกได้ใช้กลยุทธ์แจกเงินอีกรอบแล้วกระทำอย่างไม่กลัวใบแดง ใบเหลือง เป็นการ
ไม่ให้เกียรติ กกต... (กรุงเทพธุรกิจ, 25 ธันวาคม 2543, น. 3)

14 ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,

...นางอารีย์ ประธานกกต. จ.กาญจนบุรี ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นคือการที่
ประชาชนที่เคยแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งของผู้สมัครต่าง
พากันถอดถอนการแจ้งความและกลับคำให้การส่งผลต่อการรวบรวมข้อมูลการ
ทุจริต ผู้สื่อข่าวรายงานว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่
จ.กาญจนบุรี แถบจะไร้ผลงาน มักจะเป็นการแจ้งจากกลุ่มผู้สมัครฝ่ายตรงข้ามทำผิด
กฎหมายเลือกตั้ง เช่น กำลังแจกเงิน จัดเลี้ยงหวัคะแนน หรือขโมยเงินใส่รถลำเลียงจะ
ไปแจกชาวบ้าน ซึ่งทุก ๆ เรื่องที่ไปตรวจสอบ พบว่าเป็นการใส่ร้ายป้ายสีกันทั้งสิ้น...
(กรุงเทพธุรกิจ, 26 ธันวาคม 2543, น. 1, 14)

ว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2 ระบุ

...นักการเมืองมีการปูพื้นฐานการเมืองท้องถิ่นเพื่อเอาไว้เป็นฐานเสียงให้แก่ตัวเอง จนมีการร้องเรียนไปยัง จ.ลำพูนว่า อบจ.ลำพูน ไม่โปร่งใส วางตัวไม่เป็นกลาง มีการช่วยผู้สมัครส.ส.หาเสียง ทางอ้อม ด้วยการจัดทำโครงการ อบจ.เคลื่อนที่ มีการแจกสิ่งของเครื่องนุ่งห่มให้แก่ราษฎรในเขต อ.เมืองลำพูน ในพื้นที่ จ.ลำพูน ยังมีผู้สมัครบางคนใช้วิธีแจกของ โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรชาวสวนลำไย ถือว่าเป็นการลงทุนซื้อเสียง มากไม่น้อยเพราะได้เกิดเหตุการณ์โรงอบลำไยระเบิดส่วนในพื้นที่เขต 2 นายอนุสรณ์ อาศัยจังหวะที่น้ำแก้อี้ รมช.แรงงานและสวัสดิการสังคม แจกของช่วยเหลือชาวบ้าน เป็นการหาเสียงทางอ้อม... (กรุงเทพธุรกิจ, 27 ธันวาคม 2543, น. 2)

ว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 3 ระบุ

...นายชูชีพ พร้อมด้วยชาวบ้านได้นำสิ่งของเครื่องใช้ในครัวเรือน อาทิ ข้าวสาร น้ำมันพืช น้ำตาลทราย ปลากระป๋อง ฯลฯ บรรจุกล่องกระดาษข้างกล่องเขียนว่า มูลนิธิรองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.พนาเจื้อยเพชร หลังจากนั้น พ.ต.ท. วินัย กกต.นำกำลังเข้าตรวจค้นบ้านนายสุรสิทธิ์ อดีต อบต. พบว่าเป็นที่เก็บอุปกรณ์ในการแจกจ่ายหาเสียงเป็นจำนวนมาก เช่น นาฬิกา ดิทรูป พนาเจื้อยเพชร ใช้แจกเด็กนักเรียน... (กรุงเทพธุรกิจ, 27 ธันวาคม 2543, น. 3)

ระบุว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 2

...ราว 10 ปีก่อนชาวบ้านในเขต อ.เมือง และ อ.ปัวจาศีรี จ.ขอนแก่นต่างคุ้นเคยกับสิ่งของเครื่องใช้ที่ติดป้าย คิดไม่ออกไปบอกประสม พร้อมกับรูปใบหน้าของเจ้าของสินค้านาม ประสม บุคคลที่สร้างสำนวนการแจกอันลือลั่นประจำถิ่นแม้จะถูกเล่นงานทางกฎหมายแต่ประสมรอดตัวมาได้ มีการซีกแซกในการแจกเงินซื้อเสียง ที่ยากต่อการจับกุม การจ้างชาวบ้านติดโปสเตอร์ จ้างคนช่วยหาเสียง ซึ่งต่อมากลายเป็นวิธีการที่กฎหมายใหม่เปิดช่องให้ทำได้ ส่วนนักการเมืองย่านอีสานกลาง หรืออีสานใต้ การจ่ายเป็นค่าจ้าง แฝงการซื้อเสียงทำกันมานาน ที่ชัดเจน คือ นักการเมืองรุ่นหลายครม. แห่งเมืองศรีสะเกษที่มีนาหลายไร่ หากช่วงหาเสียงเป็นฤดูปักดำ ก็จะมีคนหลายร้อยคนเวียนกันดำนา ซึ่งค่าจ้างจะแพงกว่าอัตราปกติ ที่จ.ร้อยเอ็ด ในการ

เลือกตั้งครั้งนี้ยังมีรายงานว่า มีผู้สมัคร ส.ส.บางคนมีรูปแบบการจ้างแรงงานทำนา แต่วิธีแบบเนียนขึ้น โดยมีข้อเสนอเจ้าของส่วว่าหากคนในบ้าน เลือก ส.ส.คนหนึ่ง จะดูดีให้ฟรี และนอกจากนี้ มีการแจกเชื้อ สิ่งของเครื่องใช้ และยังมีการนับเงินมา จัดซื้อสิ่งของเครื่องใช้แจกกลุ่มแม่บ้าน เด็กนักเรียนหรือเยาวชนตามหมู่บ้านทั้งที่เป็น บประมาณของรัฐ... (กรุงเทพธุรกิจ, 29 ธันวาคม 2543, น. 1, 2)

ว่า
ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุ

...การหาเสียงของพรรคการเมือง วิธีการหาเสียงยังคงไม่แตกต่างจากการเลือกตั้ง ครั้งที่ผ่านมา มีการใช้ระบบหวัคะแนหาเสียงผ่านทางผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีการแจกสิ่งของเครื่องใช้ เช่น เสื้อผ้า เครื่องกีฬา ปฏิทิน เสื้อวินมอเตอร์ ไซค์ ยารักษาโรค โลงศพ และอุปกรณ์ฟังเพลง มีการก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคให้ เช่น สร้างถนน ถมดิน ขุดสระน้ำ สร้างที่พักผู้โดยสาร ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน มีการจัดเลี้ยงหรือเป็นเจ้าภาพในงานมหรสพต่าง ๆ และมีการแจกสิ่งของตาม ไปรษณีย์... (กรุงเทพธุรกิจ, 29 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า

“...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ที่ จ. อุทัยธานี มีการนำรถบรรทุกสิบล้อขนชาวบ้านจำนวน 70 คน มาลงคะแนนเลือกตั้งล่วงหน้า และมีการแจกจ่าย เงินคนละ 100 บาท...” (กรุงเทพธุรกิจ, 30 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4 ระบุว่า

“...นายวรพงษ์ ปรธาน กกต. จ.เลย กล่าวว่ารถคันดังกล่าวพาประชาชนมา ลงคะแนนจากจะไปรับจ้างตัดอ้อยพร้อมวางเงินมัดจำ เชื่อว่ามีการทุจริตการเลือกตั้ง มีค่าจ้างจัดหาชาวบ้านคนละ 100 บาท เพื่อไปตัดอ้อย...” (กรุงเทพธุรกิจ, 30 ธันวาคม 2543, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1, 9 ระบุว่า

...นายสมหมาย ศรีสุทธียากร เลขาธิการ องค์กรกลางเพื่อประชาธิปไตย แถลงว่า จ.สุพรรณบุรี พบว่ามีการโอนเงินจำนวน 2 หมื่นบาท ให้แก่กลุ่มแม่บ้านต่าง ๆ และ

จ.สมุทรปราการ มีการใช้รถของพรรคการเมืองหนึ่งชนหีบบัตรจากหน่วยเลือกตั้งไป
ยังเขตนับคะแนน ในเขต จ.ปทุมธานี พบว่ามีรายชื่อบ้าน และผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขต
เทศบาล จำนวน 1,191 ชื่อ โดยเลขที่บ้านดังกล่าวไม่มีบ้านจริง... (กรุงเทพธุรกิจ, 30
ธันวาคม 2543, น. 1, 9)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับฉบับวันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543
หน้า 9 ระบุว่า

“...นางราศี ประธานกรรมการ บริษัท โรเยลกรุ๊ป จำกัด ได้เปิดเผย แถลงว่า กรณีที่ถูก
กล่าวหาว่าจ้างงาน คอนเสิร์ต ดนตรีลูกทุ่งเป็นการช่วยเหลือของพรรคการเมืองหนึ่ง...” (กรุงเทพ
ธุรกิจ, 31 ธันวาคม 2543, น. 9)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 9 ระบุว่า
...นางสุดารัตน์ เกตุราพันธุ์ รองหัวหน้าพรรคไทยรักไทย กล่าวถึงยุทธศาสตร์การหา
เสียง มีอยู่หลายเขตที่มีสมัครของพรรคไม่ได้รับความนิยม ธรรมชาติเลย และ
พรรคการเมืองบางพรรคใช้วิธีผูกขาดร้านอาหารโดยจ่ายให้เป็นเดือน ให้หวัคแนน
ไปรับประทานอาหารที่ร้านดังกล่าวได้... (ไทยรัฐ, 11 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุ
ว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ขณะนี้ได้มีการร้องเรียนมายังศูนย์อำนวยการเลือกตั้งของ
พรรคไทยรักไทยว่า พบเบาะแสที่อาจจะเป็นการทุจริตการเลือกตั้ง ที่เขตสายไหม
และคลองสาน โดยมีการแจกถุงของขวัญ ซึ่งภายในถุงประกอบด้วย ข้าวสาร 1 ถุง
บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป 2 ซอง ปลากระป๋อง 2 กระป๋อง และกรอบรูป ซึ่งด้านซ้ายเป็นรูป
ของนายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ผู้ว่าฯ กทม. ด้านขวาเป็นนาฬิกา มีข้อความระบุ
พรเนื่องในเทศกาลปีใหม่... (ไทยรัฐ, 15 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
...นายนิพิฐ อินทรสมบัติ ผู้สมัคร ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า ทราบล่วงหน้า
มาก่อนที่จะมีการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งใน จ.สงขลา จึงได้แจ้ง ให้ กกต.
จ.พัทลุงทราบได้ข้อมูลชัดเจนว่า มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของ จ.พัทลุง เข้าไปร่วมการ
ประชุมการเมืองด้วย ขณะที่พรรคการเมืองหนึ่งสัญญาจะเงินหน่วยเลือกตั้งละ 1
แสนบาท หากได้รับชัยชนะจะให้เพิ่มอีกหน่วยละ 1 แสนบาท ตอนนี้มีเทปและ

หลักฐานสำคัญอยู่ในมือแล้วพร้อมยื่นเรื่องให้ย้ายข้าราชการชั้นผู้ใหญ่คนดังกล่าวออกจาก จ.พัทลุงด้วย... (ไทยรัฐ, 18 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...เมื่อวันที่ 20 ม.ค. นายพินิจ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์และรองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ได้มายื่นเอกสารร้องเรียนนายเนวิน ให้ตำแหน่งหน้าที่ทางราชการ สัญญาว่าจะให้และจงใจให้เลือกพรรคการเมืองใดการเมืองหนึ่ง ต่อประธาน กกต. พร้อมหลักฐานภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว และภาพการจัดเลี้ยงที่เกิดภายในศูนย์วิจัยการยางหาดใหญ่และซีดีบันทึกเสียงพร้อมเอกสารถอดเทปคำต่อคำเพื่อเรียกร้อง โดยนายพินิจกล่าวว่า เชื่อกันว่าหลักฐานทั้งหมดจะสามารถเอาผิดนายเนวินได้ และเทปบันทึกเสียงที่ได้เป็นของผู้สื่อข่าวในพื้นที่ที่ปลอมตัวเข้าไปและหลังจากเกิดเหตุมีผู้ที่เข้าข่ายในการกระทำความผิดในเหตุการณ์ครั้งนี้มีทั้งระดับนักการเมือง อบิบดี และข้าราชการระดับสูงหลายราย ได้ติดต่อถึงผู้สื่อข่าวคนดังกล่าว เพื่อขอซื้อเทปดังกล่าวในราคาที่สูงมาก และใช้อำนาจรัฐมาคุกคามการเลือกตั้ง มีการใช้เงินแก้ตัวแทนชาวบ้าน...เมื่อวันที่ 9 ม.ค. ที่ผ่านมามีการแจกเงิน โดยผู้ที่เรียกประชุมซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูงและแจกของให้ประชาชนที่เข้าร่วมประชุมประมาณ 300-400 คน ภายในเป็นเงินคนละ 5,000 บาท... (ไทยรัฐ, 21 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ โฆษกพรรคไทยรักไทย กล่าวถึง กรณีที่นายเอนก ทำทนายให้เปิดกระเป๋าเงินของคุณหญิงพจมาน ภริยา พ.ต.ท.ทักษิณ หลังจากที่ผู้สมัครพะเยาของพรรคมหาชนถูกตำรวจค้นและพบเงินสดจำนวน 1.1 ล้านบาท โดยสงสัยว่าอาจจะนำเงินไปซื้อเสียงนั้น เป็นการพุดแก้แค้นของนายเอนกมากกว่าการพาดพิงกับคุณหญิงพจมานมันไม่เป็นธรรม... (ไทยรัฐ, 24 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า เป็นห่วงเรื่องการใช้จ่ายจำนวนมหาศาล การเลือกตั้งครั้งนี้คงไม่ใช่ 120 แล้ว แต่จะเป็น 1,520 ใครหลงกลติดเชื้อมีไม่ต่างจากไก่ที่เป็นไข้หวัดนกจะถูกฆ่าทั้งหมด เหมือนแร้ลูกโซ่ มีการจ่ายเงิน แต่ไม่มีใครยอมรับและมีความพยายามที่จะใช้เงินในภาคใต้แน่นอน เพราะเมื่อซื้อใจประชาชนไม่ได้ ก็ต้องซื้อตัวซื้อสิทธิ... (ไทยรัฐ, 25 มกราคม 2548, น.

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า จ.สมุทรปราการ ผู้สมัครของทุกพรรคการเมืองต่างพูดเป็น
 เสียงเดียวกันว่า ในแต่ละพื้นที่เริ่มมีการออกเดินล่ำรายชื่อประชาชนกันแล้ว มีผู้
 ร้องเรียนว่าเริ่มจ่ายหัวละ 200–500 บาท... (ไทยรัฐ, 28 มกราคม 2548, น. 16)
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุ

ว่า

“...นายสุริยะ จีรุงเรืองกิจ กล่าวว่า กระแสข่าวที่มีผู้สมัคร ส.ส.ส่วนใหญ่ใช้เงินหา
 เสียงเกินความจำเป็นนั้น เป็นสิ่งที่รัฐบาล โดยเฉพาะ พ.ต.ท.ทักษิณ เป็นห่วงมาก ได้กำชับ ส.ส.
 ทุกคนว่าต้องการให้การเมืองสะอาด อย่าใช้เงินเป็นอันขาด...” (ไทยรัฐ, 30 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 “...นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่า ได้รับแจ้งจาก
 ชาวบ้านว่ามีการซื้อเสียงในรูปแบบใหม่ โดยใช้โทรศัพท์มือถือถ่ายภาพการลงคะแนนเพื่อเป็น
 หลักฐานในการรับเงินเมื่อออกจากคูหา...” (ไทยรัฐ, 31 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 6 ระบุว่า
 ...แลนด์ไลด์หมายถึงเตะคะแนนให้พรรคเดียวชนะเลือกตั้งอย่างถล่มทลาย ที่
 ลำปางมีนักค้ายาบ้าทุ่มเทเงินมหาศาลให้ผู้สมัคร ส.ส. พรรคหนึ่ง แคะให้ไปฟังคำ
 ปราศรัยชอบก็จ้างคนไปนั่งฟังที่ละร้อยสองร้อยคน หัวละ 200 บาท ซึ่งน่าหวังว่าจะ
 จ่ายให้ค่าลงคะแนนหัวละเท่าไร ก็เชื่อกันว่าประชาชนลำปางจะดูออกว่าผู้สมัคร
 พรรคไหนรับเงิน รับยาบ้ามาใช้ในการหาเสียง... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย กล่าวว่า เมื่อวันที่ 28 ที่ผ่านม
 ตนได้เข้าแจ้งความว่าประชาชนได้โทรศัพท์เข้ามาร้องเรียนว่า มีผู้แอบอ้างซึ่งคนเข้าไป
 ติดต่อประชาชนในบริเวณหมู่บ้านนาคหิมมอง จ.สมุทรปราการ เพื่อทำการขอรายชื่
 และสัญญาว่าจะให้เงินจำนวน 500 บาทหลังจากที่ลงคะแนนให้ถือเป็นการกระทำที่
 ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียง... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 “...นางปวีณา หงสกุล กล่าวว่า อยู่นี้ไม่ไหวเพราะทราบว่ามีผู้สมัครบางพรรค เริ่มใช้
 วิธีซื้อเสียงตามชุมชนแออัด เริ่มแรก 400 บาท ภาระยะหลังเพิ่มเป็น 500 บาทแล้ว...” (ไทยรัฐ, 2
 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายบัญญัติ บรรทัดฐาน กล่าวปราศรัยว่า “มีการแจกเงินให้เลือกผู้สมัครของพรรคการเมืองหนึ่ง ที่จังหวัดพัทลุง ดำรงได้สอบสวนและการการรับสารภาพด้วย ส่วนที่จังหวัดมหาสารคาม ก็มีการแจกเงิน 300 บาทเพื่อให้เลือกผู้สมัครพรรคไทยรักไทยอีก ไม่ทราบว่าคุณผู้นำพรรคไทยรักไทยจะทำอะไร ในเมื่อเอะอะก็บอกว่า ความยังไม่ซื้อเสียง... (ไทยรัฐ, 5 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 1, 15 ระบุว่า

“...นำธนบัตรเย็บติดกับภาพผู้สมัคร ส.ส. เตรียมจ่ายแจกให้กับประชาชน...” (ไทยรัฐ, 23 พฤศจิกายน 2550, น. 1, 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 17 ระบุว่า

“...เมื่อ 2 สัปดาห์ก่อนมีบุคคลกลุ่มหนึ่งเป็นหัวคะแนนผู้สมัครพรรคพลังประชาชน เดินทางไปบ้านต่าง ๆ และบอกชาวบ้านว่าถ้าอยากได้เงินให้นำบัตรประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านมาให้...” (ไทยรัฐ, 24 พฤศจิกายน 2550, น. 17)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

...นายสุเมธ อุปนิสากร กรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ให้สัมภาษณ์ว่า ได้รับแจ้งจากวิทยากรของ กกต. ว่าพบการซื้อเสียงรูปแบบใหม่ โดยการจ่ายเงินผ่านทางไปรษณีย์ธนาณัติ ในพื้นที่ภาคเหนือ โดยให้กับประชาชนคนละ 1,000 บาท จำนวนกว่า 200 คน ซึ่งได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบแล้ว หากพบว่ามีการกระทำจริง จะต้องสาวให้ถึงตัวคนทำได้... (ไทยรัฐ, 26 พฤศจิกายน 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า

...นายประชา ประสพดี ผู้สมัคร ส.ส.สมุทรปราการ พรรคพลังประชาชน กล่าวถึงการหาเสียงตามพื้นที่ต่าง ๆ พบว่า มีการกระทำตรงกันข้ามกับสิ่งที่รัฐบาล และ กกต. รณรงค์ คือ มีพรรคการเมืองบางพรรคเตรียมการซื้อเสียง หัวละ 200 – 300 บาท นำบัตรประชาชนไปถ่ายสำเนา จดชื่อ พากินพาเที่ยวเหมือนเป็นวาระแห่งชาติ

โดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย จึงขอให้ กกด. เข้ามาจับตาดูอย่างใกล้ชิด... (ไทยรัฐ, 27 พฤศจิกายน 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 3 ระบุว่า ...สำนักข่าว เอพี ตีข่าวไปทั่วโลก อ้างการเปิดเผยของผู้สมัครพรรคพลังประชาชน ใน จ. ปทุมธานี แฉพรรคการเมืองหนึ่งแลกลยาไวอากร้า ยาปลูกกำหนดยี่ห้อดัง เพื่อแลก กับคะแนนเสียงในการเลือกตั้ง ใช้ยากระตุ้น ความแข็งให้ฐานเสียง ไม่น่าเชื่อได้แค่ ไหน ดูแนวแล้วอาจเป็นแค่ข่าวเอามันซะมากกว่า มุกสื่อฝรั่งที่มองการเลือกตั้งใน เมืองไทยยังล้าหลัง การประกอบพิธีกรรมอัญเชิญเทพ เทวดา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อ เป็นสักขีพยานในการปฏิบัติตนของหัวหน้าส่วนราชการ ว่าจะวางตัวเป็นกลาง ไม่ ฝักใฝ่พรรคการเมืองใด และจะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมในการซื้อเสียง ขายเสียง หรือ กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง ทั้งหมดทั้งปวงเพียงแค่ว่าหวังให้การเลือกตั้งเป็นไป ด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรม ในฐานะที่ จ.บุรีรัมย์ ถูกขึ้นบัญชีเป็นพื้นที่ที่มีการทุจริต เลือกตั้งมากอันดับต้น ๆ ถึงขั้นต้องใช้วิธีสุดท้าย อาศัยไสยศาสตร์เข้าช่วยกระนั้นก็ดี เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ ก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้ในการเลือกตั้ง ดังปรากฏการณ์ที่ เกิดขึ้นเป็นข่าวรายวัน ตัวอย่างชัด ๆ กรณีมั่วในพรรคประชาธิปัตย์ ถึงขั้นที่นาย ประชัย เลี่ยวไพรัตน์ แฉเกิดอาการตบะแตก แฉแหลถูกพวกเดียวกันเองวางยา ตบ ทรัพย์ 60 ล้านบาท ในการเปิดทางให้ขึ้นเป็นหัวหน้าพรรคตามกฎหมาย แต่ก็ได้ลุ่น เสียวซื้อต่อไป เพราะนางสดศรี สัตยธรรม กกด. ตั้งแท่นฟ้องแหล ฐานหมิ่น ประมาทเจ้าหน้าที่ กกด. เข้าไปมีเอี่ยวตบทรัพย์ครั้งนี้ด้วย... (ไทยรัฐ, 1 ธันวาคม 2550, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

“...นายอภิชาติกล่าวด้วยว่า ในที่ประชุมได้พูดคุยถึงกรณีที่มีผู้นำเงิน เข้ามาจาก ฮองกงจำนวน 6 ล้านเหรียญฮ่องกง เรื่องนี้ยืนยันข้อเท็จจริงว่า เพราะมีผู้ใหญ่บอกตน ว่ามีการนำ เงินจำนวนนี้เข้ามาจากฮ่องกงมากผิดสังเกต จะนำมาใช้เพื่อเลือกตั้งหรือไม่ ต้องตรวจสอบ ต่อไป...” (ไทยรัฐ, 12 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า ...นายมงคล ไคว์วัฒนวงษ์ศรีรักษ์ ผู้สมัคร ส.ส.กทม.เขต 10 พรรคชาติไทย กล่าวว่า ใ้คงสุดท้ายของการหาเสียงเลือกตั้ง ได้รับแจ้งจากชาวบ้านย่านเคหะบางขุนเทียน ว่า มีวิธีการซื้อเสียงใหม่ ๆ โดยอาศัยชมรมหรือองค์กรในชุมชนหมู่บ้าน แจกจ่ายข้าวสาร

ถูกละ 5 กก. ซึ่งภายในซุกเงินจำนวนหนึ่ง โดยมีการจดรายชื่อชาวบ้าน และเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อให้มารับของที่บ้านผู้ทำขมมนั้น ๆ เป็นลอต ๆ ซึ่งได้แจ้งให้ทางศูนย์ประสานงานเครือข่ายการพัฒนาประชาธิปไตย ปรากฏว่ามีคนรับเรื่องที่แจ้งไว้ แต่กลับไม่สนใจ ส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบสวนสอบสวนลงตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ทั้งที่ชาวบ้านและทีมงานแจ้งชุดแจกจ่ายของชัดเจน... (ไทยรัฐ, 14 ธันวาคม 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า ...นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์ ผู้สมัคร ส.ส. กทม. เขต 5 พรรคชาติไทย กล่าวว่า ในช่วงโค้งสุดท้ายนี้ มีผู้สมัครบางพรรค ได้ใช้วิธีไปบอกกับชาวบ้านว่าตนได้คะแนนมาเป็นอันดับที่ 7 และยังระบุว่า เลือกไปก็เสียคะแนนเปล่า ซึ่งเป็นกลวิธี ในการกลั่นแกล้งอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ ชาวบ้านยังร้องเรียนว่า ขณะนี้มีบางพรรคได้ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง โดยเก็บบัตรประชาชนของชาวบ้านไปจดชื่อ และเริ่มมีการแจกเงินในพื้นที่ตอนเมืองแล้ว ขณะนี้อยู่ที่รายละเอียด 300 บาท... (ไทยรัฐ, 15 ธันวาคม 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 3 ระบุว่า

“...นายสมพัฒน์ แก้ววิจิตร ผู้สมัคร ส.ส. นครปฐม พรรคชาติไทย กล่าวเป็นห่วงกระแสข่าวที่ว่ามีการอัดน้ำเลี้ยงกระสุนดินดำ ของบางพรรคการเมืองให้กับผู้สมัคร ถ้าหากเป็นจริงเลือกตั้งเที่ยวนี้นักแค้น ๆ...” (ไทยรัฐ, 21 ธันวาคม 2550, น. 3)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านห้วคะแนน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันพุธที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2519 หน้า 3 ระบุว่า

...ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่นชี้แจงสถานการณ์การเลือกตั้งในจังหวัดขอนแก่นว่า มีบุคคลบางกลุ่มไปกว้านซื้อบัตรประชาชนตามหมู่บ้านหลายแห่ง...นายสุกิจ กล่าวว่า เข้าใจว่าผู้กระทำหวังผลในวันเลือกตั้ง 2 ประการคือไม่ให้ประชาชนไปใช้สิทธิลงคะแนนให้กับผู้สมัครคู่แข่ง คือเท่ากับตัดกำลังคะแนนคู่ต่อสู้ที่มีหวังนำในหมู่บ้านนั้นหรือไม่ก็อาจจะนำไปคืนในวันลงคะแนนเสียงโดยมีเงื่อนไขให้ลงคะแนนให้ฝ่ายตน... (ประชาธิปไตย, 17 มีนาคม 2519, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2526 หน้า 3 ระบุว่า ...ความตื่นตัวเป็นปัจจัยสำคัญในการทุ่มเงินหาเสียงของ ส.ส. การทุ่มเงินซื้อเสียง ชาวบ้านจะมากจะน้อยขึ้นอยู่กับว่า การเลือกตั้งในครั้งนั้น ชาวบ้านทั่วไปให้ความสนใจในการเมือง และคำนึงถึงสิทธิของตนอยู่ในระดับใด หากชาวบ้านสนใจและ ตั้งใจจะไปลงให้ได้ การใช้เงินซื้อก็จะมีน้อย เพราะชาวบ้านจะหวงแหนสิทธิของตน ไม่ยอมให้ใครซื้อหา แต่หากชาวบ้านมีความสนใจการเมืองน้อย การทุ่มเงินก็จะมี มาก เพื่อกระตุ้นให้ชาวบ้านออกไปลงคะแนนเสียงให้ และเงินเข้าไปมีอิทธิพลซื้อหา ความแพ้-ชนะของผู้สมัครรับเลือกตั้งถึงร้อยละ 20 ตามกฎหมายเลือกตั้งระบุว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนห้ามใช้เงินในการหาเสียง รวมทั้งสิ้นไม่เกินหัวละ 3.5 แสนบาท และการเลือกตั้งที่จะมาถึงในวันที่ 18 เมษายน 2526 นี้ มีเวลาหาเสียง น้อย ทำให้ผู้สมัคร ส.ส. ต้องรีบทุ่มเงินจ้างหัวคะแนนออกไปวาทะปราศรัย พร้อม จ้างหนัง จ้างงานเลี้ยงเพื่อหาเสียง ในเวลาอันจำกัด จึงทำให้ต้องใช้เงินทุ่มมากกว่า การเลือกตั้งมากกว่าปี 2522 หลายเท่าตัว จึงนับว่าเป็นข่าวร้ายของผู้ลงสมัครที่ไม่ ค่อยจะมีเงินทุ่ม แต่เป็นข่าวดีของหัวคะแนนและชาวบ้านทั่วไป... (มติชน, 26 มีนาคม 2526, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2526 หน้า 3 ระบุว่า ...การหาเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในจังหวัดอุทัยธานีขณะนี้เป็นอย่างคึกคักโดยมี ผู้สมัครทั้งหมด 7 คน จำนวนส.ส.ที่จะมีได้ 2 คน ผู้ที่คาดว่าจะได้รับเลือกตั้งที่มี คะแนนดีกว่าผู้สมัครรายอื่น ๆ ได้แก่ พันเอกพล เริงประเสริฐวิทย์ หัวหน้าพรรคสยาม ประชาธิปไตยและนายศิริ พงษ์ทอง พรรคเดียวกัน “พันเอกพลได้เปรียบคู่ต่อสู้ราย อื่น ๆ เพราะหาเสียงมาตลอดตั้งแต่ได้รับเลือกตั้งเมื่อปี 2522 จนถึงขณะนี้ตอนได้รับ เลือกใหม่ก็พาหัวคะแนนและกำนันผู้ใหญ่บ้านไปเที่ยวทะเลที่ชะอำ ดูโรงงานสับปะรด ลูกหลานใครไม่มีงานทำก็จะรับเข้าทำงานที่โรงงาน ผู้สื่อข่าวรายงานเสียง วิพากษ์วิจารณ์ของผู้ใช้สิทธิชาวอุทัยฯ ผู้สื่อข่าวรายงานอีกว่า นอกจากนั้นพันเอกพล ยังตั้งงบประมาณส่วนตัวจำนวนหนึ่งสำหรับบริจาคให้วัด โรงเรียนต่าง ๆ ทั่วจังหวัด แล้วแต่ที่ใดจะขอความช่วยเหลือมา ส่วนนายศิรินั้นอาศัยที่เป็นผู้แทนฯ เก่าแก่หลาย สมัย เสียส่วนใหญเป็นทางด้านเขตอำเภอรอบนอกและมีชั้นเชิงการหาเสียงชั้นยอด... (มติชน, 3 เมษายน 2526, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันศุกร์ที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 2 ระบุว่า

“...ข้อบัตร์ประชาชนคืองานหลักอีกอย่างหนึ่งของการหาเสียง ผ่านไปโคราชวันก่อน พบบัตร์ประชาชนกองมเหมาที่บ้านหัวคะแนรายหนึ่ง อย่าให้บอกเลยว่าหัวคะแนของใคร พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ...” (มติชน, 8 เมษายน 2526, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 4 ระบุว่า

...ในขณะที่พลเอกสิทธิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกับพลตำรวจเอกณรงค์ อธิบดีกรมตำรวจสั่งกำชับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทุกท้องที่ทั่วประเทศตั้งด่านกวดขันในเรื่องบัตร์ประจำตัวประชาชนของชาวบ้าน เพื่อป้องกันมิให้มีการซื้อขายบัตร์ประจำตัวประชาชนกันนั้น แทนที่เสียงดังกล่าวจะสามารถหยุดการซื้อขายบัตร์ประชาชนระหว่างหัวคะแนกับชาวบ้านได้เนื่องจากเกรงกลัวต่อกฎหมายบ้านเมือง กลับปรากฏว่าการซื้อขายบัตร์ประชาชนได้กระทำกันเป็นธุรกิจค่อนข้างจะคึกคักและครึกโครมในทุกท้องที่ที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจของพลตำรวจเอกณรงค์ ประจำอยู่ โดยมีได้หวาดหวั่นต่อเสียงที่เปล่งออกมาจากปากของพลเอกสิทธิ และพลตำรวจเอกณรงค์ เลยแม้แต่น้อย ซ้ำยิ่งไปกว่านั้นกลับกระทำกันหนัก มือมากยิ่งขึ้นอีกด้วย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือดูเหมือนที่นครราชสีมาในเขตเลือกตั้งที่ 1 กล่าวกันว่าขณะนี้บัตร์ประชาชนของชาวบ้านตกไปอยู่ในมือหัวคะแนของพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ แล้วถึง 60% ทั้งนี้เพราะว่าพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณเสนอราคาให้สูงกว่าผู้สมัครรายอื่นคือใบละ 100 บาท สำหรับขั้นตอนการซื้อขายบัตร์ประชาชนที่นี้นั้นเมื่อหัวคะแนกับชาวบ้านตกลงที่จะซื้อขายบัตร์ประชาชนกันในขั้นแรกหัวคะแนจะจ่ายเงินให้ก่อน 50 บาทพร้อมกับยึดบัตร์ประชาชนไป โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าอีก 50 บาทจะจ่ายให้ในวันที่เอาบัตร์ประชาชนมาคืนคือวันที่ 18 เมษายน... (มติชน, 9 เมษายน 2526, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพุธที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้า 4 ระบุว่า

...แฉแหล่งผู้สมัครร้อยเอ็ดใช้ ชรก. เป็นลูกมือแจกเงิน “ซัซวาลย์ ชมภูแดง” เรียกครองพรรคการเมือง ยุติข้อเสียง แฉผู้สมัครร้อยเอ็ดบางรายไม่เคย ออกพบชาวบ้าน มีแต่แจกเงินอย่างเดียว ซ้ำให้ข้าราชการหัวคะแนเป็นลูกมือช่วยแจก แก่ประชาชนตามหมู่บ้านต่าง ๆ คราวเรือนละ 10 – 30 บาท และบางครั้งจ่ายให้คนละ 20 บาท ซัซวาลย์ กล่าวว่า ชาวบ้านร้อยเอ็ดมีความตื่นตัวทางการเมืองสูง มองเห็นถึงการใช้จ่ายเงินข้อเสียง พร้อมกันนั้นหันมาสนใจนโยบายพรรคหลักใหม่ ที่ต้องการแก้ปัญหาพื้นฐานความยากจนต่าง ๆ... (มติชน, 2 กรกฎาคม 2529, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 1
ระบุว่า

...เขต 4 อุบลราชธานี เป็นเขตใหญ่ที่ชาวบ้านยังยากจน ผู้สมัครพรรคการเมืองใหญ่
แจกน้ำปลาเรือนละ 2 ขวด บางท้องที่แจกเงินงวดแรกรายละ 10 บาท บางรายก็
เที่ยวเกทับคนอื่น โดยบอกว่าคนอื่นให้ 30 บาท ตนจะให้ 50 บาท กำนันบางตำบล
ทำต้นเป็นเชลล์แมนขาย คะแนน เที่ยวเสนอต่อรองเอาราคาค่าเสียงจากผู้สมัครราย
นั้นรายนี้หากผู้สมัครรายใดเสนอ ราคาที่สูงกว่าเพื่อนเป็นผู้ชนะในการประมูลซื้อ
เสียง ส่วนเขต 2 และเขต 3 มีการแจกปุย เรือนละ กระสอบแต่เจาะจงเฉพาะหมู่บ้าน
ขนาดเล็ก... (มติชน, 13 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 4
ระบุว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานจากจังหวัดสกลนคร เนื่องจากการออกปราศรัยของผู้สมัครไม่
ได้ผลหลายพรรค จึงเปลี่ยนวิธีการหาเสียง โดยการใช้หัวคะแนนออกพบชาวบ้านนั้น
ผู้สมัครจากหลายพรรคใช้วิธีการให้จัดซื้อชาวบ้านผู้มีสิทธิลงคะแนน บ้านเลขที่ และ
หมายเลขบัตรประชาชน โดยหัวคะแนนรับปากว่าจะนำเงินมาจ่ายให้ตามกำหนด
หากชาวบ้านเลือกผู้สมัครตามที่กำหนดกันไว้ จากสาเหตุดังกล่าวจึงมีชาวบ้านหัวใส
กลุ่มหนึ่งตระเวนพบชาวบ้าน ขอจัดซื้อ-บ้านเลขที่และหมายเลขบัตรประชาชน โดย
อ้างว่าจะนำเงินมาให้เช่นกัน แล้วนำไปเสนอกับผู้สมัคร ส.ส. โดยจะได้รับค่าแรง
1000 คน ต่อ 500 บาท... (มติชน, 20 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 1, 2
ระบุว่า

“...การบีบบังคับหรือการซื้อเสียงที่นักการเมืองไทยชอบนำมาใช้ในขณะนี้ย่อมไม่อาจ
ปกปิดปิดเบือนการเลือกตั้งได้ตลอดไป ปรากฏการณ์นี้กำลังเกิดขึ้นที่สนาม จ.สระบุรี โดยนาย
ประมาณ หัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่งมีหัวคะแนนเป็นผู้ใหญ่บ้านและกำนันเต็มพื้นที่...” (กรุงเทพธุรกิจ,
24 สิงหาคม 2535, น. 1, 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 5
ระบุว่า

...การดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการ ทมก. มีผู้แจ้งเบาะแสการซื้อเสียง อาทิ มีแม่ชี
เป็นหัวคะแนน ข้าราชการกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นหัวคะแนน ครูใหญ่เป็น

หัวคะแนน ข้าราชการสปจ. เป็นหัวคะแนน ผู้สมัครนัดแจกเงินประชาชน ผู้สมัครจัดเลี้ยง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ผู้สมัครแจกไข่ไก่ แจกเสื้อ แจกเงินให้ชาวนาขณะลงแขก มีการจัดผ้าป่าซื้อเสียง มีการแจกเบี้ยให้ชาวบ้าน แจกเงินให้กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง นายหนังกลางแปลง และมีนางเอกหนังออกเดินกับผู้สมัครแล้วมือก็ถือใบละ 500 บาทไว้แจกคน... (กรุงเทพฯธุรกิจ, 25 สิงหาคม 2535, น. 5)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพฯธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 3 ระบุ

ว่า

...การเลือกตั้งสมัยก่อนได้ แถมเหล้าขาวอีกไม่กี่ขวด ยิ่งกว่านี้ มีหนังกลางแปลง มีลิเก มีละคร ที่หัวคะแนนหามาให้ดู รู้กันชัด ๆ ว่าเป็นฝ่ายไหน เบอร์อะไร วันรุ่งขึ้นถ้าผู้สมัครของหัวคะแนนเกิดสอบตก เราก็จะได้เห็นหัวคะแนนเดินแข่งด่า ใครกินของกูแล้วไม่ลงคะแนนให้ ขอให้ท้องไส้มันเป็นพิษ เมื่อการเลือกตั้งเปลี่ยนรูปแบบไปจากการหาบขมเงินมาเป็นหอบเงินแจก ถ้าแจกแล้วผู้สมัครของกูไม่ได้เป็น ส.ส.มึงต้องเอาเงินมาคืน ไม่งั้นกูจะฆ่ามึง นอกจากแข่งกันแจกเงิน แจกของมีราคา ยังมีการแจกลูกธัญมขอยเข้าบ้าน แจกเสาไฟฟ้า เป็นอาทิ... (กรุงเทพฯธุรกิจ, 26 สิงหาคม 2535, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพฯธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 1,

16 ระบุว่า

...เจ้าหน้าที่ตำรวจ จ.อุทัยธานี จับกุมนายสี พร้อมของกลางเงิน 2,900 บาท และบัญชีรายชื่อราษฎร ตำรวจตั้งข้อหา เสนอให้หรือสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงิน ให้ผู้อื่นเพื่อบุญใจให้ผู้เลือกตั้งลงคะแนนให้ผู้สมัคร ชาวแจ้งว่านายสีเป็นหัวคะแนนของพรรคการเมืองชื่อดังพรรคหนึ่งขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าตรวจค้นบ้านของนางทรัพย์และนายคำพัน พบรถยนต์ซึ่งเป็นของผู้สมัคร ส.ส.อุทัยธานีคนหนึ่ง ในการตรวจค้นพบเงินสดและรายชื่อราษฎร... (กรุงเทพฯธุรกิจ, 31 สิงหาคม 2535, น. 1, 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 10 ระบุ

ว่า

...ตำบลหนึ่งในอำเภอเมือง ได้มีการต่อรองกันเรื่องอัตราคะแนนตามที่หัวคะแนนตกลงกันว่า ใครไปลงคะแนนให้ จะให้คนละ 100 บาท ต่อมาชาวบ้านรู้ว่าหัวคะแนนไป

รับจากผู้สมัคร 500 บาท แต่มาจ่ายพวกตนเพียง 100 บาท และล่าสุดมีการแข่งขันกันทำให้ค่าหัวเพิ่มขึ้นถึงหัวละ 700 บาท... (สยามรัฐ, 13 มิถุนายน 2538, น. 10)

ว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 3 ระบุ

...กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีพฤติกรรมในการโกงด้วยการออกไปกว้านเก็บบัตรประชาชนจากราษฎร อดีต ส.ส.ปชป.เผยถึงหลักฐานว่ามีผลเมืองดีได้ทำหนังสือแจ้งมา จึงเข้าไปตรวจสอบหาข้อเท็จจริง จากการสอบถามเจ้าของบัตรประชาชน ส่วนใหญ่บอกว่าไม่ได้ไปเลือกตั้งแต่กลับไปมีชื่อกากบาทเลือกตั้ง และทราบอีกว่า ทุจริตถึงขั้นซื้อยกหน่วยเลือกตั้งในราคา 300,000 บาทเท่านั้น... (สยามรัฐ, 17 ตุลาคม 2539, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า

“...รายงานข่าวความเคลื่อนไหวบรรดาหัวคะแนนว่า ล่าสุดยังมีการจัดประชุมแกนนำหัวคะแนน และเป็นที่น่าสังเกต เนื่องจากการเลือกตั้งครั้งนี้มีหัวคะแนนเป็นชาวเขา คาดว่าในการซื้อสิทธิ์ขายเสียงครอบคลุมเกือบทั้งจังหวัดแล้ว...” (สยามรัฐ, 18 ตุลาคม 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า ...ได้มีคนต่างถิ่นจำนวนหนึ่งเดินทางมาติดต่อขอซื้อบัตรประชาชนจากชาวบ้านใบละ 500 บาทและสัญญาจะคืนให้ในวันเลือกตั้ง พร้อมสั่งให้ลงคะแนนให้แก่ผู้สมัคร 2 คน บอกหมายเลขไว้เสร็จ กำนันเปิดเผยว่าในช่วงของการหาเสียงมีหัวคะแนนของนักการเมืองหลายคนต้องมีรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้าป้ายแดงขับขึ้นลงหลายคน พร้อมกับแจกเงินให้เป็นค่าใช้จ่ายอีกคนละ 100,000 บาท... (สยามรัฐ, 26 ตุลาคม 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า ...นายสมัย เจริญช่าง ผู้สมัคร ส.ส. กล่าวถึงความอึดอัดใจที่มีการซื้อเสียงกันอย่างรุนแรง โดยนักการเมืองระดับมหาเศรษฐีว่า โดยมีผู้สมัครบางคนให้หัวคะแนนเดินสายออกจดหมายเลขบัตรประชาชน หรือถ่ายเอกสาร ผู้สมัครดังกล่าวขอคะแนนเพียงเบอร์เดียวหรือที่เรียกกันว่า ยิงลูกโดด พร้อมรับปากจะจ่ายหัวละ 500 บาท ก่อนรับเลือกตั้งตนถือเป็นการหยามเกียรติผู้หมิ่นศักดิ์ศรีในความเป็นคนอย่างน่าเกลียด คนที่มีพฤติกรรมครั้งนี้ ไม่สมควรจะให้บริหารประเทศชาติต่อไป... (สยามรัฐ, 29 ตุลาคม 2539, น. 2)

ว่า
 ข่าวกจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุ

...ได้รับแจ้งว่ามีการแจกเงินกันเป็นจำนวนมาก โดยคนที่เป็นกรรมการในหน่วยเลือกตั้ง ชักนำให้ชาวบ้านขายบัตรและชวนชาวบ้านว่าหากว่าไม่เลือกเบอร์ตามที่บอกจะเดือดร้อน นอกจากนี้ยังมีเขต ต.หนองหวาย มีการแจกเงิน ให้เลือกยกทีมมีราคา 200 บาท ผู้สมัครที่ให้เงินดังกล่าว มีหมายเลขสมัครต่ำกว่าเลข 10 ในการเลือกตั้ง ส.ส.ครั้งนี้มีผู้หญิงเข้ามามีบทบาทในการเป็นหัวคะแนนกันมาก มีการรับเงินจากผู้สมัครไปแล้วมากกว่า 50,000 บาทต่อกลุ่ม... (สยามรัฐ, 2 พฤศจิกายน 2539, น. 2)

ว่า
 ข่าวกจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2 ระบุ

...ความพยายามซื้อเสียงด้วยวิธีต่าง ๆ ที่นักการเมืองทั้งหลายคิดว่าจะเด็ดลอด หรือ หลงหู หลงตาของคณะกรรมการการเลือกตั้ง และองค์กรกลางได้จำนวนคะแนนเสียงพอที่จะเข้ามานั่งในสภาผู้แทนได้ มีประชาชนบางส่วน ที่ยังชื่นชมกับอามิสสินจ้าง ให้ไปออกเสียงลงคะแนนที่จะดูว่านักการเมืองคนไหนมีความดีพอที่จะเป็นตัวแทน ถ้านักการเมืองกล้าให้ ชาวบ้านก็กล้ารับใช้แม้แต่พระสงฆ์ ที่ไม่ได้มีสิทธิ์เลือกตั้ง นักซื้อเสียงแสดงลวดลายเพื่อเลี่ยงการถูกจับ โดยจ่ายเงินผ่านพระสงฆ์องค์เจ้าไปให้หัวคะแนน... (กรุงเทพธุรกิจ, 8 ธันวาคม 2543, น. 2)

ระบุว่า
 ข่าวกจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 4

...นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์กล่าวว่าไม่เคยได้ค่านายหน้าจากงานภายในจังหวัด ไม่เหมือนผู้สมัครบางคนที่มีปัญหากับศูนย์เพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อของ ม.เกษตรศาสตร์ ทำให้ประชาชนรักผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ และขอปฏิเสธข่าวใช้มือปืนมาขอให้ผู้นำชาวบ้านรับเงิน เพราะไม่เคยประพฤติเช่นนั้น... (กรุงเทพธุรกิจ, 10 ธันวาคม 2543, น. 4)

ระบุว่า
 ข่าวกจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 14

...รายงานข่าวแจ้งว่า การแจกเงินของนายบุญมาก ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งถูกกล่าวหาว่าแจกเงินซื้อเสียงชาวบ้านคนละ 1 พันบาทโดยนายบุญมาก ได้ติดต่อกับ

หวัคะแนนคือนายสิงห์ กำหนดให้พาชาวบ้านไปพบที่ทำการพรรคประชาธิปัตย์เมื่อ
ชาวแพร่สะพัดไปถึงคู่แข่งสำคัญของนายบุญมาก พรรคชาติพัฒนา จึงแจ้งเบาะแส
การแจกเงินต่อ กกต... (กรุงเทพธุรกิจ, 17 ธันวาคม 2543, น. 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,

15 ระบุว่า

...สำนักข่าวรอยเตอร์ ตีแผ่ปัญหาการซื้อสิทธิ ขยายเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปของไทย
ที่บรรดาผู้สมัคร ส.ส. ต่างงัดวิชามารออกมาใช้กันชนิดที่ไม่มีใครติดมาก่อนว่าจะมี
เรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นได้ โดยสำนักข่าวต่างประเทศแห่งนี้ระบุว่าในหมู่บ้านเล็กแห่งหนึ่ง
หวัคะแนนของพรรคการเมืองได้ซื้อเสียงในราคา 100 บาท แต่รับประกันว่า เงิน
ดังกล่าวจะเพิ่มขึ้นเป็น 1,000 บาท หากผู้สมัคร ส.ส. ที่หวัคะแนนคนนี้สังกัดอยู่ได้รับ
เลือกตั้ง ขณะที่ ดร.สมชาย อาจารย์ ม.ธรรมศาสตร์ ให้ความเห็นว่า การซื้อเสียง
กำลังอาละวาดอย่างรุนแรง และว่าปัญหาทุจริตในการเลือกตั้งครั้งนี้ จะมีความ
รุนแรงมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ของการเลือกตั้งไทย ทั้งนี้ มีการคาดการณ์ว่า พรรค
การเมืองไทยจะใช้จ่ายเงินในการหาเสียงประมาณ 35,000 ล้านบาท ซึ่งส่วนใหญ่จะหมด
ไปกับสินบนหวัคะแนนในต่างจังหวัด ด้านเลขาธิการ กกต. กล่าวว่าแทบไม่เชื่อ
สายตาตัวเอง ว่าเรามีผู้สมัคร ส.ส. กว่า 3,000 คน ที่มีการศึกษาดีและคุณภาพสูง
แต่ดูเหมือนว่า ส่วนใหญ่ของคนเหล่านี้ กำลังทำทุกอย่างเท่าที่จะทำได้เพื่อโกง
เลือกตั้ง รอยเตอร์ ยังรายงานว่า ผู้มีสิทธิออกเสียง หลายคนได้รับแลกของจาก
ผู้สมัคร ส.ส. และได้นำของแจกดังกล่าวไปขายต่อยังผู้สมัคร ส.ส. รายอื่น ๆ ซึ่ง
ต้องการหลักฐานที่จะนำไปสู่การแจกใบแดงคู่ต่อสู้... (กรุงเทพธุรกิจ, 19 ธันวาคม
2543, น. 1, 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า

...การหาเสียงของผู้สมัครแต่ละพรรคแต่ละคนตอนนี้เข้มข้นคึกคักแถมบางพื้นที่ต้อง
ใช้คำว่าเดือดเดือดพล่านใช้ทั้งวิชามาร ถูกขุดออกมาใช้หาเสียงกันแบบสุด ๆ ...ไม่
อยากได้ ส.ส. ที่ให้หวัคะแนนไปซื้อเสียงชาวบ้านถือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในทางที่เลวร้าย
มากทั้งผิดกฎหมายและศีลธรรม คนพวกนี้จะชอบเอาความดีใส่ตัวเอาความชั่วใส่คน
อื่น ไม่ต้องการเห็น ส.ส. ที่เห็นแก่อำนาจเงินเอาเศษเงินเพียงไม่กี่บาทมาแลกกับ
หวัคะแนนหาเสียง ซื้อเสียงเพื่อเข้าไปนั่งในสภา ถือเป็นการดูถูกประชาชนเวลานี้

นโยบายพรรคการเมืองทุกพรรคเป็นนโยบายประชานิยมและดูเหมือนจะเป็นส่วนสำคัญในการตัดสินใจเลือกของหลาย ๆ คน... (ไทยรัฐ, 23 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...พ.ต.อ. ปรีดี เจริญศิลป์ ผู้สมัคร พรรคไทยรักไทย ได้เดินทางมายื่นหนังสือร้องเรียนต่อ กกต. โดยระบุว่า นายบรรหาร หัวหน้าพรรคชาติไทย ทำผิดกฎหมายเลือกตั้ง โดยให้หวัคะแนนนำธนบัตรฉบับละ 500 บาทจำนวน 1 ปีกยื่นให้กับนางมาลีพร้อม กับพูดว่า “ท่านบรรหารให้เงินมา” แต่นางมาลีไม่รับ ซึ่งการกระทำดังกล่าวถือว่า เข้าข่ายการซื้อเสียง... (ไทยรัฐ, 4 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 3

ระบุว่า

“...พฤติกรรมนักการเมือง ยังไม่เปลี่ยน ยังมีวิธีการใช้ขามารสารพัฒนูปแบบ มีการวางแผนเตรียมการทุ่มเงินผ่านระบบหวัคะแนน ซื้อสิทธิ ซื้อเสียง เพื่อเบิกทางเข้าสู่อำนาจรัฐ...” (ไทยรัฐ, 25 พฤศจิกายน 2550, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 12

ระบุว่า

...นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล ผู้สมัคร ส.ส.อ่างทอง ...กล่าวว่า... ขณะนี้มีการหาเสียงใช้วิธีแอบแฝง โดยจ้างวานขบวนการมอเตอรืไซด์รับจ้างไปช่วยรณรงค์หาเสียงในพื้นที่หมู่บ้านรอบนอกของเขตเมือง โดยจะกระจายออกเป็นชุด ชุดละ 10 – 20 คน บรรทุกผู้สมัคร ส.ส.และทีมงาน โดยให้ค่าจ้าง ครั้งละ 500 บาทต่อคน เป็นการแอบแฝงซื้อเสียงโดยการจ้างกลุ่มคนจำนวนมากช่วยหาเสียง... (ไทยรัฐ, 26 พฤศจิกายน 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุ

ว่า

...นายถาวร เสนเนียม รองเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะประธานคณะทำงานด้านกฎหมายประจำศูนย์อำนวยการเลือกตั้งพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า การเลือกตั้งครั้งนี้จะมีการทุจริตอย่างมโหฬาร มากกว่าการเลือกตั้ง ปี 2548 เพราะเขตการเลือกตั้งที่ใหญ่ขึ้น จึงอยากถามไปยังสภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ว่า เปลี่ยนแปลงการเลือกตั้งแบบนี้ จะช่วยขจัดปัญหาการซื้อสิทธิ์ขายเสียงได้อย่างไร เพราะเขตใหญ่ขึ้นก็ต้องใช้หวัคะแนนหาเสียงแทน ซึ่งทั้งหมดเป็นการเอื้อให้ชั่ว

อำนาจเก่า ขณะที่ กกต.ใหญ่เองก็มัวแค่ไปร่นวายุอยู่กับเรื่องอื่นที่ไม่เป็นเรื่อง เมื่อหัวไม่ส่าย หางคือ กกต. จังหวัดก็ไม่กระดิก... (ไทยรัฐ, 28 พฤศจิกายน 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า

...พ.ต.อ.พันธุ์ระวี วีระพันธุ์ รองผู้อำนวยการสำนักสืบสวนสอบสวนและวินิจัย 2 กล่าวว่ ในพื้นที่ภาคอีสาน พบหลักฐานการแจกเงิน หรือการเสนอให้ประโยชน์แก่ประชาชนในหลายพื้นที่ นอกจากนี้ยังพบว่า มีบางพรรคการเมืองพยายามหาสมาชิกด้วยวิธีไม่ถูกต้อง โดยมีการเสนอให้ค่าตอบแทน หรือผลประโยชน์อื่นที่ผิดกฎหมายเลือกตั้ง แต่ยังไม่สามารถเปิดเผยได้ว่า เป็นการกระทำของพรรคใด บอกได้แต่ว่ามีทั้งพรรคใหม่ พรรคใหญ่ และพรรคเล็ก เบื้องต้นพบว่ามีการให้ตัวแทน เป็นนายหน้าไปหาสมาชิก โดยจะได้ค่าตอบแทนเป็นรายหัว หัวละ 50 บาท ส่วนผู้ที่สมัครเป็นสมาชิก จะได้ค่าตอบแทน 300 -2,000 บาท / หัว... (ไทยรัฐ, 5 ธันวาคม 2550, น. 12)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

...นายอภิชาติ สุจริตตานนท์ ประธาน กกต. กล่าวภายหลังการประชุมว่า วันนี้ที่ประชุมได้พิจารณา กรณีที่ ประธาน กกต. จ.ชัยนาท นำกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าจับกุม นางศรีประไพ โตเบ้ง สมาชิก อบต.เขาท่าพระ พร้อมใบที่เขียนชื่อเล่น ซึ่งคาดว่าเป็นของผู้มาใช้สิทธิพร้อมธนบัตร จำนวนกว่า 1 หมื่นบาท โดย กกต.มีมติให้เจ้าหน้าที่ลงไปตรวจสอบในพื้นที่แล้ว... (ไทยรัฐ, 20 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

...พ.ต.ต.ประสิทธิ์ วงษา สว.สป.สภ.หล่มเก่า ได้รับแจ้งจาก กกต.จ.เพชรบูรณ์ ว่ามีผู้ร้องเรียนว่า ที่บ้านเลขที่ 1/8 หมู่ 1 ต.หล่มเก่า อ.หล่มเก่า มีผู้คนเข้าออกมากผิดปกติ ขอกำลังเจ้าหน้าที่ไปตรวจค้นด้วย ทั้งนี้เมื่อเดินทางไปถึง และเข้าตรวจค้นภายในบ้านดังกล่าว พบธนบัตร 1,000 บาท 500 บาท และ 100 บาท บรรจุในลังกระดาษ 2 ใบ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน 1,361,400 บาท จึงได้บันทึกอายัดเงินดังกล่าวไว้ ตรวจสอบว่าจะเป็นเงินที่นำมาใช้กระทำผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง... (ไทยรัฐ, 20 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า ...นายสมชัย ศรีสุทธิยากร เลขาธิการมูลนิธิองค์กกรกลางเพื่อประชาธิปไตย (พีเน็ต) ได้นำชาวบ้าน 3 ราย จ.มหาสารคาม แกลงข่าวการรับเงินซื้อเสียงว่า รายแรกเป็น ชายอายุ ประมาณ 60 ปี เล่าว่า มีตัวแทนของนักการเมืองรายหนึ่ง ได้นำรถยนต์เข้ามาในหมู่บ้าน โดยเอาเงินมาแจกให้ครอบครัวละ 100 บาท ทุกหลังคาเรือน ขณะที่ รายที่ 2 เล่าว่า มีผู้สมัคร ส.ส.ของพรรคการเมืองหนึ่ง ได้จัดการปราศรัยที่บริเวณ โรงเรียนประจำตำบล หลังการปราศรัย ที่งานซึ่งเป็นคนขับรถยนต์ ขนคนมาฟังการ ปราศรัย เอาเงินไปให้ชาวบ้าน ที่ร่วมเดินทางมาคันละ 10 คน คนละ 50 บาท ส่วน คนที่ 3 เล่าว่า ขณะที่ยืนอยู่หน้าบ้านได้มีหวัคะแนนของผู้สมัครจากพรรคการเมือง หนึ่ง เอาเงินจำนวน 100 บาท มาแจกต่อหลังคาเรือน โดยบอกว่าเป็นเงินของผู้สมัคร จากพรรคการเมืองหนึ่ง ขอให้ชาวบ้านช่วยเลือกยกพรรค... (ไทยรัฐ, 21 ธันวาคม 2550, น. 12)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวม ต่อผู้ลงคะแนน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอังคารที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3 ระบุว่า

...ชุมนุมนิสิตนักศึกษาชาวโคราช ขอเชิญชวนท่านไปใช้สิทธิโดยพร้อมเพรียงกัน เพื่อ เลือกผู้ที่ จะเข้าไปร่วมกันจัดตั้งรัฐบาลที่ดี (ถ้ามีเสียงข้างมาก) หรือไปควบคุมรัฐบาล ให้บริหารบ้านเมืองตามที่แถลงไว้ อย่าเลือก ผู้ที่สัญญาว่า จะหาเงินมาสร้างวัด ตัด ถนน ชุดบ่อต่อโรงเรียน ซึ่งทำได้บ้างไม่ได้บ้าง ถึงทำได้ก็เป็นการทำผิดหน้าที่ จึงทำ ให้เกิดทรรฆาเกิดปัญหาต่างๆแก่บ้านเมือง อย่าเลือก เพราะเห็นแก่เงินทองของใช้ที่ เขามอบให้ ไม่ว่าจะเป็นการให้แก่ตัวท่านเอง หรือให้วัด ให้โรงเรียน ฯลฯ ให้ถามตัว ท่านเองก่อนว่าพวกใจบุญเหล่านี้ เป็นใคร มาจากไหน ร่ำรวยได้อย่างไร ทำไมถึงใจ บุญนักหนา ตอนก่อนเลือกตั้ง เขาต้องการอะไร คำตอบก็คือ ถ้าเขาได้เป็นผู้แทนแล้ว จะต้องทำการถอนทุนและคิดกำไรทันที ตามสุภาษิตที่ว่า หวานพีช ย่อมหวังผล ... (ประชาธิปไตย, 7 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 4
ระบุว่า

...การหาเสียงคะแนนนियม จากประชาชนของนักการเมืองพรรคการเมืองต่าง ๆ ในขณะนี้กำลังเป็นไปด้วยความมัวหมอง เพราะต่างก็ใช้กลเม็ดเด็ดพรายเข้าสู่กัน อย่างถึงพริกถึงขิงชำระเทียม ... ด้วยการทำตัวเป็นเจ้าบุญทุ่มแหกแจกสะบัน บางรายก็ทำตัวเป็นเจ้าบุญสร้าง สร้างกันอย่างสะบันหันแหลก ทั้ง ๆ ที่ก่อนหน้านี้ ก็ไม่เคยสร้างสักที แต่คราวนี้ก็ต้องมาสร้างเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นนักสร้างแหก ถ้าราษฎรเลือกตัวเองเข้าไปแล้วมีหวังประเทศไทยจะเต็มไปด้วยถนนหนทางและตึก รามบ้านช่อง โบสถ์ ศาลาการเปรียญ บ่อน้ำ สะพาน ล้อม... (ประชาธิปไตย, 9 มกราคม 2518, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3
ระบุว่า

...นายกุลทลแถลงว่า ขณะนี้ทางโครงการอาสาสมัคร ปรับปรุงความเป็นธรรมทาง การเมืองได้รับข้อมูลที่เชื่อถือได้ว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งหลายรายหาเสียงโดยผิด กฎหมาย เขากล่าวว่า นานบุญชู โรจนเสถียร ผู้สมัครสังกัดพรรคกิจสังคม สร้างถนน เพื่อหาเสียง 117 ก.ม.เป็นเงินประมาณ 23 ล้านบาท คณะที่ปรึกษากฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ผิดกฎหมายเลือกตั้งตามมาตรา 76 เพราะมิได้มอบให้บุคคล ใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นสาธารณะประโยชน์จึงไม่เข้าขอบเขตของความผิดตาม กฎหมาย...แต่อย่างไรก็ตาม โครงการเห็นว่า ผิดจิตสำนึกทางความเป็นธรรมทาง การเมือง กรณีนี้ทำให้เห็นเด่นชัดว่า กฎหมายเลือกตั้งฉบับนี้ไม่ให้เป็นธรรมแก่ ผู้สมัครที่มีฐานะต่างกันและไม่มีความเสมอภาคทางการเมือง (ประชาธิปไตย, 19 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 1
ระบุว่า

“...นายปิยะนัฐ ได้บอกกับประชาชนแล้วให้เตรียมรับเงินกันไว้ เข้าจะมาทำบุญให้ รับ อย่าขวาง ทางขึ้นสวรรค์ของเขา ถ้าใครไม่รับจะเป็นบาป และให้ถามเขาว่าอยากได้นุญ มากกว่าหรือไม่ ถ้าอยากได้ให้แจกเพิ่ม นายปิยะนัฐกล่าว...” (มติชน, 12 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...นักการเมืองศรีสะเกษ นายณรงค์ เผยว่า ขณะนี้ทราบว่ามีผู้สมัครบางคนทำสัญญากับโรงเรียนประถมศึกษาว่าจะให้เงิน 10,000 บาท เป็นค่าอาหารกลางวันนักเรียนและให้เงินบูรณะวัด 10,000 บาท...” (กรุงเทพธุรกิจ, 15 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 16 ระบุว่า

“...นายประจวบ เลขาธิการพรรคชาติพัฒนา ยืนยันต่อตัวแทนครุว่า พรรคชาติพัฒนา จะจัดสรรเงินงบประมาณพิเศษเป็นกองทุนช่วยเหลือการศึกษาประชาชนและสวัสดิการครูทั่วประเทศในชนบท...” (กรุงเทพธุรกิจ, 29 สิงหาคม 2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...นายเรวัต ผู้สมัครพรรคชาติไทย ได้สัญญากับประชาชนว่า ถ้าเลือกเขาเป็นผู้แทนฯ ตนจะพยายามดึงงบประมาณมาสร้างถนนสายใหญ่ ๆ ให้...” (กรุงเทพธุรกิจ, 31 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...นายสันทัต ผู้สมัครพรรคชาติไทย ไปหาเสียงกับชาวบ้านว่า ขอเพียงพี่น้องชาวบ้านช่วยให้ได้ไปทำงานในรัฐสภา จะดำเนินการสร้างมหาวิทยาลัยภาคตะวันตกขึ้น...” (กรุงเทพธุรกิจ, 3 กันยายน 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพุธที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า

...กราบหูลเกี่ยวกับปัญหา เรื่องนักการเมืองให้พระสงฆ์ช่วยหาเสียง มีรายงานว่าบางจังหวัดมีผู้สมัคร ส.ส. นำเงินไปถวายวัดหรือสัญญาจะนำเงินหรือสิ่งปลูกสร้างไปถวายและขอให้เจ้าอาวาสและพระช่วยบอกแก่ญาติโยมให้เลือกผู้สมัครคนนั้น ซึ่งถือเป็นความผิดต่อกฎหมายเลือกตั้งและเป็นการนำเอาสถาบันสงฆ์มาโยงเกี่ยวกับการเมืองด้วย... (สยามรัฐ, 30 ตุลาคม 2539, น. 2)

ว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุ

... บุคคลที่ได้รับเลือกแล้วกลับทำตัวเป็นทวดาไม่ยอมดูแลเยี่ยมเยียนประชาชน จะไปพบก็ยากแสนยาก อีกอย่างหนึ่งผู้แทนฯชอบซื้อเสียง โดยให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้มีอิทธิพลไปซื้อเสียงข่มขู่ให้เลือกเบอร์นั้นเบอร์นี้ประชาชนไม่มีกำลังที่จะสามารถปฏิเสธได้เพราะกลัวอิทธิพลมืด การซื้อเสียงก็ยังคงรูปแบบเดิม ๆ เช่น มีการจัดซื้อสาธารณูปโภคให้ ทั้งให้ฟรีหมดหรือมีเงื่อนไขง่าย ๆ การบริจาคถุงเงิน ผ้าป่าทำบุญต่าง ๆ การบริจาคให้สภาตำบลแห่งละ 3-4 แสนบาทเพื่อให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและผู้เกี่ยวข้องได้รับส่วนแบ่งบ้าง นำไปสร้างอุปกรณ์ให้หมู่บ้านในบ้านที่เป็นสนามเลือกตั้ง แล้วกำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็ไประดับชาวบ้านให้ลงเบอร์ที่ได้เงิน... (สยามรัฐ, 12 พฤศจิกายน 2539, น. 2)

ระบุว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 1, 18

...รายงานข่าวจาก กกต. แจ้งว่าขณะนี้ได้มีการส่งหลักฐานการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งเข้ามายัง กกต. คือ การตั้งกองทุนหมู่บ้าน เป็นนโยบายของ พรรคไทยรักไทย ซึ่งผู้สมัคร ส.ส. ได้มีการเปิดบัญชี กองทุนหมู่บ้านละ 1 หมื่นบาทไปแล้ว ซึ่งเป็นการกระทำที่ขัดกับกฎหมายเลือกตั้ง... (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 1, 18)

14 ระบุว่า
 ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 13,

...สอ. ปัญญา กกต. ได้เข้าควบคุมตัว นายจิระพันธ์ ลงจากเวทีปราศรัยหาเสียง ทั้งนี้ นาย จิระพันธ์ ถูกระบุว่าได้กระทำความผิดกล่าวปราศรัยว่า หากได้รับการเลือกตั้ง เงินเดือนของ ส.ส. จำนวน 8 หมื่นบาทเศษ จะเก็บไว้ใช้เพียง 4 หมื่นบาทส่วนอีก 4 หมื่นบาท จะมอบให้ประชาชนไว้เป็นค่าสวัสดิการต่าง ๆ... (กรุงเทพธุรกิจ, 29 ธันวาคม 2543, น. 13, 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 2 ระบุว่า
 ...เนวิน ชิดชอบ ขุนพลใหญ่ไทยรักไทยที่ถูกวางตัวให้ไปเจาะทะลวงป้อมค่ายประชาธิปไตยที่ จ.พัทลุงและ จ.สตูล ปรากฏว่าเจาะไม่เข้า แคมยังพลาดท่าโดนล้วงตับตุ๊กแก โดยเฉพาะประโยคเด็ดเสนอให้งบสนับสนุนพัฒนาท้องถิ่น 25 ตำบล

ตำบลละหนึ่งแสนบาทฟรี ๆ ถ้าเนวินพูดจริง ก็ผิดกฎหมายเลือกตั้งเต็มเปา ... (ไทยรัฐ, 22 มกราคม 2548, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 3 ระบุว่า ...การเมืองพัฒนามาถึงวันนี้คิดไม่ถึงวิธามารการซื้อเสียงแบบเก่า ๆ ยังใช้กันอยู่แถวพะเยาที่มีข่าวจากผู้สมัครพรรคหนึ่งมีเงินสดในรถล้านกว่า ...เป้าหมายแพ้ไม่ได้ ทำให้เกิดโรคระบาด เรียกกันว่า โรคร้อยเอ็ด ระบาดจากวัดฤๅษะในกระเป๋าวีธีให้รองเท้าข้างเดียว ชาวบ้านไม่ชอบหาว่าดูถูก ยุทธวิธีจ่ายล่วงหน้ายังใช้กันอยู่ในจังหวัดแถว ๆ อีสานใต้...การซื้อเสียงแบบรายหัวราคาถูก การที่สัญญาจะให้กันเป็นรายตำบลละ 100,000 บาท ส่วนเรื่องเบี้ยวไม่มีปัญหาฝากไว้กับผู้ว่าขอเพียงเสียงมาไปเบิกได้ทันที ตัวเลข 100,000 บาท ยังได้คล้ายเงินงบประมาณ เห็นที่ กกต. ยุคนี้อาจจับไม่ได้ไล่ไม่ทัน... (ไทยรัฐ, 24 มกราคม 2548, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายเกษม สุรศักดิ์เกษม รองเลขาธิการพรรคชาติไทย กล่าวถึง กรณีที่กรรมการการยุติธรรม ส่งเรื่องไปยัง กกต. ให้พิจารณากรณีที่หัวหน้าพรรคชาติไทยปราศรัยหาเสียงที่ จ.สิงห์บุรี ว่าเข้าข่ายความผิดกฎหมายเลือกตั้งหรือไม่ว่า นายบรรหารได้อธิบายในเรื่องนี้แล้ว เป็นเพียงมุกตลกในการปราศรัยหาเสียงในเกือบทุกเวที พรรคการเมืองอื่นก็ทำกันคล้ายกับที่หัวหน้าพรรคไทยรักไทยเคยปราศรัยว่า จะนำเงินของภริยามาช่วยพัฒนาจังหวัด... (ไทยรัฐ, 28 มกราคม 2548, น. 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวม ต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...อาสาสมัครองค์กรกลาง ได้รับแจ้งจากผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งที่ ได้มีหัวคะแนนของผู้สมัครส.ค.คนหนึ่งได้มาพูดคุยว่าจะสร้างหอกระจายเสียงประจำหมู่บ้านให้ ถ้าหากผู้ใหญ่บ้านจัดตั้งชาวบ้านให้ไปลงคะแนนเสียงให้กับผู้รับสมัครคนนั้น...” (กรุงเทพธุรกิจ, 14 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 6 ระบุว่า ...นายถาวร เสนเนียม ผู้สมัคร ส.ส.สงขลา พรรคประชาธิปัตย์ บุกเข้าห้องประชุม ศูนย์วิจัยการยาง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ที่มีนายเนวิน ชิดชอบ รมช.เกษตรฯ ชุนทัพ ไทยรักไทยนั่งอยู่หัวโต๊ะประชุมร่วมกับข้าราชการระดับสูงพร้อมด้วยทีมผู้สมัคร ส.ส. และทีมงานผู้สนับสนุนพรรคไทยรักไทย... ทันทีที่นายถาวรบุกกลางห้องประชุม ทักทายนายเนวินจบแล้วเดินออกไป จะมีคนในห้องประชุมซึ่งส่วนหนึ่งเป็นหัว คะแนนเก่าพรรคประชาธิปัตย์เดินตามออกไปเกินครึ่งห้อง...นายถาวร กล่าวหา พร้อมยืนยันมีหลักฐานทั้งวิดีโอ เทปบันทึกเสียง รายละเอียดในที่ประชุม มีการ ประกาศย้ำกับหัวคะแนนให้ช่วยสนับสนุนผู้สมัครจากพรรคไทยรักไทย พูดถึงวิธีการ ทำอย่างไรให้ชนะเลือกตั้งที่สำคัญมีการทำเดิมนั่น ถ้าพรรคไทยรักไทยชนะจะมีการ จ่ายเงินให้ จ.พัทลุง ตำบลละ 1 แสนบาททันที โดยจะวางเงินไว้กับผู้ว่าฯ นับคะแนน เสร็จจ่ายกันทันที ไม่ต้องรอผลใบเหลือง ใบแดง ...นายเนวินปฏิเสธเสียงแข็ง...ถ้าจะ วางแผนเลือกตั้งจริง คงไม่บ่อดั้นไปคุยกันในสถานที่ราชการ แน่นนอนงานนี้ “เนวิน ” ชูฟ้องตามสูตร... (ไทยรัฐ, 18 มกราคม 2548, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16

ระบุว่า

...นายถาวร เสนเนียม ผู้สมัคร ส.ส.สงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวหาว่านายเนวิน ชิดชอบ รมช.เกษตรฯ แกนนำพรรคไทยรักไทยได้เรียกประชุม ผวจ.พัทลุง ผวจ.สตูล ผู้สมัคร ส.ส.พัทลุง ทั้ง 3 เขตของพรรคไทยรักไทย และหัวคะแนนที่ห้องประชุม ศูนย์วิจัยการยาง อ.หาดใหญ่ ...เพื่อวางแผนซื้อเสียงเลือกตั้งใน จ.พัทลุง โดยมี หลักฐานเป็นวิดีโอเทปและการบันทึกเสียง พร้อมจะมอบให้ นายพิพิณัฐ อินทรสมบัติ ผู้สมัคร ส.ส. พัทลุง ของพรรคประชาธิปัตย์ ที่เป็นผู้ได้รับความเสียหาย เข้าแจ้งต่อ กกต เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป... (ไทยรัฐ, 18 มกราคม 2548, น. 1, 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 5 ผู้ซื้อผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์รวมต่อผู้ลงคะแนน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 9 ระบุว่า ...เนื่องจากจังหวัดนี้มีผู้ลงสมัครระดับเขียนหลายคน ลูกเล่นในการหาเสียงจึงแพรว พราวไม่น้อยหน้าจังหวัดอื่น เช่นเมื่อเช้าวันที่ 5 เมษายนที่ผ่านมา อยู่ดี ๆ ก็ไปสเตอร์

ขนาดใหญ่โผล่มาหน้าศาลากลางจังหวัดให้ชาวบ้านตกใจกันเป็นแถว สาเหตุเพราะโปสเตอร์ยักษ์ดังกล่าวมีข้อความระบุขอบคุณนายวัฒนา อิศวเหม กับท่านดอกเตอร์มัน พัทธทัย และ ส.จ.อีก 2 คนที่ช่วยหางบประมาณมาช่วยจังหวัดกว่า 40 ล้านบาทเพื่อใช้ในการซ่อมแซมถนนหนทาง ทางจังหวัดคงจะร้อนตัวรีบประกาศว่าไม่รู้เรื่องกับโปสเตอร์ดังกล่าวของใครไม่รู้...

...ด้วยทางจังหวัดได้เล็งเห็นว่าจะมีการซื้อบัตรประชาชนชาวบ้านมาก จึงให้ตั้งด่านตรวจบัตรประชาชนตามจุดต่าง ๆ ถ้วนถี่ขึ้น หากใครไม่มีบัตรต้องเสียค่าปรับปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจตามด่านต่าง ๆ ตรวจบัตรประชาชนกับใครต่อใคร พบแต่สำเนาของบัตรซึ่งถ่ายเอกสาร 2 ด้านพร้อมสอบถามชาวบ้านก็อ้างว่าตัวจริงเก็บไว้ที่บ้านกลัวหายเดี๋ยววันเลือกตั้งจริง ๆ จะไม่มีบัตร ตำรวจก็ทำอะไรไม่ได้ขณะเดียวกันก็มีข่าวว่าหวัคะแนนของผู้สมัครหลายคนได้กว้านซื้อบัตรประชาชนของชาวบ้านไปเก็บไว้ในอัตราบัตรละ 50-100 บาท ขึ้นอยู่กับอยู่ในเมืองหรือนอกเมืองทั้งสำเนาบัตรไว้ให้เก็บติดตัวเวลาตำรวจตรวจจะได้ไม่เสียค่าปรับและสัญญาว่าจะคืนบัตรให้เมื่อถึงวันเลือกตั้ง...

...ว่ากันว่าหวัคะแนนเสียงของพันเอกณรงค์ที่ตีวันดีคืนขณะนั้นเนื่องมาจากยุทธการลิเกรณรงค์ซึ่งตะเวนสร้างความครึกครื้นขึ้นชอบกับชาวบ้านทุกครั้งเมื่อ “คุณขอมา”... (มติชน, 7 เมษายน 2526, น. 9)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 3 ระบุว่า...ภาพโปสเตอร์นายชวนและแผ่นซีบอร์คจำนวน 30000 ใบ ถูกมือดีทำลายเสียหายเกือบหมดแล้วและพื้นที่หวัเขา อ.สิงหนครออกซื้อเสียงชาวบ้านหวัละ 500-1000 บาท และพรรคคู่แข่งยังยื่นข้อเสนอซ่อมแซมมัสยิดวงเงิน 100000 บาท แก่พี่น้องชาวไทยมุสลิม เพื่อหวัคะแนนเสียง... (สยามรัฐ, 1 พฤศจิกายน 2539, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 14

ระบุว่า

“...นาย ไพบูลย์ ประธาน กกต. จ. นครราชสีมา เปิดเผยว่า ได้รับรายงานว่ามีผู้กระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก มีการแจกเงินคนละ 200-300 บาท มีการแจกสิ่งของทั่วไป และมีการให้สัญญาว่าจะสร้างสาธารณูปโภคให้ เช่น ขุดสระน้ำ ทำถนน และการประกันชีวิต...” (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 12
ระบุว่า

...ด้านผู้แทนพีเน็ต มหาสารคาม แถลงว่า ผู้สมัคร ส.ส. บางรายทำสัญญาเงินกู้ให้กับผู้ประสานงาน โดยมีข้อแม้ว่า ถ้าเจ้าของเงินได้เป็น ส.ส. สัญญาฉบับจะฉีกทิ้ง และผู้สมัครอีกรายหนึ่ง แจกทุนการศึกษาให้กับนักเรียนทุนละ 1,200 บาทจำนวน 38 ทุน ส่วนที่ จ.นนทบุรี มีการจัดเลี้ยงประชาชน 200 – 300 คน พนักงานเสิร์ฟใส่เสื้อมีชื่อผู้สมัครและชื่อพรรคการเมือง มีการแห่ โดยเนื้อหาของเพลงเป็นการร้องให้เลือกผู้สมัครรายนี้... (กรุงเทพธุรกิจ, 20 ธันวาคม 2543, น. 12)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์รวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 12 ระบุว่า

“...จังหวัดเชียงใหม่มีรายงานข่าวว่า มีการเปลี่ยนหัวคะแนน จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นกลุ่มแม่บ้าน เพราะกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถูกตรวจสอบได้ง่าย และมีการแจกอุปกรณ์เครื่องครัว ถวายเงินวัด วัดละ 10,000 บาท และมีการแจกเงิน เบอร์ละ 300 บาท...” (สยามรัฐ, 20 มิถุนายน 2538, น. 12)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลาง ขยายตรงกับผู้สมัคร มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันศุกร์ที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 หน้าพิเศษ 2 ระบุว่า

...นายสนั่น ศิลปบรรเลง ผู้สมัคร ส.ส.เขตพญาไท กทม. พรรคราษฎร เปิดเผยว่า ขณะนี้มีหัวคะแนนซึ่งเป็นผู้กว้างขวางและมีอิทธิพลในเขตพื้นที่เสนอขายให้กับตน โดยในครั้งแรกเสนอ 50 บาทต่อ 1 เสียง เมื่อใกล้วันเลือกตั้ง ขึ้นเป็น 100 บาทต่อ 1 เสียง ผู้เสนอขายแจ้งว่า ขอครึ่งหนึ่งก่อนหรือขอเป็นค่าป่วยการ บางคนอ้างว่ามีพรรคการเมืองนั้นพรรคการเมืองนี้เสนอราคาเท่านั้นเท่านี้ วิธีการเหมือนกับเซลล์แมน... (มติชน, 25 กรกฎาคม 2529, น. พิเศษ 2)

วิธีคิดในกรอบความคิด “การใส่ร้ายป้ายสี”

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากรอบความคิดว่าด้วยการใส่ร้ายป้ายสี โดยพิจารณาว่า มีระบบวิธีคิดชุดใดบ้างกำกับกรอบความคิด “การใส่ร้ายป้ายสี” ในข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษาพบว่าวิธีคิดกำกับความคิดเรื่อง “การใส่ร้ายป้ายสี” ทั้งหมด 4 ชุดวิธีคิด ดังนี้

1. ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ
2. ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา
3. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
4. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผดุงชาติ ฉบับวันพุธที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 หน้า 1, 20 ระบุว่า

...ทำที่ว่าเป็นใบปลิวของขุนสมหารได้พิมพ์ขึ้นเพื่อแจกจ่ายโปรประกันดา ในใบปลิว นั้นมีใจความว่า “เมื่อขุนสมหารได้เป็นผู้แทนแล้วจะเสนอญัตติให้ไล่เชื้อจีนออกไปให้ พ้นสยามทั้งหมดกับจะให้เลิกเบี้ยหวัดเบี้ยบำนาญ ซึ่งเป็นข้อความที่ใส่ร้ายทั้งสิ้น ” ... “ขอยืนยันว่า ใบปลิวนี้เป็นใบปลิวเถื่อน เพื่อทำลายข้าพเจ้า ข้าพเจ้ามิได้จัดการให้ผู้ใด พิมพ์ขึ้นเลย ใบปลิวของข้าพเจ้ามิได้แสดงนโยบายอย่างใด มีแต่รูปเชดต์เลือกตั้งที่ สมัคร และเครื่องหมายประจำตัวเท่านั้น... (ผดุงชาติ, 12 พฤศจิกายน 2481, น. 1, 20)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2512 หน้า 1, 2 ระบุว่า

...รองโฆษกพรรคสหประชาไทย กล่าวว่า ถูกพรรคประชาธิปัตย์ให้ร้ายป้ายสีพรรค รัฐบาล โดยเทศบาลสั่งให้เจ้าของตลาดไล่หาบเร่แผงลอย เสร็จแล้วผู้สมัครของ

พรรคประชาธิปัตย์ก็ไปขอรับรองให้ขายได้ พรรคประชาธิปัตย์ป้ายสีให้พรรครัฐบาล ทำให้แม่ค้าไม่พอใจพรรคสหประชาไทย เปลี่ยนใจเลือกพรรคประชาธิปัตย์ นับว่าเป็นอุบายแยบคายในการป้ายสีให้แต่พรรคสหประชาไทย... (ประชาธิปัตย์, 19 มกราคม 2512, น. 1, 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันศุกร์ที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2531 หน้า 4 ระบุว่า ...“ ปิยะ” หัวหน้าประวัติศาสตร์ซ้ำ เง่หาวิธีป้องกันสลดความเป็น “ เจ้าพ่อ ” ขอตำรวจคุ้มกันแทนมือปืนที่เคยเดินตาม เผยแพ้เลือกตั้งคราวก่อนเพราะถูกกล่าวร้าย นายปิยะ อังกินันท์ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส.เพชรบุรี หมายเลข 2 พรรคชาติไทย เปิดเผยมติชนเลือกตั้งที่ศูนย์รับสมัครเลือกตั้ง ส.ส.เพชรบุรีวันเปิดรับสมัครว่า ตนแพ้เพราะอำนาจมืดเข้ามาบีบและทำทุกอย่างเพื่อไม่ให้ตนได้รับการเลือกตั้ง ในช่วงนั้นเขาหาว่าเป็นลูกมือของ พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก เป็นอย่างโน้นเป็นอย่างนี้และร้ายที่สุดกล่าวหาว่าผมเป็นหัวใจล้มพระราชกำหนดจนทำให้เกิดการยุบสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้น ในการเลือกตั้งในครั้งนี้อย่างจะหาทางป้องกันทุกวิถีทางเพื่อมิให้ผู้ใช้อำนาจมืดกับผมอีก... (มติชน, 24 มิถุนายน 2531, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า “...นายมารุต บุญนาค รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เปิดเผยว่า พรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยไปสั่งการให้ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยเลือกผู้สมัครเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งการกล่าวหาดังกล่าว ถือว่าเป็นการกล่าวหาโดยไม่มีหลักฐาน...” (สยามรัฐ, 6 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 1, 19 ระบุว่า

...นายบัญญัติกล่าวชี้แจงเรื่องที่มีการพาดพิงว่าปัญหาการขูดคู้ที่ดินในครั้งนี้เป็นฝีมือของพรรคประชาธิปัตย์ ว่า การใส่ความพรรคประชาธิปัตย์เช่นนี้เป็นเรื่องทางการเมือง เวลากระทำผิดมักมีข้อแก้ตัวว่าถูกคนอื่นกลั่นแกล้ง ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายวิทยา เทียนทอง น้องชายนายเสนาะ ที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับที่ดินธรณีสงฆ์ ว่าก่อนหน้านี้ ได้บริจาคเครื่องถ่ายเอกสารและเครื่องอัดสำเนาอยู่ภายในวัดด้วย... (กรุงเทพธุรกิจ, 15 ธันวาคม 2544, น. 1, 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 14 ระบุว่า

“...นายปัญญา ผู้สมัครส.ส.พรรคประชาธิปัตย์เปิดเผยว่าเขากำลังถูกโจมตีจากผู้สมัครส.ส.ฝ่ายตรงข้าม ว่ามีส่วนพัวพันกับปาสาละวิน ซึ่งเป็นแผนของผู้สมัครฝ่ายตรงข้ามที่ต้องการทำลายชื่อเสียงของตนในการเลือกตั้ง ส.ส.ในครั้งนี้...” (กรุงเทพธุรกิจ, 16 ธันวาคม 2544, น. 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 15, 18 ระบุว่า

...ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ได้มีตัวแทนจาก 15 ชุมชน ในเขตนครบาล จ.สมุทรปราการ เกือบ 200 คน ไปรวมตัวหน้าทำการพรรคไทยรักไทย พร้อมยื่นหนังสือ มอบให้ นพ. วัลลภ ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย เนื่องจากไม่พอใจที่ นพ.วัลลภ ไปแจ้งความและยื่นหนังสือต่อ กกต. สมุทรปราการกล่าวหาว่า มีการเตรียมชาวชุมชน ๆ ละ 10-15 คน เพื่อเตรียมกองการเลือกตั้งที่จะถึงนี้ ทางนาย สุขุม แกนนนำชุมชน กล่าวว่า นพ. วัลลภ จงใจหมิ่นประมาท และเหยียดหยามประชาชน ถ้าหมอวัลลภ ไม่สามารถชี้แจงได้ พวกผมพร้อมใจที่จะแจ้งความดำเนินคดีกับหมอวัลลภทันที... (กรุงเทพธุรกิจ, 21 ธันวาคม 2544, น. 15, 18)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายปริญญา นาคฉัตริย์ กกต. ให้สัมภาษณ์กรณีที่น่ายมานิต วัฒนเสน ผวจ.สตูล ได้เข้าแจ้งความดำเนินคดี นายนิพิฐรัฐ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ ว่าเรื่องนี้เป็น การฟ้องร้องดำเนินคดีหมิ่นประมาทกัน ไม่เกี่ยวกัน ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่อื่น ถ้ามีพฤติกรรมวางตัวไม่เป็นกลาง กกต.สามารถทำหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยให้มีการเปลี่ยนตัวได้เลย... (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น.16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์ เลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่ามีข้อสังเกตว่ามี เจตนาทางการเมืองด้วยการดิสเครดิตตน เพราะขณะนี้กำลังเข้าสู่สถานการณ์การหาเสียงเลือกตั้งในปัจจุบัน นายประดิษฐ์ กล่าวว่า ในปี 2536 มีการอนุมัติหลักการสร้างรถไฟรางคู่ ซึ่งต่อมามีการลงนามว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา ในวันที่ 6 ส.ค. 2539 ขณะนั้นนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา เป็น รมว.คมนาคมและนายบรรหาร เป็นนายกฯ พ.ต.ท.ทักษิณเป็นรองนายกฯ หลังจากนั้น ในวันที่ 16 ต.ค. 2546 การรถไฟแห่งประเทศไทย

ประเทศไทยเปิดประกวดราคาตามที่ขออนุมัติจาก กรม. ชุต พล.อ.ชวลิต เป็นนายกฯ พ.ต.ท.ทักษิณ รองนายกฯ และนายสุวัจน์ เป็น รว.คมนาคม ซึ่งตนไม่มีหลักฐานไปกล่าวหาว่า ในการอนุมัติโครงการนั้น ใครทุจริตหรือไม่อย่างไร... (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น.16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำ ความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันเสาร์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3 ระบุว่า

...พรรคพลังใหม่หาเสียงที่สนามหลวง ท่ามกลางประชาชนที่สนใจฟังประมาณ 10,000 คน โดยมีนายกระแสร ชนวงส์ หัวหน้าพรรคเป็นผู้นำ ซึ่งได้กล่าวว่า...ส่วนกรณีที่มีการกลั่นแกล้งและใส่ร้ายพรรคพลังใหม่ต่าง ๆ นานานั้น ไม่จำเป็นต้องโต้ตอบ เพราะไม่ต้องการสร้างบ้านเมืองให้สกปรกด้วยการใส่ร้ายป้ายสีคนอื่น... (ประชาธิปไตย, 18 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 6 ระบุว่า

...พรรคธรรมสังคม ขอแถลงให้ทราบทั่วกันว่า ขณะนี้ได้มีการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายและครรลองแห่งระบอบประชาธิปไตย โดยขบวนการ “ชนวน” ซึ่งได้ดำเนินการเผยแพร่ข้อความอันเป็นเท็จ และใส่ร้ายป้ายสีพรรคธรรมสังคมกับ นายทวีข กลิ่นประทุม หัวหน้าพรรค ด้วยเจตนาที่จะทำความเข้าใจผิดให้กับประชาชน เพื่อสร้างประชามติขัดขวางผลของการเลือกตั้งที่จะมีขึ้นในวันที่ 26 มกราคม พฤติการณ์ของขบวนการ “ชนวน” เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อการเสริมสร้างประชาธิปไตยของชาติ พรรคธรรมสังคมจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจและแถลงให้ทราบโดยทั่วกัน... (ประชาธิปไตย, 23 มกราคม 2518, น. 6)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดี ที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2522 หน้า 2 ระบุว่า

...พลังใหม่เป็นพรรคเดียวที่ถูกใส่ร้ายว่าได้รับเงินจาก ซี.ไอ.เอ. (อเมริกา) ในการเลือกตั้งครั้งแรก (2518)...เป็นพรรคเดียวที่ถูกใส่ร้ายว่าได้รับเงินจาก เค.จี.บี. (รัสเซีย) ในการเลือกตั้งครั้งที่ 2 (2519) ผู้ใส่ร้ายถูกศาลสั่งจำคุกไปแล้ว คือนาย

จรวงศ์ศักดิ์ รักษาติ บก.รายวันบันเทิง...เป็นพรรคเดียวที่ถูกโจมตีด้วยใบปลิวเถื่อน ที่เป็นเท็จถึง 68 ชนิด และสถานีวิทยุคลื่นยาวกว่า 200 สถานี...เป็นพรรคเดียวที่ ทำการพรรคถูกปาระเบิดโดยอัมพาลการเมือง ส.ส. ถูกลอบสังหาร แต่ก็ยังยืนหยัดอยู่... (มติชน, 29 มีนาคม 2522, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 2 ระบุว่า ...พิศาล มูลศาสตรสาทร ปลัดกระทรวงมหาดไทยออกปากมาแล้วเรื่องที่ถูกกล่าวหาว่าสั่งการไปให้ชาวบ้านเลือก พุนสวส์ดี มูลศาสตรสาทร ที่สุรินทร์นั้นไม่เป็นความจริง ถ้าสั่งได้อย่างนั้นป่านนี้ก็ลาออกจากตำแหน่งไปสมัครผู้แทนโน้นแล้ว รังสรรค์ เฉลิมมิตร ผู้สมัครพรรคสังคมประชาธิปไตยที่ชัยภูมิ หาเสียงด้วยโล่แจ้งความคู่ต่อสู้ไปด้วย ผู้ถูกกล่าวหาคือ สีหนาท ภาษา... (มติชน, 9 เมษายน 2526, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 หน้า 1 ระบุ

ว่า

“...การเลือกตั้งครั้งก่อนเจอเล่ห์หวัคเนน ถูกตั้งไปกินข้าวกินน้ำ กลับมา พ.ต.อ.เสรี (เสรี เตมียเวส) บัตรเต็มหีบ (บัตรผี, ไฟไฟ)...” (มติชน, 14 กรกฎาคม 2531, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 หน้าพิเศษ 2 ระบุ

ว่า

...นายเลิศ บรรเลงเสนาะ ผู้ว่าราชการจังหวัดยโสธร เปิดเผยว่า ได้มีพรรคการเมือง ได้ใช้วิธีปล่อยข่าวลือ พรรคการเมืองคู่แข่งได้มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วน ถอนตัวไปแล้ว บ้าง เป็นคนขี้โกง นอกศาสนา ทำให้ชาวบ้านสับสน จึงวอนนักการเมืองอย่าสร้างความสับสนให้แก่ประชาชน และผลกระทบที่ตามมาก็คือประชาชนจะมาใช้สิทธิการเลือกตั้งน้อยลง เพราะการกระทำเช่นนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง และขัดกับแนวทางประชาธิปไตยด้วย... (มติชน, 9 กรกฎาคม 2531, น. พิเศษ 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุ

ว่า

...นายตรีพล ผู้สมัครพรรคประชาธิปไตย เอะอะโวยวายว่า ผู้สมัครอีกพรรคหนึ่งเที่ยว ตะโกนโพนทะนาว่า ตนนั้นเป็นส.ส.ก็ได้แต่แจกลูกเปิดลูกไก่ชาวบ้าน ซึ่งตนรับว่า อดีตเคยแจกจริง แต่ตอนที่มาหาเสียงอีกครั้งตนได้หยุดแจกแล้วเป็นการสาธิตโคลน กันอย่างมากที่สุด... (กรุงเทพธุรกิจ, 26 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า
 “...นายเรวดี จินดาผล ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. พรรคชาติไทย เปิดเผยถึงข่าวที่ตนจะ
 ใช้เงิน 30 ล้านในการหาเสียงนั้นไม่เป็นความจริง ละเชื่อว่าพี่น้องชาวภูเก็ตก็รู้ว่า ตนไม่เคยใช้เงิน
 ซื้อเสียงตลอดระยะเวลาที่ได้เป็น ส.ส. ถึงสามสมัย...” (สยามรัฐ, 6 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า

...นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ และนายพีระพงศ์ สาคริก นายสมุทร มงคลกิติ ผู้สมัคร
 ส.ส. พรรคพลังธรรม ได้เปิดแถลงข่าวร้องเรียนกับผู้สื่อข่าว ถึงกรณีที่มีผู้ไม่ประสงค์ดี
 กลับแก้งทำลายสื่อ และ ปลดป้ายของพรรคพลังธรรมออก โดยกล่าวประณามการ
 กระทำของผู้ที่ไม่ประสงค์ดีว่า เป็นการกระทำที่เอาเปรียบผู้สมัครพรรคอื่น ทั้งที่เคยมี
 การให้คำมั่นสัญญาไว้ว่าจะหาเสียงอย่างสุภาพบุรุษ แต่กลับไม่เป็นดังคำมั่น
 สัญญา... (สยามรัฐ, 20 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า
 ...นายสิทธิพร ขำอาจ ผู้สมัคร ส.ส. เขต 11 พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวถึงสถานการณ์
 การหาเสียงเลือกตั้งในเขต 11 ที่นับวันจะรุนแรง และเข้มข้นขึ้นทุกทีว่า ตนละเพื่อน
 ร่วมทีม กำลังเจอวิหามาร ของนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามที่คิดว่าตนเองแพ้ไม่ได้ เลยใช้
 วิหามารที่ตัวเองถนัด ด้วยวิธีการใส่ร้ายป้ายสีอย่างร้ายแรง... (สยามรัฐ,
 23 มิถุนายน 2538, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 9 ระบุว่า
 ...นางกฤษนันท์ เหลืองวัฒนา ผู้อำนวยการศูนย์เลือกตั้งพญาไทย เขต 3 กทม. พรรค
 นำไทย เปิดเผยว่า ขณะนี้ มีพรรคการเมืองหนึ่งที่หวังไม่ดี ว่าจ้างกลุ่มบุคคลให้เดิน
 ป่าวประกาศ บอกกับประชาชนในพื้นที่เขตพญาไทยว่า ทางพรรคจะมีการเลี้ยงโต๊ะจีน
 ให้กับทีมผู้สมัครเขต 3 รวมทั้งประชาชนได้ทางด่วนบริเวณถนนสุขสวัสดิ์และยังได้ใช้
 วิหามารนำป้ายหาเสียงของทีมผู้สมัครเขต 1 ใน กทม. มาติดตั้งในเขต 3 หวังที่จะ
 สร้างความสับสนให้กับประชาชน... (สยามรัฐ, 20 มิถุนายน 2538, น. 9)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 10 ระบุว่า
 ...นายเดชา สามารถ ผู้สมัคร ส.ส. พรรคนำไทย ได้ตอบข้อซักถามถึงการกล่าวขาน
 กันว่า พรรคนำไทยได้อินเงินเข้าสู่ อำเภอกำแพงแสน จ.นครปฐม ครบถ้วนแล้ว เพื่อ
 ใช้ในการซื้อเสียงนั้นว่า ทางพรรคไม่ประพฤตินั้นโดยเด็ดขาด มีแต่พรรคการเมือง

อื่นที่ใส่ร้ายป้ายสีกัน ซึ่งพรรคการเมืองที่โจมตีนั้นแหละที่เป็นตัวการในการซื้อเสียง...

(สยามรัฐ, 16 มิถุนายน 2538, น. 10)

ว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 12 ระบุ

...นายอาทิตย์ อุไรรัตน์ หัวหน้าพรรคเสรีธรรม เปิดเผยถึงกรณีที่ รต.หญิงพินดา เกษมมงคล ผู้สมัคร ส.ส.พรรคชาติไทย จังหวัด ฉะเชิงเทรา เขตเดียวกับนายอาทิตย์ กล่าวหาในการปราศรัยหาเสียงว่า นายอาทิตย์ได้โอนเงินจำนวน 70 ล้านบาท ให้หัวหน้าคณะที่เป็นตำรวจที่ อำเภอบางปะกงว่า เรื่องดังกล่าวไม่เป็นความจริงและไม่ มีข้อมูลสามารถตรวจสอบกับธนาคารได้เลยว่า ตนไม่เคยโอนเงินเข้าบัญชีใคร ทั้งสิ้น... (สยามรัฐ, 27 มิถุนายน 2538, น. 12)

4 ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 1,

...ผู้สมัคร ส.ส.นนทบุรี พรรคชาติพัฒนา ได้เดินทางมาที่สำนักงานกกต.เพื่อยื่น หนังสือขอความเป็นธรรมให้กับนายสำเริงที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้จัดงานเลี้ยงนาย สำเริงกล่าวว่า ถูกกล่าวหาแบบนี้มาหลายครั้งการกระทำดังกล่าวผิดทั้งร่วมกันกลั่น แก่งใส่ร้ายรวมถึง กกต. ทำให้เสียหายและทำให้ประชาชนเข้าใจผิด นายอุดมเดช ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย ถูกกล่าวหาว่าจ่ายเงิน 5 หมื่นบาทให้หัวหน้าไปขยายฐานสมาชิกของพรรค... (กรุงเทพธุรกิจ, 24 ธันวาคม 2544, น. 1, 4)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 3

“...วิชามารสมัยก่อน ๆ อาจมีเพียงแค่การแจกสิ่งของ แจกเงินผ่านหัวหน้าคณะแต่ยุค ดิจิตอลนี้วิชามาร อาทิ กรณีการเล่นด้วยป้ายโจมตี เพื่อจู่โจมกันทางการเมือง...” (กรุงเทพธุรกิจ, 12 ธันวาคม 2544, น. 3)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 4

...นาย ยุวรัตน์ กกต. กล่าวว่าจุดอ่อนการเลือกตั้งล่วงหน้าทาง กกต. ไม่สามารถ ตรวจสอบผู้มาใช้สิทธิได้ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สมัครชนคนมาลงคะแนนได้ นาย พูนพล รองเลขาธิการพรรคราษฎรกล่าวว่าที่ผ่านมาผู้สมัครที่ได้ใบแดง ที่

จ.สมุทรปราการ พยายามชักจูงไม่ให้เลือก ผู้สมัครพรรคการเมืองอื่น และมีการใส่ร้ายว่า พรรคอื่นทำทุจริต... (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 4
ระบุว่า

“...นาย บรรหาร หัวหน้าพรรคชาติไทย กล่าวว่าจับกุมการซื้อเสียง ในการเลือกตั้งล่วงหน้า ที่ จ.อุทัยธานี โดยมี นายนภดล ผู้สมัครพรรคชาติไทย เป็นผู้กระทำผิด กล่าวว่าเป็นการกลั่นแกล้งกัน ฝ่ายตรงข้ามจึงที่จะหาทางกลั่นแกล้งเล่นงานอยู่ตลอด...” (กรุงเทพธุรกิจ, 31 ธันวาคม 2544, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 15
ระบุว่า

...นายเจาะอำมิง ผู้สมัครนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่ากกต. เขต 4 บางคนวางตัวไม่เป็นกลาง ทำตัวประหนึ่งรับใช้ผู้สมัครบางคน นาย นัจมุดดิน ผู้สมัครพรรคความหวังใหม่ กล่าวว่า กำลังมีความพยายามของผู้สมัครบางพรรคกำลังจะใช้วิธีสาดโคลนและกลั่นแกล้งทางการเมืองให้ตนถูกเพ่งเล็งจาก กกต. นางพรพิชญ์ ผู้สมัคร ปชป. พร้อมด้วยหวัคะแนนไปแจ้งความ ระบุว่า ระหว่าง นายศิริพงษ์ กำลังนำโปสเตอร์หาเสียงของตนไปติดตั้งตามสถานที่ต่าง ๆ ปรากฏว่าได้ถูกบุคคลกลุ่มหนึ่งขับรถปาดหน้าและมาข่มขู่ไม่ให้ นายศิริพงษ์ติดโปสเตอร์พร้อมขู่ว่าหากไม่เชื่อจะไม่รับรองความปลอดภัยและในวันรุ่งขึ้นโปสเตอร์ถูกฉีกทำลายและมีโปสเตอร์คนอื่นมาแทน... (กรุงเทพธุรกิจ, 26 ธันวาคม 2544, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 หน้า 15
ระบุว่า

“...นาย วราพงษ์ ประธาน กกต. จ. เลยกล่าวว่า ผู้สมัคร ส.ส. บางคนมีพฤติกรรมกระทำความผิดกฎหมายเลือกตั้ง ทั้งซื้อเสียง การใช้วิชามารต่าง ๆ แจกเงินจัดทำสัญญาว่าจะให้ในเขต 2-4 มีการกลั่นแกล้งกัน มีใบปลิวโจมตี กล่าวหาว่าคู่แข่งจำหน่ายยาบ้า ใช้นายบ้าแลกคะแนน...” (กรุงเทพธุรกิจ, 1 มกราคม 2544, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 16 ระบุว่า
...หลังจากพรรคประชาธิปัตย์ได้เปิดเกมหลายรูปแบบเพื่อถอนคะแนนเสียงของพรรคไทยรักไทย รวมทั้งจากการที่พรรคประชาธิปัตย์ร้อง กกต. ว่านายศิริ ผู้สมัครพรรคไทยรักไทยได้ทำผิด พรบ. เลือกตั้งด้วยการนำพวงหรีดของตัวเองไปติดในงานศพ

ชาวบ้าน ล่าสุดปรากฏว่า กกด. ได้ชี้ขาดว่าให้ยกคำร้องดังกล่าวออก เพราะสอบสวนพบว่าน้องชายของผู้ตายนำพวงหรีดไปติดไว้โดยที่นายศิริไม่รู้เรื่อง ส่วนประเด็นที่ระบุว่า มีการแจกร่มในงานด้วยนั้น ความจริงแล้วไม่ได้แจกแต่เป็นพวงหรีดรูปร่มเท่านั้น... (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น. 1, 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 9 ระบุว่า ...พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกฯ ในฐานะหัวหน้าพรรคไทยรักไทย กล่าวว่า นายเนวิน ที่ถูกพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวหาว่าจัดประชุมข้าราชการเพื่อเตรียมการซื้อเสียงว่า ยังไม่ได้ฟังคำชี้แจงของนายเนวิน และเป็นเรื่องที่นายเนวินต้องอธิบายเอง หากพรรคการเมืองฝ่ายตรงข้ามหยิบยกประเด็นนี้ไปขยายหาเสียง ก็ถือเป็นเรื่องปกติ อยู่แล้วขนาดไม่มีเรื่องยังสร้างเรื่องขึ้นมาขยายผลเลย... (ไทยรัฐ, 23 มกราคม 2548, น. 9)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายพงศ์ศักดิ์ รองนายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง รับมอบหมายจาก นายประจักษ์ ผวจ. พัทลุง เข้าแจ้งความร้องทุกข์ เพื่อกล่าวโทษ นายนิพิฐ ผู้สมัคร ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ ในข้อหาหมิ่นประมาทและแจ้งความเท็จ นายนิพิฐ กล่าวว่า นายประจักษ์ วางตัวไม่เป็นกลางข้อความที่ นายนิพิฐ กล่าวอ้างได้ลงข่าวทางเว็บไซต์ นสพ. หลายฉบับ และโทรทัศน์ ข้อความดังกล่าวเป็นเท็จ... (ไทยรัฐ, 25 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 11 ระบุว่า ...นายบัญญัติ บรรทัดฐาน กล่าวว่า พรรคประชาธิปัตย์ จะไปยื่นฟ้องศาลอาญา เพื่อดำเนินคดีกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ในข้อหาหมิ่นประมาท ใส่ร้ายป้ายสีพรรคประชาธิปัตย์ ว่าอยู่เบื้องหลังการพิมพ์สติ๊กเกอร์ พระบรมราโชวาทมาปิดโปสเตอร์ทำให้ประชาชนรังเกลียดการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์... (ไทยรัฐ, 2 กุมภาพันธ์ 2548, น. 11)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายเนวิน ชิดชอบ รมช.เกษตรฯ กล่าวถึงกรณีนายถาวร เสนเนียม ยื่นหลักฐานร้องเรียน กกด. ว่า พร้อมชี้แจงอยู่แล้ว อย่าสร้างหลักฐานเท็จ เพราะมีพยานบุคคลยืนยันว่าไม่เป็นแบบที่นายถาวรพูด ถ้าใครไม่สร้างหลักฐานเพิ่ม...คุณถาวรและพรรคประชาธิปัตย์ไม่เคยเอาของจริงมาแสดงต่อหน้าสาธารณะ ในอดีตก็ทำมาหลายครั้งแล้ว... (ไทยรัฐ, 19 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 “...จากกรณีที่นายถาวร เสนเนียม ส.ส.สงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวหาว่านาย
 เนวินชิดชอบ ไม่ยื่นหลักฐานร้องต่อ กกต. ถ้าสุดท้ายเนวินยังยืนยันความบริสุทธิ์ของ
 ตนเอง พร้อมระบุเทปบันทึกเสียงการสนทนาทำขึ้นเองได้ และสงสัยว่านายถาวร
 อาจจะต้องติดหลักฐาน ขณะที่พรรคประชาธิปัตย์ยืนยันว่าจะยื่นคำร้องต่อ กกต.
 กล่าวหานายเนวินแน่นอน...” (ไทยรัฐ, 20 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...นายเนวิน ชิดชอบ ให้สัมภาษณ์ถึงกรณีนายถาวร เสนเนียม ระบุมีเทปบันทึกเสียง
 การประชุมว่าทุกวันนี้คนทำได้หมดไม่ว่าจะเป็นเสียงใด แต่ทั้งหมดต้องพิสูจน์ด้วย
 หลักฐานแก่ผู้ใหญ่ระดับผวจ.และอธิบดีเป็นพยานบุคคล ดังนั้น ต้องสู้กันที่
 ข้อเท็จจริง อย่าเอาพยานแวดล้อมมาอ้าง ขอตั้งข้อสังเกตว่าการออกมาของนาย
 ถาวรครั้งนี้ น่าจะเป็นการสกัดกั้นการเมือง... (ไทยรัฐ, 20 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...นายนิติย์ จันทรรนท หนายความของนายเนวิน ชิดชอบ ได้รับมอบหมายจากนาย
 เนวินให้มาแจ้งความดำเนินคดีกับนายนิพิฐ อินทรสมบัติ ผู้สมัครส.ส.พรรค
 ประชาธิปัตย์ ขอให้แจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงาน กรณีที่นายนิพิฐ เข้าร้อง
 ทุกข์ต่อ กกต.กล่าวหาว่านายเนวินประชุมซื้อเสียง นอกจากนี้ ยังแจ้งข้อหาหมิ่น
 ประมาททางสื่อมวลชน กรณีนำข้อความที่อ้างว่า นายเนวินประกาศแจกเงินตำบล
 ละหนึ่งแสนบาทที่ จ. สงขลาไปเผยแพร่ในเว็บไซต์ของพรรคประชาธิปัตย์... (ไทยรัฐ,
 22 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...น.ส.ชมพูนุท ชายุคนงศ์ ผู้สมัครพรรคมหาชน กล่าวถึงกรณีที่มีข่าวว่าตนถูกทาง
 พรรคมหาชนทอดทิ้งว่า ไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่ผ่านมาทางพรรคดูแลมาตลอด เชื่อ
 ว่าข่าวที่ออกมาเป็นการดิศเครดิตจากผู้ไม่หวังดี ทำให้ชาวบ้านในเขตนี้เกิดความ
 สับสนตนและพรรคมหาชน... (ไทยรัฐ, 27 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
 ...น.ต. ศิธา ทิวารี ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย กล่าวว่า ขณะนี้มีการโยนความผิดให้
 พรรคไทยรักไทย โดยเป็นผู้ที่จัดทำสติ๊กเกอร์แล้วเอาไปใส่ร้ายพรรคประชาธิปัตย์
 อย่างไรก็ตาม ขอยืนยันว่า เป็นการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะได้รับเทป

บันทึกเสียงจากผู้หวังดี มีข้อความหนึ่งซึ่งน่าเป็นห่วงบุคคลที่ชื่อ กวาง โดยมีการพูดว่า ถ้าทำยที่สุดแล้วหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็โยนความผิดให้ คนชื่อ กวาง แล้วก็ทำให้หายตัวไป... (ไทยรัฐ, 29 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า "...นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ให้สัมภาษณ์ว่า ยังไม่ทราบรายละเอียดเรื่องที่เกิดขึ้น และสตึกเกอร์ดังกล่าว อย่าพยายามทำให้เรื่องนี้มาเกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ทางการเมือง ทั้งที่ความจริงไม่ควรใช้วิธีสกปรกทางการเมือง..." (ไทยรัฐ, 29 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า นายเนวิน ชิดชอบ รมช.เกษตรฯ กล่าวถึงกรณี กกต. ตรวจสอบเทปบันทึกเสียงการเรียกประชุมส่วนราชการและหัวหน้า "เรื่องนี้เป็นเรื่องของผมไม่เกี่ยวกับนายกฯจะมีอะไรก็รับผิดชอบด้วยตัวเอง" ผู้สื่อข่าวถามว่า ขณะนี้เริ่มมีการชุดคู่เรื่องส่วนตัวในอดีตมาโจมตีกันทางการเมือง นายเนวิน ตอบว่า เป็นเกมการเมือง ข้อเท็จจริงคงปรากฏเร็ว ๆ นี้ (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ กล่าวว่า การปล่อยข่าวทำลายคนทางการเมืองเพื่อทำให้คนเข้าใจผิด การใช้วิชาการทางการเมือง เพื่อให้คนเข้าใจผิดไปก่อน ดำ ทท.เล่นเกมส์หวังกลบข่าวทุจริต เป็นการแก้เกมส์ทางการเมือง เป็นบาดแผลฉกรรจ์ของการใช้เงินซื้อเสียง เป็นจุดสกปรกทางการเมือง แล้วหลอกเอาคะแนนไปฟรี ๆ... (ไทยรัฐ, 31 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายจรินทร์ กล่าวว่า ข้อความให้สัมภาษณ์ไม่เป็นความจริงแก่ใจพทย์ ตั้งใจประจานใจพทย์ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ เพื่อลดความเชื่อถือของพรรค เอาใจรัฐบาล อันเป็นการกระทำที่ไม่สุจริต ขอให้ศาลลงโทษจำเลยทั้งสามตามมาตรฐานความผิดหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายชูวิทย์ ปงกาวงศ์ โฆษกสภาพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวตอบโต้กรณีผู้สมัครของพรรคการเมืองหนึ่งกล่าวหาเรื่องถูกวิสามัญกลับแก้งว่า "นายอัศวิน ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ ไม่เคยมีพฤติกรรมดังกล่าว ไม่เหมือนผู้สมัครคนอื่นที่ไม่เคยเปิด

ปราศรัย แต่กลับใช้รศหาเสียงพูดรบกวนทีมงานของพรรคประชาธิปัตย์อยู่ทุกครั้ง... (ไทยรัฐ, 4 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า “...น.ส. ศันสนีย์ นาคพงศ์ ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย กล่าวถึง กรณีที่ พ.ต.ท.กุลธร ประจวบเหมาะ รอง.ผอ.ศูนย์การเลือกตั้ง กทม. พรรคมหาชน โจมตีว่าตนไม่เคยลงพื้นที่และขอให้ ชาวบางนาเปลี่ยนตัวส.ส. ว่าเป็นการกู่ขาวและหาเสียงไม่สร้างสรรค์...” (ไทยรัฐ, 4 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายพีระพันธุ์ ให้สัมภาษณ์ว่า ตามที่พรรคไทยรักไทยได้ให้สัมภาษณ์ตามสื่อต่าง ๆ ทำให้พรรคประชาธิปัตย์เสื่อมเสียชื่อเสียงและเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย จึงต้อง ฟ้องในคดีอาญา ทางด้านนายบัญญัติ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวว่า การ กระทำเช่นนี้ถือเป็นการเล่นสกปรก ทำให้ประชาชนสับสน มีผลต่อกระทบต่อคะแนน เสียง ในกรณีเช่นนี้เคยมีบทลงโทษถึงขั้นยุบพรรค และ กกต.ก็เคยแจกใบแดง มาแล้ว... (ไทยรัฐ, 4 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่าฝ่ายกฎหมายของ พรรคและนักกฎหมายอิสระ กำลังตรวจสอบดูว่า เรื่องสตีกเกอร์ที่อ้างว่ามีข้อความ หมิ่นเหม่นั้น ถ้ามีกระบวนการใส่ร้ายป้ายสีต่อพรรคประชาธิปัตย์จะดำเนินการตาม ขั้นตอนกฎหมายโดยเร็วที่สุด เพื่อปกป้องสิทธิอันชอบธรรม... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายนิพิฐฐ์ ยังกล่าวถึงกรณีที่นายมานิต ผวจ.สตูล และนายประจักษ์ ผวจ.พัทลุง ออกมาฟ้องร้องฐานหมิ่นประมาทนั้น ก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมนั้นจะต้อง มั่นใจในตัวเอง และวางใจให้เป็นกลางในพฤติกรรมของตัวเองว่าบริสุทธิ์จริงหรือไม่ มีความเป็นกลางหรือโอนเอนเข้าพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งหรือไม่ หากยัง ไม่เที่ยงธรรมจริงๆแล้วอย่าเพิ่งเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม... (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นายคณนาถ หมีนหนู ผู้สมัคร ส.ส.พรรคไทยรักไทย ได้เดินทางมายื่นเอกสาร ร้องเรียนต่อ กกต. ระบุว่า นายนิพิฏฐ์ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ ใช้หลักฐานเท็จ ร้องเรียนกรณีของนายเนวิน เป็นเรื่องเทคนิคทางการเมือง เป็นการหวังผลทางการเมือง ทำให้ประชาชนในพื้นที่ไขว้เขวไปหมด... (ไทยรัฐ, 22 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 30 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า

“...ประชาชนในต่างจังหวัดหลายจังหวัดเริ่มมีความสับสน เนื่องจากการปล่อยข่าว หลอกให้ประชาชนกากบาทเลือกทั้ง ส.ส.แบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเป็นเบอร์เดียวกันหาก ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นบัตรเสีย โดยเป็นกลางของพรรคการเมืองเพื่อหวังจะดึงคะแนนให้มากขึ้น...” (ไทยรัฐ, 30 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า

“...พล.อ.ชัยสิทธิ์ ชินวัตร ผบ.ทหารสูงสุด ให้สัมภาษณ์กรณี ที่ นายบรรหาร ห้วนหน้า พรรคชาติไทย ออกมาระบุว่า มีนายทหารอากาศข่มขู่หัวคะแนนพรรคชาติไทยว่า นายบรรหาร จะต้องบอกชื่อว่าเป็นใคร จะกล่าวหาใครลอย ๆ ไม่ได้ ต้องมีหลักฐาน...” (ไทยรัฐ, 26 มกราคม 2548, น. 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 19 ระบุว่า ...นายปริญญา นาคฉัตริย์ กกต. กล่าวว่า กรณีของ จ.สุรินทร์ มีการร้องเรียน 2 เรื่อง เรื่องแรกมีผู้สมัครรายหนึ่งร้องว่า ถูกคู่แข่งใส่ร้ายว่าถูกใบแดงในการเลือกตั้งปี 2544 และยังถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการเผาที่ทำกร กต.สุรินทร์ รวมทั้ง ร้องเรียนว่า นายกเทศมนตรี เทศบาลหนึ่งว่าตัวไม่เป็นกลาง ไปช่วยหาเสียงให้ญาติที่เป็นผู้สมัคร ส.ส... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 19 ระบุว่า ...นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ผู้สมัคร พรรคชาติไทย แจ้งความกล่าวโทษนางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย เนื่องจากวันที่ 26 มกราคม นางกุสุมาลวดี ได้ แฉลงข่าว กล่าวร้ายและพาดพิงถึงนายประยุทธ์ เพื่อจูงใจให้ประชาชนลงคะแนนให้ ตัวเอง และดเว้นการลงคะแนนให้นายประยุทธ์ ต้องดำเนินคดีทั้งทางอาญาและ แพ่งกับนางกุสุมาลวดี จนกว่าคดีจะถึงที่สุด... (ไทยรัฐ, 1 กุมภาพันธ์ 2548, น. 19)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า ...นายสิทธิชัย สาทิตพงษ์ รองเลขาธิการพรรคเพื่อแผ่นดิน เปิดเผยว่า หลังจากศาลฎีกาพิพากษาคืนสิทธิการลงสมัครรับเลือกตั้ง ให้นายสิทธิชัย โคสุรัตน์ รองหัวหน้าเพื่อแผ่นดิน กรณีที่ถูก กกต.ตัดสิทธิ์ เนื่องจากเป็นสมาชิกพรรคซ้ำซ้อนอยู่กับพรรคพลังประชาชน ซึ่งเดิมนายสิทธิชัย ไม่ต้องการดำเนินการใด ๆ ต่อไป แต่ปรากฏว่า กกต. ออกมาเรียกร้องให้ผู้เสียหายยื่นคำร้องไปอีกครั้งหนึ่ง ประกอบกับเห็นว่า พรรคพลังประชาชนยังไม่ยุติการกล่าวหาใส่ร้ายพรรคเพื่อแผ่นดิน ดังนั้น นายสิทธิชัย จึงตัดสินใจยื่นหนังสือถึง กกต. อีกหนึ่งฉบับ เพื่อขอให้ดำเนินการ ดังนี้ 1. ถอดชื่อออกจากการเป็นสมาชิกพรรคพลังประชาชน 2. ขอให้สอบสวนว่ามีการแอบอ้างชื่อ นายสิทธิชัย หรือไม่ และพิจารณาการกระทำดังกล่าว หากผิด ขอให้ กกต. ดำเนินการสอบสวน 3. เมื่อนายทะเบียนพรรคพลังประชาชนรู้ว่า การแอบอ้างชื่อดังกล่าว ก่อให้เกิดผลกระทบในการขาดคุณสมบัติเป็นผู้สมัคร ส.ส. รัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ จะเข้าข่ายเป็นการก่อกวนก่อกวนตามมาตรา 164 หรือไม่... (ไทยรัฐ, 11 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า ...พล.ต.อ.ประชา พรหมนอก ประธานพรรคเพื่อแผ่นดิน เปิดเผยว่า ประชาชนมักถามว่า อดีตนายกษัตริย์ จะกลับมาได้อย่างไร ก็ตอบไปตามความจริง แต่ตอนนี้มีบางคนเอาไปพูดว่า ตนเองอิงกระแสดิถีนายกษัตริย์ หาเสียง เพราะตนกล่าวว่าอยากให้ทักษิณกลับมา เลือกประชา นักการเมืองก็อย่างนี้ เอาเฉพาะช่วงทำยมมาพูด เข้าข้างตัวเองให้ร้ายคนอื่น เป็นไปได้ยากที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร จะเดินทางกลับประเทศไทย ก็มีพรรคใหญ่ 2 พรรคทะเลาะกันอยู่ จะทำให้บ้านเมืองสงบอย่างไร... (ไทยรัฐ, 12 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 16 ระบุว่า

...นายสุวิทย์ คุณกิตติ หัวหน้าพรรคเพื่อแผ่นดิน กล่าวถึงว่า มีความกังวลอยู่ โดยเฉพาะขบวนการใช้วิธีมาร การก่อกวน ก่อกวน โจมตีคู่ต่อสู้ โดยเฉพาะการใส่ร้ายป้ายสีพรรคว่ามีการจ่ายเงิน เพื่อที่จะได้รับการเลือกตั้ง การโจมตีนั้นส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ภาคอีสาน ที่ถือว่าเป็นพื้นที่หลักของพรรค มีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น ส่วนที่มีข่าวออกมาว่า พรรคไปจับขั้วกับพรรคไหนพรรคนั้น ไม่ทราบเหมือนกันว่าข่าวออกมาได้

อย่างไร เพราะที่ผ่านมามีพรควางตัวเป็นกลางมาโดยตลอด... (ไทยรัฐ, 20 ธันวาคม 2550, น. 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึงวิธีคิดชุดที่ 4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2 ระบุว่า

“...นางอัญชลี ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ บอกว่าขณะนี้มีการลือที่สร้างความเสียหายใหญ่หลวง เช่น ตนเป็นคนร้ายหากได้รับเลือกแล้วจะเจอต๋วยาก ตนขอให้เจ้ากรรมข้าวลือเลิกหาเสียงแบบน้ำเน่าเสีย...” (กรุงเทพธุรกิจ, 28 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 14 ระบุว่า

...นายทวี หัวหน้าทีมผู้สมัคร ส.ส. ใน จ.ตรังได้เปิดแถลงข่าวเพื่อตอบโต้กรณีที่มีกลุ่มบางคนเดินทางไปร้องเรียน กกต. จ.ตรังว่านายทวี ไม่ได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง สว.ครั้งที่ผ่านมาและปล่อยข่าวว่าเขาอาจถูกตัดสิทธิในการรับสมัครส.ส.ว่า เป็นการปล่อยข่าวเพื่อหวังผลทางการเมืองเป็นการสร้างกระแสของคนที่ไม่หวังดี... (กรุงเทพธุรกิจ, 16 ธันวาคม 2543, น. 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า

“...นายอนุวัช วงศ์วรรณ ผู้สมัครพรรคไทยรักไทย กล่าวถึง เรื่องที่เกิดขึ้นข่าวที่ออกมาทำให้ตนและพรรคไทยรักไทยเป็นจำเลยของสังคมไปแล้ว คนของตนถูกทำร้าย แต่กลับเป็นว่าไปขับรถไล่ชน นางศิริวรรณ...” (ไทยรัฐ, 25 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 15 ระบุว่า

“...กรณีนายสุรเชษฐ์ ชัยโกศล พรรคมหาชน ตกเป็นผู้ต้องหาจ้างวานฆ่านายทิวา ขณะที่พลตำรวจ สนั่น ขจรประศาสน์ ประชาชนที่ปรึกษาพรรคมหาชน ออกมาชี้ว่า เป็นการกลั่นแกล้งทางการเมือง พร้อมระดมฝ่ายกฎหมายของพรรคเข้าช่วยเหลือลูกทีม...” (ไทยรัฐ, 31 มกราคม 2548, น. 15)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันพฤหัสบดีที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า

“...นายสุทธิ ปัญญาสกุลวงศ์ กล่าวถึงกรณี นายอรรถพล รองหัวหน้าพรรคมหาชน ออกมาโจมตีเรื่องวุฒิการศึกษาของตนว่า เป็นการสร้างข่าว เพื่อให้เกิดความเสียหาย...” (ไทยรัฐ, 3 กุมภาพันธ์ 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 หน้า 14 ระบุว่า ...คุณหญิงแจ่มใส ศิลปอาชา ภริยา นายบรรหาร ห้วนหน้าพรรคชาติไทย ให้สัมภาษณ์ถึงการปล่อยข่าวผู้สาวออกมาโจมตี น.ส.จณิสตา ว่า “คนมีปากก็ว่ากันไป ใครอยากให้คนอื่นได้ดีกว่า การปล่อยข่าวเรื่องนี้เป็นเรื่องไร้สาระ ส่วนคนที่พูดนั้นก็เป็นคนจิตใจต่ำ การลงการเมือง ไม่ควรจะมาสาธิตโคลนใส่กัน มันทำให้คนมองการเมืองว่าเป็นสิ่งสกปรก ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่เรื่องดีที่จะนำมาพูด... (ไทยรัฐ, 4 กุมภาพันธ์ 2548, น. 14)

วิธีคิดในกรอบความคิด “การมีผลประโยชน์ทับซ้อน”

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากรอบความคิดว่าด้วยการมีผลประโยชน์ทับซ้อน โดยพิจารณาว่า มีระบบวิธีคิดชุดใดบ้างกำกับกรอบความคิด “การมีผลประโยชน์ทับซ้อน” ในข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษาพบว่าวิธีคิดกำกับความคิดเรื่อง “การมีผลประโยชน์ทับซ้อน” ทั้งหมด 4 ชุดวิธีคิด ดังนี้

1. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง
2. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว
3. การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง
4. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 4 ระบุว่า ...ข่าวที่น่าประหลาดใจเกิดขึ้นเมื่อสองวันก่อน ก่อให้เกิดความขบขันแก่บรรดาวงการทั่ว ๆ ไป คือ กระทรวงศึกษาธิการโดย พลเอกมังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการ ได้มีคำสั่งไปยังโรงเรียนราษฎรทุกแห่งในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ให้เปิดการสอนครึ่งวันในวันที่ 18 เดือนนี้ และให้ครูทุกโรงเรียนไปฟังคำปราศรัยของนายกรัฐมนตรีที่หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเวลา 14.30 น. โรงเรียนต่าง ๆ จึงต้องหยุดไปตาม ๆ กัน โดยคำว่า “ปราศรัย” ปรากฏอยู่ในคำสั่งที่มีไปถึงโรงเรียน ไม่อาจเถียงได้เลยว่าไม่ใช่เป็นการปราศรัยเพื่อหาคะแนนเสียงเลือกตั้ง อันพรรคเสรีมนังคศิลา กำลัง

กระทำอยู่อย่างชะงักงันในระยนี้...ขณะนี้มึเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันบ่อยๆว่าบุคคลในคณะรัฐบาลหาเสียงโดยไม่ชอบแบบอ้างหน้าทีราชการไปหาเสียงโดยกล่าวแก้ว่าแยกกันไม่ออก เราคิดว่าหากจะให้ภัยก็อาจให้ภัยได้บ้างในบางกรณี แต่การสั่งปิดโรงเรียนเพื่อผลแห่งการเลือกตั้งครั้งนี้เป็นการกระทำโดยตรงไปตรงมาเหลือเกินจึงเป็นที่น่าสนใจว่าประชาชนจะให้ภัยได้หรือ?... (พิมพ์ไทย, 20 กุมภาพันธ์ 2500, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10

ระบุว่า

...ผู้สมัคร ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ได้รับร้องเรียนจากข้าราชการ ว่านายสุขวิช รัชการ รมว.ศึกษาธิการ ผู้สมัคร ส.ส.กทม. จะจัดโครงการวิทยากรสัญจรมีการเชิญข้าราชการครูเขต 13 จากทุกสังกัด กำหนดงบประมาณถึง 460,000 บาท โดยงบประมาณไม่ได้บรรจุอยู่ในงบประมาณประจำปี 2540 แต่อย่างใด ทั้งนี้เห็นว่าการนี้จัดขึ้นเพื่อบังหน้าในการหาเสียงเท่านั้น แลยังมีการเดินทางเยือนชั้นครูเพื่อเรียกคะแนนเสียงช้หากพรรคประชาธิปัตย์ได้คุม กระทรวงศึกษาธิการจะต้องมีการเ็นใจเนียงครั้งใหญ่... (สยามรัฐ, 5 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า

17, 18 ระบุว่า

...นาย ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ปฏิเสธว่า ยังไม่ได้รับรายงานจาก คตร. ที่ระบุว่ามึ ส.ส. 3 คน และรัฐมนตรีของประชาธิปัตย์ 2 คน วยประโยชน์จากการนำเงินงบประมาณแผ่นดินโดยรวบรวมจากงบ ส.ส. คนละ 20 ล้านบาท และอีก 80 ล้านบาท จากหน่วยงานรัฐ ไปอุดหนุนการดำเนินงานของ สหกรณ์ สุราษฎร์ธานี... (กรุงเทพธุรกิจ, 21 ธันวาคม 2544, น. 17, 18)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า

18 ระบุว่า

“...ร.ต.วิจิตร เลขาธิการ กกต. ยืนยันว่าการจับรหาเสียงพร้อมเงินสดแสนบาทของหัวหน้าผู้สมัครพรรคความหวังใหม่ ในจังหวัด นครพนมมีข้อสงสัยว่า จะนำไปสู่การทุจริตนั้น แม้จะเป็นแค่การเตรียมการ แต่ก็ถือว่าผิดแล้ว...” (กรุงเทพธุรกิจ, 21 ธันวาคม 2544, น. 18)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 1, 4
ระบุว่า

...นาย พยงค์ พันธุ์ศรี รองเลขาธิการ กกต. กล่าวยอมรับว่า กกต. อาจแจกใบแดงให้กับผู้สมัครที่ทุจริตได้ไม่ถึง 10 ใบ และกกต. ได้รับร้องเรียนเข้ามาทั้งสิ้น 777 ราย โดยส่วนใหญ่เป็นการแจกเงินซื้อเสียง การซื้อรถยนต์ให้กับหัวหน้าพรรค การบริจาคเงินให้วัด การโอนเงินให้หัวหน้าพรรค ทอดผ้าป่า 1 ล้านบาท และจัดนำเที่ยวต่างประเทศ... (กรุงเทพธุรกิจ, 22 ธันวาคม 2544, น. 1, 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอังคารที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2519 หน้า 5
ระบุว่า

“... ข้อสังเกตว่า พรรคที่ได้เปรียบในการหาเสียงก็คือ พรรครัฐบาลเพราะมีทั้งเครื่องไม้เครื่องมือที่ครบครัน เงินทุนแน่นหนา นอกจากนี้ยังมีการนำโครงการและเงินภาษีอากรของประชาชนไปใช้เป็นเครื่องมืออวดอ้างหาเสียง...” (ประชาธิปไตย, 23 มีนาคม 2519, น. 5)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 10
ระบุว่า

“...นางเตือนใจ นุอุปละ ผู้สมัคร ส.ส. หมายเลข 1 เขต 1 พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดอุดรธานี ส่อเจตนาไม่บริสุทธิ์ ต่อการเลือกตั้ง โดยการไปเป็นประธานพิธีมอบถนนคอนกรีต ในหมู่บ้านโนนสะอาด เพราะเป็นการเอาเปรียบผู้สมัครคนอื่น ๆ...” (สยามรัฐ, 15 มิถุนายน 2538, น. 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพุธที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10 ระบุว่า
...นายบรรหาร ศิลปอาชา กล่าวปฏิเสธถึงกรณีที่มีมติให้ ร.ต.อ.เฉลิม ออกโทรทัศน์ช่อง 9 เพื่อชี้แจงเรื่องการเร่งรัดให้คำเนนคดี สปก.4-01ว่าไม่ทราบเรื่อง นายสุเทพ เพื่อกสุบรรณ กล่าวว่าขณะนี้พรรคร่วมรัฐบาลกำลังรวมหัวกันเอาเปรียบพรรคประชาธิปัตย์ โดยนำเรื่อง สปก.4-01มาเล่นงาน ซึ่งดูได้จากที่ให้ ร.ต.อ.เฉลิม หัวหน้าพรรคมวลชนมาออกรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 โดยงดรายการที่เชิญ หัวหน้าพรรคการเมือง 3 พรรคไปออกรายการ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวถือเป็นการแบ่งขั้วทางการเมืองอย่างชัดเจน ช่อง 9 เป็นสื่อของรัฐไม่ใช่สื่อของรัฐบาล จึงไม่ควรนำมาเป็นเครื่องมือของรัฐบาล... (สยามรัฐ, 30 ตุลาคม 2539, น. 1, 10)

ว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุ

...พิเชษฐดำนนิ สุขวิช ชัดเจนถึงงานข้าราชการประจำไปทำ หวังเพียงหาเสียงด้วยการประดับเหรียญ ข้าส่งครูอีสานรวมพลังผันให้ทานตะวันพันทางเนา ตามที่มีข่าวว่ารักษาการรัฐมนตรี ซึ่งดูแลกระทรวงศึกษาธิการเดินทางไประดับเครื่องหมาย ซี 7 แก่อาจารย์ทั่วประเทศ นายพิเชษฐ ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์เห็นว่าเป็นการหาเสียงที่ไม่ค่อยเหมาะสม อีกเรื่องหนึ่งคือการยินยอมให้มีการตั้งชมรมครูอีสานขึ้นมาด้านนายชวน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์จะเป็นการตั้งขึ้นเพื่อทำลายภาพพจน์สถาบันครูอย่าได้ใช้วิธีที่ทำให้ครู อาจารย์ต้องมัวหมองไปด้วย... (สยามรัฐ, 24 ตุลาคม 2539, น. 2)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10

...องค์กรกลางได้รับทราบก่อนหน้าที่จะมีการรับสมัคร ส.ส.แล้วว่า นายสุขวิช รังสิตพล ผู้สมัคร ส.ส.พรรคความหวังใหม่ ทำหนังสือถึงข้าราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้เข้าพบเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งองค์กรกลางได้ทำหนังสือเพื่อขอทราบข้อเท็จจริง แต่ยังไม่ได้รับการชี้แจงตอบกลับมา นายโคทมกล่าวว่า ได้รับรายงานถึงพฤติกรรมของนายสุขวิชมาโดยตลอด อาทิ นายสุขวิชเดินทางไปประชุมผู้บริหารและตรวจราชการเดินทางไปเยี่ยมมัสยิด ซึ่งผู้ทีสิทธิเลือกตั้งเป็นผู้นำศาสนาอิสลามไปประชุมบรรยายเรื่อง ปฏิรูปการศึกษา ได้สั่งให้ข้าราชการของกรมการศึกษานอกโรงเรียนเข้าพบ... (สยามรัฐ, 9 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันเสาร์ที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุ

...เลขาธิการสมานพันธ์ครุภาคได้ กล่าวถึงกรณีที่พรรคการเมืองบางพรรคพยายามที่จะใช้องค์กรครูหาเสียง จากที่นายสุขวิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้เรียกตระเวนประชุมข้าราชการครูในขณะนี้ มองว่าเป็นการหาเสียง ไม่เรียกว่าประชุมเพื่อหาเสียงแล้วจะเรียกอะไร การเอาข้าราชการครูมาแอบอ้างแบบนี้ไม่ถูกต้องในทางปฏิบัติ... (สยามรัฐ, 9 พฤศจิกายน 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 16,15 ระบุว่า

...คณะกรรมการค่าจ้างกลาง ได้มีมติปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในอัตรา 3 บาท ส่งผลให้เกิดวิพากษ์วิจารณ์ว่า รัฐบาลพยายามหาเสียงกับผู้ใช้งาน เพราะก่อนหน้านี้ กลุ่มผู้ใช้งานเคยมีการเรียกร้องอย่างมาก แต่มติของคณะกรรมการค่าจ้างกลาง ชุดนั้น กลับไม่เห็นด้วย แต่พอมาถึงช่วงเลือกตั้งครั้งนี้ กลับมีการปรับอัตราค่าจ้างกะทันหัน... (กรุงเทพธุรกิจ, 22 ธันวาคม 2544, น. 15, 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพุธที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2538 หน้า 3 ระบุว่า ...พ.อ.วินัย สมพงษ์ เลขาธิการพรรคหน้าไทย กล่าวถึงกรณีที่มีนักธุรกิจหลายคนลงมาเล่นการเมืองว่าหากนักธุรกิจท่านนั้นมีสัมพันธภาพที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาล อาจถูกประชาชนมองไปในทางเสียหาย และคงไม่พ้นข้อครหาต่าง ๆ แม้จะบอกว่าร่ำรวยอยู่แล้วก็ตามและขอยืนยันว่า หัวหน้าพรรคหน้าไทยไม่เคยมีสัมพันธภาพกับรัฐ เป็นแค่เพียงถูกจ้างเท่านั้น เพราะถ้าไม่มีอำนาจรัฐคงไม่มีกิจการหน้าที่การงานเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกิจการส่วนตัวหรืออะไรที่เกี่ยวข้องกับรัฐก็คงจะไม่เข้าข่ายว่า ม้ากินเนื้อม้า ถ้าเป็นอย่างนั้น ก็เป็นธรรมดาที่ประชาชนมองว่า ทำการเมืองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตัวเอง... (สยามรัฐ, 7 มิถุนายน 2538, น. 3)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้งมีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2512 หน้า 3 ระบุว่า

ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ผู้หนึ่งได้ร้องว่า คนสำคัญของพรรคสหประชาไทยคนหนึ่งได้ใช้เฮลิคอปเตอร์ของทางราชการไปหาเสียงเลือกตั้งให้แก่พรรคโดยอาศัยการไปตรวจราชการพัฒนาภาคเหนือเป็นเครื่องบังหน้า ฝ่ายรัฐบาลควรจะได้ สำเหนียก ไว้บ้างในประการแรก มีความจำเป็นอย่างไรที่การไปตรวจราชการจะถึงกับต้องใช้เฮลิคอปเตอร์

บุคคลเหล่านี้ควรจะได้สำเหนียกหรือสำนึกไว้ว่าเรื่องของพรรคการเมืองนั้นมิใช่เรื่องของราชการอย่าเอามาปะปนกัน... (ประชาธิปไตย, 12 มกราคม 2512, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า...ประธานองค์กรกลางการเลือกตั้ง จ.พัทลุง เปิดเผยว่า องค์กรกลางพัทลุงได้รับร้องเรียนจากชาวบ้านว่าผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ คือนายสมคิด นายสุพัฒน์ อดีต ส.ส. กำลังแจกจ่ายเงินที่โต๊ะ เก้าอี้และเครื่องครัวแก่หมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งจัดซื้อจากงบประมาณจังหวัดของ ส.ส. โดยผู้สมัครได้ไปมอบสิ่งของด้วยตัวเอง พร้อมทั้งมีชื่อ ส.ส. บนสิ่งของนั้นด้วย นายสันติย์ กล่าวว่า องค์กรกลางตรวจสอบว่าเป็นความจริง แต่ในแง่กฎหมายไม่น่าจะมีความผิด เพราะเงินที่ซื้อเป็นเงินงบประมาณราชการและเป็นไปตามขั้นตอนการจัดซื้อที่ถูกต้อง แต่ในแง่มารยาทและจริยธรรมถือว่าฉวยโอกาสและเอาเปรียบคู่ต่อสู้จึงขอเรียกร้องให้ผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์หยุดพฤติกรรมดังกล่าว... (สยามรัฐ, 4 พฤศจิกายน 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า...นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ แถลงว่า พรรคประชาธิปัตย์ขอเรียกร้องให้รัฐบาลหยุดเอาเปรียบทางการเมืองในการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น...พรรคพบว่ารัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีพฤติกรรมที่ไม่มีผู้นำประเทศฉวยโอกาส เวลา สถานที่บริหารราชการแผ่นดินและงบประมาณของรัฐเอื้อประโยชน์หาเสียงพรรคการเมืองของตนอย่างโจ่งแจ้ง...ทราบว่า นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์ รองหัวหน้าพรรคไทยรักไทยที่ดูแลภาคเหนือแต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับกลไกของรัฐ กลับใช้เฮลิคอปเตอร์ของกระทรวงเกษตรฯ เดินทางไปร่วมประชุมผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ จ.แพร่... (ไทยรัฐ, 14 มกราคม 2548, น. 16)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 16 ระบุว่า

“...นาย สาทิตย์ โฆษกพรรคประชาธิปัตย์ชี้แจงกรณีเงินบริจาค 300,000 บาท จากบริษัทกรุงเทพประกันภัย ซึ่งเป็นบริษัทที่มีต่างชาติถือหุ้นเกิน 25% ว่าเกิดจากความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่...” (กรุงเทพธุรกิจ, 20 ธันวาคม 2544, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอาทิตย์ที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 1,

4 ระบุว่า

...นายบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย กล่าวถึงเงินบริจาคที่พรรคชาติไทย ได้รับกว่า 25 ล้านบาท หากมีปัญหาก็ต้องคืนเงินไป ทางสมาคมนักข่าวและนักหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทยจัดเสวนาเรื่องการตรวจสอบเงินบริจาคพรรคการเมือง ผู้สื่อข่าวรายงานว่า การเสวนามีการหยิบยกกรณีที่พรรคชาติไทย ได้รับเงินบริจาคจากบริษัทเก้าปิโยญ จำนวน 25 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าผู้บริจาครายอื่น นอกจากในส่วนของผู้ร่วมทุนที่เป็นบริษัทต่างชาติ ซึ่งเป็นแหล่งฟอกเงินจึงน่าสงสัยว่า เงินบริจาดังกล่าวอาจเป็นเงินที่ได้มาไม่ถูกต้องซึ่งอาจมีผลทำให้ต้องยุบพรรคการเมืองได้... (กรุงเทพธุรกิจ, 10 ธันวาคม 2544, น. 1, 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 1,

13 ระบุว่า

...นายปองพล อดิเรกสาร ผอ. กองอำนวยการการเลือกตั้งพรรคไทยรักไทย อดีตเลขาธิการพรรคชาติไทย กล่าวถึงกรณีกกต. ได้ตั้งข้อสังเกตถึงเงินบริจาค 25 ล้านบาทที่พรรคชาติไทยได้จากบริษัทเก้าปิโยญ ว่า ตนตั้งประเด็นสงสัย เงินบริจาค 170 กว่าล้านบาท อะไรเป็นสาเหตุให้บริษัทเหล่านั้นบริจาคกันมาก และตั้งข้อสังเกตว่าหลายบริษัทบริจาคเงินให้ 1.9 ล้านบาท เป็นเจตนาเพื่อไม่ให้ถึง 2 ล้านบาทหรือไม่ ส่วนเงินดังกล่าวจะเป็นการฟอกเงินหรือไม่ อาจเป็นการบริจาคลักษณะต่างตอบแทน ซึ่งต้องไปดูว่าบริษัทเหล่านี้มีผลประโยชน์อะไร จากกระทรวงที่พรรคชาติไทยตั้งข้อสังเกตว่า ขนาดของประชาธิปไตย เป็นพรรคใหญ่มีเงินบริจาดน้อย แต่บริษัทที่ศรัทธา พรรคชาติไทยทำไมจึงบริจาคมากเหลือเกิน... (กรุงเทพธุรกิจ, 11 ธันวาคม 2544, น. 1, 13)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 9 ระบุว่า

ว่า

...นายบัญญัติ บรรทัดฐาน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ให้สัมภาษณ์กรณี พ.ต.ท. ทักษิณ ปราศรัยว่า จะเล่นการเมืองไปจนกว่าไม่มีคนจนในประเทศ ว่าทุกคนทราบ ว่า พ.ต.ท.ทักษิณเพลิิดเพลินกับการมีอำนาจ ไม่มีทางที่จะลงจากอำนาจ และดูเป็นเรื่องการตลาดทุกเรื่อง เรื่องไหนที่คิดว่าได้คะแนนก็ทำ คนที่ได้รับความสำเร็จทางการตลาด ย่อมใช้สิ่งนี้ทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะ สิ่งที่ไม่ดีอย่างมาก คือ นำการ

ประชุม กรม.สัญจร ไปใช้สร้างความได้เปรียบทางการเมือง ใช้การประชุม กรม.ค่า
พรรคการเมืองอื่น ถือเป็นเรื่องที่น่ารังเกียจมาก ส่วนกรณี กรม.กำหนดให้พื้นที่ 6
จังหวัดภาคใต้ ผังทะเลอันดามันที่ประสบภัยสึนามิ โดยมารยาททางการเมืองรัฐบาล
รักษาการไม่ควรทำ เพราะมีผลกระทบหลายส่วน และเกรงว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการ
เขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นช่องทางแสวงผลประโยชน์แก่กลุ่มของคนในรัฐบาล เหมือนที่
รัฐบาลเคยใช้ เช่น ใช้สิทธิพิเศษของการส่งเสริมการลงทุนเพื่อประโยชน์แก่พวกพ้อง
ลดหย่อนภาษี โครงการดาวเทียม ของบริษัทในเครือของครอบครัว พ.ต.ท.ทักษิณ
กว่า 1.6 หมื่นล้าน...ได้ลงพื้นที่หาเสียงที่ จ.สตูล ทราบว่ามีการใช้อำนาจรัฐระดับสูง
ใช้วิชามาร... (ไทยรัฐ, 13 มกราคม 2548, น. 9)

วิธิตัดใจในกรอบความคิด “การใช้วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับ กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง”

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษารอบความคิดว่าด้วยการใช้วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
กับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยพิจารณาว่า มีระบบวิธีคิดชุดใดบ้างกำกับกรอบความคิด “การใช้
วิธีการสกปรกที่ไม่เกี่ยวข้องกับกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง” ในข่าวสารการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2476 จนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 22 ปี พ.ศ. 2550 ซึ่งจากการศึกษาพบว่าวิธีคิดกำกับความคิดเรื่อง “การใช้วิธีการสกปรก
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับกับการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง” ทั้งหมด 4 ชุดวิธีคิดดังนี้

1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ
2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม
3. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง
4. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามใน
ลักษณะต่าง ๆ มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาชาติ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2480 หน้า 5
ระบุว่า

...ลัทธิผู้สมัครผู้แทนราษฎรไปจากที่ปิดกรรมการอำเภอ...มีคนร้ายลักเอารูปถ่ายของ
นายเชือน สวัสดิปาณี ผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง หมายเลข

ประจำตัวที่ 1...ตามสถานที่เลือกตั้งต่าง ๆ ของจังหวัดตรังมีคนอุทริเขียนหนดเดิมต่อข้อความในรูปถ่ายของผู้สมัครต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ได้พยายามกวดขันเรื่องนี้เป็นอย่างดี... (ประชาชาติ, 21 ตุลาคม 2480, น. 5)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันอาทิตย์ที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 หน้า 4 ระบุว่า

“...ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ป้ายโฆษณาหรือโปสเตอร์ของนักการเมืองบางคนถูกสาดด้วยโคลน ถูกขูดลบ ถูกถ่มน้ำลายรด ตลอดจนเอาอุจจาระทา ซึ่งเป็นของธรรมดาสำหรับนักการเมือง...” (พิมพ์ไทย, 3 กุมภาพันธ์ 2500, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์พิมพ์ไทย ฉบับวันพุธที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2500 หน้า 1 ระบุว่า

...ผู้สมัครรับเลือกตั้งจังหวัดพิษณุโลกหาเสียงแหวกแนว โดยการเบิกเงินจากธนาคาร 1 แสนบาท เป็นธนบัตรใบละสิบล้าน ๆ แล้วฉีกเสียครึ่งหนึ่งให้หวัคะแนนนำไปแจกประชาชน หากใครเลือกตนก็ให้ไปรับธนบัตรอีกครั้งไปได้ เมื่อเลือกตั้งแล้วพร้อมกับหลักฐานคือบัตรที่เหลือ... (พิมพ์ไทย, 20 พฤศจิกายน 2500, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2535 หน้า 16 ระบุว่า

...นายเทอดภูมิ ผู้สมัครพรรคความหวังใหม่ เปิดเผยว่า ขณะนี้มีการปล่อยข่าวทำลายผู้สมัครพรรคความหวังใหม่ รวมทั้งมีการโกงและกลยุทธ์สกปรกในการหาเสียงของฝ่ายตรงข้าม มีการทำลายโปสเตอร์ของชาวบ้านที่ไม่ให้การสนับสนุนนักการเมืองที่สังกัดพรรคमार การหาเสียงในเขต 2 มีความรุนแรงถึงขั้นส่งอันธพาลออกไปปลิวโจมตีพรรคความหวังใหม่ พยายามทำให้การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์และมุ่งหวังทำลายโครงการอีสานเขียวอีกด้วย... (กรุงเทพธุรกิจ, 2 กันยายน 2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 23 ระบุว่า

...ผู้สมัครรับเลือกตั้งส.ส. จ.ร้อยเอ็ดร้องขอความเป็นธรรมจาก กกต.ว่าได้ถูกผู้สมัครที่เป็นคู่แข่งในเขตเดียวกัน กลั่นแกล้งใช้กลยุทธ์ทุกวิถีทาง เช่น แก้วหมายเลขในโปสเตอร์คนอื่นให้เป็นของตน หรือออกไปปลิวว่าคู่แข่งได้ถูกใบแดงของกกต.แล้วประชาชนอย่าไปเลือก ทำลายป้ายหาเสียงโฆษณาถูกคู่แข่งขึ้นป้ายคัดเอาที่ในจุดเด่น ๆ ของเมืองหมด... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2544, น. 23)

ระบุว่า

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 1, 10

...มีการใช้วิธีสกปรกด้วยวิธีการทำลายป้ายหาเสียงของพรรคชาติพัฒนาด้วย ซึ่งสร้างความเสียหายให้กับพรรคชาติพัฒนาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ไม่เชื่อว่าเป็นการกระทำของพรรคประชาธิปัตย์ แต่คงเป็นพรรคอื่นที่ต้องการสร้างความขัดแย้งระหว่างพรรคชาติพัฒนากับพรรคประชาธิปัตย์ และล่าสุดได้รับแจ้งว่า บริเวณหน่วยเลือกตั้งมีการสลับรูปผู้สมัครให้ไม่ตรงกับหมายเลข ซึ่งจะส่งผลเสียต่อการลงคะแนน และมีการใช้สิทธิพลข่มขู่ผู้สนับสนุนและอาสาสมัครพรรคชาติพัฒนา 1. นายองอาจ ผู้สมัคร ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์กล่าวโจมตีนายสมัคร สุนทรเวชหัวหน้าพรรคประชากรไทยว่าควรวางมือทางการเมือง แล้วไปนั่งเขียนบทกลอนจะดีกว่า เพราะขณะนี้ป้ายหาเสียงของพรรคประชากรไทยมีแต่บทกลอนทั้งนั้น และวันที่ 17 พ.ย. จะเป็นวันมรณะของนายสมัคร 2. ผู้สื่อข่าวรายงานเมื่อกลางดึกของคืนวันที่ 9 พ.ย. ที่ผ่านมา พรรคความหวังใหม่ได้เป็นเจ้าภาพสวดพระอภิธรรมศพของนายดิเรก โดยมีสื่อมวลชนติดตามไป ได้มีชายคนหนึ่งเข้ามาเปิดประตูรถยนต์ของผู้สื่อข่าวแล้วพูดว่า “ขอคุณน้าหน่อยว่าบรรดาผู้สื่อข่าวที่มีหน้าตาอย่างไรเพื่อวันหลังผมจะได้ไปหาที่บ้านและจะได้จำหน้าถูก แต่น่าเสียดายบางคนอาจจะอายุสั้นก็ได้ จากนั้นก็ยื่นคัมเชิงผู้สื่อข่าวอยู่ตลอดเวลา โดยพกปืนอยู่ที่เอวตลอด... (สยามรัฐ, 11 พฤศจิกายน 2539, น. 1, 10)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันพุธที่ 6 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 หน้า 2 ระบุว่า ... ผู้สมัคร ส.ส.พรรคความหวังใหม่ จ.พิจิตรเปิดเผยว่าตนได้เดินทางไปวัดพร้าวตามคำเชิญของชาวบ้านและผู้ใหญ่บ้านให้ขึ้นปราศรัยบนเวทีลิเก ซึ่งทางวัดได้จัดงาน เมื่อคณะไปถึงได้มีกำนันของ ต.วัดขวางได้ขึ้นเวทีประกาศไม่ให้ตนขึ้นปราศรัย ส่วน จ.พิษณุโลก ข่าวจากกรณีการโอนเงินจำนวน 4 ล้านบาทจากกรุงเทพฯ เข้ามาในพื้นที่ทางองค์กรกลางได้รับรายงานในเรื่องนี้ ส่วนที่ จ.ระยองมีเหตุยิงกันบริเวณตลาดกลางเพื่อการเกษตรตะพง ก่อนเกิดเหตุสารวัตรกำนันตำบลตะพง ได้ไปนั่งคุยกับนายเสงี่ยม โพธิ์แก้ว ประธาน อบต. จากนั้นทั้งสองได้ขับรถกลับ มีชาย 2 คนขับรถไม่ติดแผ่นป้ายทะเบียน ตรงเข้ามาซ้ำอาวุธปืนลูกซองยิงเข้าใส่รถ 1 นัดแต่ไม่มีใครเป็นอะไร ส่วน จ.เชียงราย นายยงยุทธ ดิยะไพรัช ผู้สมัคร ส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ได้ถูกอิทธิพลมือใช้อำนาจข่มขู่รวมทั้งหัวคะแนน จนบางคนถึงกับต้องอพยพครอบครัว

หลบหนี ออกนอกสถานที่ ส่วน จ.สุโขทัยเฉพาะแควรอบนอกได้มีชาวอีสานอพยพเข้ามาอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวอีสานกลุ่มดังกล่าวก็เป็นคนที่ผู้สมัคร ส.ส.รายหนึ่งได้ให้การช่วยเหลือ จึงคาดว่าจะมาลงคะแนนให้กับผู้สมัครดังกล่าว เส้นทางจาก อ.เมือง จ.สุโขทัยไปถึง อ.ศรีสำโรง ได้มีป้ายหาเสียงของผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ได้ถูกทำลายทั้งหมด บางแผ่นก็มีหริกดาวางอยู่ จ.เชียงใหม่ มีรายงานว่าได้มีการแจกเงินให้กับหัวคะแนน 50 ล้านบาท... (สยามรัฐ, 6 พฤศจิกายน 2539, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพุธที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2544 หน้า 4 ระบุว่า

ว่า

...ให้สัญญาจะไปเที่ยว หาสมาชิกพรรคหรือให้เงินเพื่อสนับสนุนกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน มีการใช้ยาบ้าเป็นค่าจ้าง ให้เด็กวัยรุ่นเที่ยวไปทำลายป้ายหาเสียงของผู้สมัครฝ่ายตรงข้าม อีกพวกหนึ่งเอายาบ้าไปแจกเพื่อแลกกับคะแนนเสียง, ให้ประชาชนแทงหวย 10 บาท ถ้าเจ้ามือหรือลูกพี่ของเจ้ามือได้รับการเลือกตั้ง จะจ่ายให้ 1,000 บาท ... (กรุงเทพธุรกิจ, 6 ธันวาคม 2544, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...นางปวีณา หงสกุล ผู้สมัคร ส.ส.พรรคไทยรักไทย กล่าวว่า การเลือกตั้งครั้งนี้นับว่าโดนวิชามารมากที่สุดเท่าที่เคยพบมา มีทั้งการซื้อเสียง ปลอมข่าวเท็จโจมตี และการทำลายป้ายหาเสียง จึงขอเรียก อยากวอนไปยังผู้สมัครพรรคคู่แข่ง การเมืองรุ่นใหม่ไม่ควรใช้วิธีสกปรก... (ไทยรัฐ, 21 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า ...น.ส.ศิลลัมา เลิศนุวัฒน์ ผู้สมัคร ส.ส. พรรคไทยรักไทย กล่าวว่า ฝ่ายตรงข้ามพยายามกลั่นแกล้งทุกวิธีทาง เช่น ขโมยป้ายหาเสียง ที่สำคัญเวลาหาเสียงก็มักจะถูกล้างป้ายตรงข้ามหมด โดยให้ชายกลุ่มหนึ่งเดินตามและใช้วาจาข่มขู่ให้กลัว บางครั้งส่งมากับ 2 -3 พรรคการเมือง ซึ่งช่วงแรกก็กลัวเหมือนกัน เพราะว่าฝ่ายตรงข้ามข่มขู่กันมาเยอะมาก... (ไทยรัฐ, 21 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอังคารที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2531 หน้าพิเศษ 3

ระบุว่า

...นายวิทยา แก้วภราดัย หมายเลข 2 ผู้สมัครพรรคก้าวหน้า เขต 3 นครศรีธรรมราช เปิดเผยว่า ในขณะนี้หัวคะแนนของผู้สมัครบางพรรคได้นำวิธีการผิดกฎหมายมาใช้ โดยเฉพาะในอำเภอหัวไทร โดยหัวคะแนนของแต่ละพรรคจะออกกว้านซื้อบัตร

ประชาชน โดยการใช้บัตรเวียน คือขั้นแรกจะนำบัตรเลือกตั้งที่กากบาทในช่องหมายเลขผู้สมัคร ให้ผู้ใช้สิทธินำไปหย่อนในหีบบัตร และนำเอาบัตรเปล่ามาคืน และรับเงินไปในวันเลือกตั้ง ซึ่งนับเป็นเรื่องหนักใจ... (มติชน, 12 กรกฎาคม 2531, น. พิเศษ 3)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันพุธที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3 ระบุว่า

...นายประมาณ อติเรกสาร หัวหน้าพรรคชาติไทยกล่าวว่า ...เวลานี้มีผู้กลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา มีการยุให้เกิดการแตกแยกระหว่างพรรคการเมือง เช่นมีการสวมเสื้อตราพรรคชาติไทยไปตีคนพรรคกิจสังคม ต่อมาพรรคชาติไทยนำไปสเตอร์ไปติดที่เขตห้า ก็ถูกคนของพรรคกิจสังคมทำร้าย... (ประชาธิปไตย, 15 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันพุธที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 4 ระบุว่า

...ที่จังหวัดยโสธรก็ได้มีการปลอมแปลงเอกสารทางทหารพร้อมกับลายเซ็นของพลเอกอาทิตย์ กำลังเอก ผู้บัญชาการทหารบก กล่าวหาผู้สมัคร ส.ส.พรรคกิจสังคมและพรรคประชาธิปไตยเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติ พฤติการณ์สกปรกเช่นนี้แม้กองทัพจะได้ออกไปแล้วอย่างสิ้นเชิง แต่ก็ถือได้ว่าเป็นรอยเปื้อนที่น่าเศร้าอย่างชวนให้สมเพชเป็นอย่างยิ่ง... (มติชน, 13 เมษายน 2526, น. 4)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 1 ระบุว่า

...ม.ร.ว.เจริญสุข ประธานคณะกรรมการองค์การกลางการเลือกตั้ง จ.เชียงใหม่ เผยว่าได้รับร้องเรียนจากชาวบ้านว่ามีธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งใช้ตรายางประทับข้อความลงในธนบัตร ใบละ 100 บาท และ 500 บาท ว่าอย่าเลือกพรรคमार คือพรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทย และพรรคกิจสังคม เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเลือกตั้ง... (กรุงเทพธุรกิจ, 17 สิงหาคม 2535, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2
ระบุว่า

...นายสุชาติ ไว้วักมาจากแปดริ้วว่า ที่นั่นใช้วิชามารผสมบู๊ลิ้มกันเป็นที่เอิกเกริกได้
ยินมาจากนายจาตุรนต์ว่า มีใครไม่รู้เดินจตุรนต์ชื่อชาวบ้าน อ้างว่าจาตุรนต์ใช้ให้มา
หาเสียง เสียละ 500 บาท ส่วนนายอาทิตย์ก็เคยเจอทั้งใช้เงิน ทั้งใช้วิชามาร เล่ห์
เหลี่ยมกลโกงต่าง ๆ การใช้สิทธิพลก็เคยโดน... (กรุงเทพธุรกิจ, 31 สิงหาคม 2535,
น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2
ระบุว่า

“...นายพุดิสวรรค์ ผู้สมัครพรรคเสรีธรรม ชี้แจงกรณีถูกผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์
กล่าวหาว่า ใช้วิธีสกปรกทำเบอร์เลือกตั้งของผู้สมัครพรรคประชาธิปัตย์ปลอม...” (กรุงเทพธุรกิจ,
22 สิงหาคม 2535, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 16
ระบุว่า

...ข่าวจากพรรคความหวังใหม่แจ้งว่า ขณะนี้มีฝ่ายตรงข้าม พล.อ.ชวลิต ห้วนหน้า
พรรคความหวังใหม่ ได้ทุ่มเงินเป็นจำนวนเงินถึง 100 ล้านบาทเพื่อสกัดกั้นไม่ให้
พล.อ.ชวลิตก้าวขึ้นเป็นนายก นอกจากนี้ยังมีแผนทำลายมีกลุ่มลี้ลับร่อนการ์ดเชิญ
ชาวบ้านร่วมกินเลี้ยงในนามพรรคความหวังใหม่... (กรุงเทพธุรกิจ, 28 สิงหาคม
2535, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 1,
14 ระบุว่า

...นางอารีย์ ประธานกกต. จ.กาญจนบุรี ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นคือการที่
ประชาชนที่เคยแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งของผู้สมัครต่าง
พากันถอดถอนการแจ้งความและกลับคำให้การส่งผลต่อการรวบรวมข้อมูลการ
ทุจริต ผู้สื่อข่าวรายงานว่า การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่
จ.กาญจนบุรี แถบจะไร้ผลงาน มักจะเป็นการแจ้งจากกลุ่มผู้สมัครฝ่ายตรงข้ามทำผิด
กฎหมายเลือกตั้ง เช่น กำลังแจกเงิน จัดเลี้ยงหัวคะแนน หรือขโมยเงินใส่รถลำเลียงจะ
ไปแจกชาวบ้าน ซึ่งทุก ๆ เรื่องที่ไปตรวจสอบ พบว่าเป็นการใส่ร้ายป้ายสีกันทั้งสิ้น...
(กรุงเทพธุรกิจ, 26 ธันวาคม 2543, น. 1, 14)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2
ระบุว่า

...ในการเลือกตั้งทุกครั้ง มีอำนาจไม่กี่ชนิด อำนาจเงิน อำนาจรัฐ อำนาจเถื่อน บรรดานักการเมืองก็เตรียมพร้อม ที่จะรับมือกับใบแดงของ กกต. พยายามหาทาง พลิกแพลงให้ใบแดงของกกต. เป็นประโยชน์แก่ตนเอง แต่ละพรรคมีการซื้อกล้องถ่ายภาพนิ่ง , กล้องโทรทัศน์ เพื่อจับตาคู่แข่ง ขจัดฝ่ายตรงข้าม... (กรุงเทพธุรกิจ, 11 ธันวาคม 2543, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 23 ระบุว่า

...พรรคไทยรักไทยต้องเจอกับป้ายคัดเอาที่มุ่งโจมตีพรรค ลงชื่อโดยกลุ่มแนวร่วมต่อต้านนายทุนผูกขาด นางสาวรัตน์ รองหัวหน้าพรรคไทยรักไทยมองว่า พรรคการเมืองคู่แข่งที่เป็นรัฐบาลปัจจุบัน คือ พรรคประชาธิปัตย์ ตกเป็นรองด้านกระแสจึงต้องพยายามโจมตีต่าง ๆ นานา มีการตั้งโจมตีทั้งใต้ดิน และบนดินคงไปห้ามพรรคประชาธิปัตย์กระทำการวิธีการสกปรกไม่ได้... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2543, น. 23)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 23 ระบุว่า

...ผู้สมัครรับเลือกตั้งส.ส. จ. ร้อยเอ็ดร้องขอความเป็นธรรมจาก กกต.ว่าได้ถูกผู้สมัครที่เป็นคู่แข่งในเขตเดียวกัน กลั่นแกล้งใช้กลยุทธ์ทุกวิถีทาง เช่น แก้ไขหมายเลขในโปสเตอร์คนอื่นให้เป็นของตน หรือออกใบปลิวว่าคู่แข่งได้ถูกใบแดงของกกต.แล้วประชาชนอย่าไปเลือก ทำลายป้ายหาเสียงโฆษณาถูกคู่แข่งขึ้นป้ายคัดเอาที่ในจุดเด่น ๆ ของเมืองหมด... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2543, น. 23)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันเสาร์ที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 11 ระบุว่า

“...นาย บุญมาก เปิดแถลงที่พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า สถานการณ์ตอนนี้เป็นเรื่องง่ายที่จะกลั่นแกล้งกัน มีการสร้างพยานเท็จซึ่งเป็นการกระทำของห้วคณะแนฝ่ายตรงข้ามที่มีการจัดฉากอย่างรอบคอบ...” (กรุงเทพธุรกิจ, 23 ธันวาคม 2543, น. 11)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันศุกร์ที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 13

ระบุว่า

...หวัคะแนนของผู้สมัครบางรายไม่ได้จัดอยู่ในกลุ่มตั้งเต็งได้นำเงินฉบับละ 50 บาท ไปแอบจ่ายในพื้นที่ ซึ่งเป็นหมู่บ้านประสบปัญหาในเรื่องน้ำท่วมขังมาก่อน มีเพียง ชาวลือภายในหมู่บ้าน เชื่อว่าเป็นกลยุทธ์การเมืองอย่างหนึ่ง ที่ผู้สมัครที่ไม่ใช่ตัวเต็ง คนใดคนหนึ่งนำมาใช้เรียกว่า แพนล่อเสือออกจากถ้ำ เพื่อให้คู่แข่ง เจอใบแดงหรือ ใบเหลืองเพื่อเป็นการตัดคู่ต่อสู้... (กรุงเทพธุรกิจ, 22 ธันวาคม 2543, น. 13)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า

23 ระบุว่า

...พรรคไทยรักไทยต้องเจอกับป้ายคัดเอาที่มุ่งโจมตีพรรค ลงชื่อโดยกลุ่มแนวร่วมต่อต้านนายทุนผูกขาด นางสาวรัตน์ รองหัวหน้าพรรคไทยรักไทยมองว่า พรรคการเมืองคู่แข่งที่เป็นรัฐบาลปัจจุบัน คือ พรรคประชาธิปัตย์ ตกเป็นรองด้านกระแสจึง ต้องพยายามโจมตีต่าง ๆ นานา มีการตั้งโจมตีทั้งใต้ดิน และบนดินคงไปห้ามพรรค ประชาธิปัตย์กระทำการวิธีการสกปรกไม่ได้... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2543, น. 23)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า

23 ระบุว่า

...นายฉลอง เรียวแรง ผู้สมัคร ส.ส.นนทบุรี พรรคชาติพัฒนา เปิดเผยว่าผู้สมัคร ส.ส ในเขตเดียวกันได้พยายามสร้างหลักฐานเท็จขึ้นมา เช่นมีการปล่อยข่าวลือออกมาว่า เขาถูก กกต.จังหวัดแจกใบแดง ล่าสุดมีการบุกจับโรงงานซีดีแห่งหนึ่ง ตำรวจเข้าไป ตรวจพบสื่อวินมอเตอรืไซค์ที่มีชื่อผมอยู่ด้วยกัน 2 ตัว ซึ่งมีนักการเมืองที่อยู่เบื้องหลัง เรื่องนี้ และต้องการที่จะสร้างสถานการณ์ให้เกิดขึ้น... (กรุงเทพธุรกิจ, 7 ธันวาคม 2543, น. 23)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 1, 2 ระบุ

ว่า

...พรรคไทยรักไทยจะต้องโดนพรรคคู่แข่งรุมถล่มอยู่พรรคเดียว ถ้าปล่อยให้ ทักษิณ กลับมาเป็นนายกฯ อีกเทอมก็เท่ากับยื่นโอกาสทองให้พรรคไทยรักไทยโง่ผลงาน ติดต่อกัน 8 ปีเต็ม ๆ อย่าใช้วิชาमारสร้างความแตกแยกในสังคมไทย การที่มีผู้สมัคร ส.ส.บางคนเอาซีดี (ตัดต่อ) เหตุจลาจลตากใบไปแจกให้ประชาชนในเขต กทม. เพื่อไม่ให้เลือกพรรครัฐบาลหรือกรณี “ไฉ่โม่ง” ออกใบปลิวยุยงพี่น้องชาว จ.พังงา ให้

รวมตัวก่อมีอบประท้วงรัฐมนตรืมหาดไทย นี่คือวิชามารที่ใช้ข้อมูลเท็จครั้งจรงครั้งให้
เกิดควมวุ่นวาย ใช้เรื่งนี้มาขยายผลเพื่อโจมตีรัฐบาล... (ไทยรัฐ, 25 มกราคม
2548, น. 1, 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ 22 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
...นายจุติ ไกรฤทธิ ผู้สมัครส.ส.พรรคประชาธิปัตย์ ได้เปิดแถลงข่าวพร้อมแจกซีดี
บันทึกเสียงการประชุมผู้นำประชาชน ที่มี นายดิเรก ก้อนกลีบ รองผวจ.พิษณุโลก
เป็นประธานในการประชุม โดยระบุว่า นายดิเรกได้เดินสายจัดอบรม สัมมนาและ
ประชุมผู้นำชุมชน โดยมีเจตนาแอบแฝงชักจูงให้เลือกผู้สมัครของพรรครัฐบาล ดังนั้น
ขอให้เลือกทั้งคนทั้งพรรคเหมือนซื้อหวยได้ดินหรือเล่นไฮโล แทงได้ตังจะได้เต็ม ๆ
นอกจากนั้น ยังมีส.ว.พิษณุโลกบางคนวางตัวไม่เหมาะสมทำหน้าที่แนะนำตัวผู้สมัคร
ส.ส.พรรครัฐบาล โดยมีภาพบันทึกไว้เป็นหลักฐาน... (ไทยรัฐ, 22 มกราคม 2548,
น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันจันทร์ที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2548 หน้า 16 ระบุว่า
...นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์ ประธานภาค กทม. พรรคไทยรักไทย กล่าวถึงการลง
พื้นที่หาเสียงว่า ได้กำชับลูกพรรคเรื่งการหาเสียงที่อาจสุ่มเสี่ยงเรื่งผิดกฎหมาย
เพราะกำลังถูกพรรคคู่แข่งจับผิด ฝ่ายตรงข้ามทำทุกวิถีทางเพื่อเอาชนะ เช่น การ
แจกซีดีสลายมีอบหน้า สภก.ตากใบ... (ไทยรัฐ, 24 มกราคม 2548, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1 ระบุว่า
“...กกต.มีมติแจ้งข้อกล่าวหานายประแส มงคลศิริ ผู้สมัคร ส.ส. อุทัยธานี พรรคพลัง
ประชาชน สฐานหลอกลวง เข้าใจผิดในคะแนนนิยม เนื่องจากใช้รูปและวีซีดีของ พ.ต.ท.ทักษิณ ชิน
วัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ไปประกอบการหาเสียง...” (ไทยรัฐ, 18 ธันวาคม 2550, น. 1)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอังคารที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 1 ระบุว่า
...นายวิระมณฑิ์ คณะเกษมธนาวัฒน์ โฆษกพรรคเพื่อแผ่นดิน แถลงว่าจากการลง
พื้นที่ จ.อุบลราชธานี ของหัวหน้าพรรคเพื่อแผ่นดิน พบการกลั่นแกล้งในรูปแบบใหม่
ระหว่างที่พรรคปราศรัยย่อย บริเวณฝั่งตรงข้ามเทศบาลอำเภวารินชำราย มีชายแก่
คนหนึ่งเดินถือโพยเอกสารลับ มาโชว์สื่อมวลชน ที่นั่งบริเวณจุดหาเสียง เพียง
ต้องการให้สื่อเกิดข้อสงสัยแล้วก็เดินออกไปเฉย ๆ ซึ่งไม่มีผู้ใดได้เห็นรายละเอียดใน
โพย นอกจากนี้ ยังมีที่ จ.ขอนแก่น ก็โดนกลั่นแกล้งเช่นกัน เป็นลักษณะมีการซื้อเสียง

ไม่ให้ประชาชนไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ทำวิธีใดก็ได้ ให้สื่อออกมาว่าเป็นบัตรเสียหรือไม่ใช้สิทธิ์... (ไทยรัฐ, 18 ธันวาคม 2550, น. 16)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันศุกร์ที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2550 หน้า 12 ระบุว่า ...นายวิทยา คุณปลื้ม แกนนำพรรคชาติไทยกลุ่มชลบุรี กล่าวว่า ขณะนี้มีการปล่อยข่าวลือไปทั่ว จ.ชลบุรี ว่าตระกูลคุณปลื้มไม่ส่งผู้สมัครลงชิง ส.ส.เพราะทั้งการเมืองสนามใหญ่ จับแต่การเมืองท้องถิ่น ซึ่งล่าสุดพบว่ามีการใช้วิชามาร โดยผู้สมัครของพรรคการเมืองหนึ่ง ใช้การปล่อยข่าวลือว่า กลุ่มชลบุรีจะตัดผู้สมัครในกลุ่มทั้งบางหมายเลข พร้อมนำเบอร์ของตนไปตัดต่อในใบแนะนำตัวของผู้สมัคร กลุ่มชลบุรีมาแจกชาวบ้าน สร้างความสับสนให้ชาวบ้านมาก จึงขอยืนยัน ผู้สมัครของกลุ่มชลบุรีในนามพรรคชาติไทย ทุกคนไม่ถอดใจและขอให้คู่แข่งสู้กันซึ่งหน้า อย่าใช้วิธีสกปรก... (ไทยรัฐ, 21 ธันวาคม 2550, น. 12)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง ในลักษณะต่าง ๆ มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2518 หน้า 3 ระบุว่า

...นายบุญเลิศ ณ เชียงใหม่ ในนามพรรคธรรมสังคม ได้พิมพ์ใบปลิวโดยใช้รูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระกระยาหารแก่เจ้านายฝ่ายเหนือ ... ประกอบการหาเสียง ในตอนบนของภาพได้เขียนว่ารูปพระราชทานพระกระยาหารแก่เจ้านายฝ่ายเหนือ และเจ้าบุญเลิศ ณ เชียงใหม่และได้โยงลูกศรจากรูปหมูนั่นมาขยาย เฉพาะรูปตัวเองให้ใหญ่ขึ้น (ประชาธิปไตย, 9 มกราคม 2518, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันอังคารที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2 ระบุว่า

...กลโกงหรือวิชามาร ต่าง ๆ วิธีการง่าย ๆ แบบให้หวัคะแนนไปจดยรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งแล้วนำเงินไปแจกในช่วงโค้งสุดท้าย ซึ่งข้อมูลของพีเน็ต พบพฤติกรรมกาเลียงกฎหมาย คือ บัญลึกลับ แจกเงินโดยไม่มีที่มา แก๊งค์มอเตอร์ไซด์ที่ตีสสนิทกับชาวบ้าน, ชื่อสจ.ควบส.ส. ปิดห้องประชุมลับ แจกเงินทางธนาบัตร ไปเถียงนากลางดึก จ้างเฝ้าโปสเตอร์ คอนเสิร์ตนอกเขต พฤติกรรมแปลก ๆ เหล่านี้อาจเป็น

เพียงรูปแบบใหม่ของวิชามารของ นักเล่อกตั้งขี้โกง ที่ได้ระดมคิดค้น วิธีพิสดาร ซึ่งกำลังระบาดหนักในภาคอีสาน... (กรุงเทพธุรกิจ, 26 ธันวาคม 2543, น. 2)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2543 หน้า 2
ระบุว่า

“...พรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า อาจมีการใช้ กกต.เป็นเครื่องมือในการกลั่นแกล้งทุกวิถีทาง โดยเฉพาะการปล่อยข่าวที่สร้างความเสียหายแก่ฝ่ายตรงข้ามแล้วก็แจ้งให้ทาง กกต. ไปจับซึ่งปัญหาเหล่านี้มีทุกเขตในการเลือกตั้ง...” (กรุงเทพธุรกิจ, 25 ธันวาคม 2543, น. 2)

ตัวอย่างข่าวสารที่ปรากฏที่แสดงให้เห็นถึง วิธีคิดชุดที่ 4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม รวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเองในลักษณะต่าง ๆ มีดังนี้

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2526 หน้า 3 ระบุว่า
มีอยู่ครั้งหนึ่งระหว่างที่กำลังหาเสียงกันอย่างดุเดือดเขาจะให้ลูกน้องไปประกาศว่าวันนั้นวันนี้จะมีผู้แทนฯ คู่แข่งจะเอาหน้าไปฉายหาเสียง ชาวบ้านก็เตรียมตัวเตรียมใจจะไปดูหนังผู้แทนฯ กัน แต่รอแล้วรอเล่าก็ไม่มีมา มีแต่นายศิริไปพอดีเมื่อชาวบ้านเห็นก็เข้ามาร้องไวยวายนผู้แทนฯ ไม่ทำตามสัญญา นายศิริประกาศก้องเลยว่า อย่างนี้ต้องเราค่าไหนค่านั้น พรุ่งนี้พ่อแม่พี่น้องมาดูหนังกันได้เลย พอถึงวันรุ่งขึ้นหนังหาเสียงของเขาก็มาฉายจริง ๆ ทำให้ชื่อศิริกลายเป็นขวัญใจชาวบ้านไปเลย... (มติชน, 3 เมษายน 2526, น. 3)

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2535 หน้า 2
ระบุว่า

...นายฉัตรชัย ประธานองค์กรกลาง จ.ศรีสะเกษ โวยว่า ที่ศรีสะเกษมีแนวโน้มว่าทุจริตกันเป็นอันมาก ขณะที่นาย เทิดสิทธิ์ ผู้สมัครเบอร์ 9 โวยว่าทีมของความหวังใหม่ได้เบอร์ 7 8 9 แต่มีหวัคะแนนของพรรคที่เป็นพันธมิตรกันพรรคหนึ่งดันไปประกาศกับชาวบ้านว่า ทีมของนายเทิดสิทธิ์ ความหวังใหม่ เบอร์ 9 10 11 ทำให้ชาวบ้านสับสนและเป็นการใช้วิชามาร... (กรุงเทพธุรกิจ, 31 สิงหาคม 2535, น. 2)

ตารางการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation)

การศึกษาแบบโบราณคดี (Archaeology) ตามแนวคิดของมิเชล ฟูโกต์ (Michel Foucault) เป็นการขุดค้น ขุดคุ้ยเพื่อดูวาทกรรมเรื่องต่าง ๆ ในแต่ละยุคสมัย โดยมีข้อสันนิษฐานเชื่อว่า แต่ละยุคสมัยจะมีแบบแผนระเบียบความคิดของตนเองที่จะหยิบนัยความหมาย และกำหนดคุณค่าให้กับสรรพสิ่ง ซึ่งฟูโกต์สนใจ และเรียกการก่อรูประเบียบความคิดดังกล่าว โดยใช้ศัพท์เฉพาะที่เรียกว่า การก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) ในขณะเดียวกันฟูโกต์ก็เชื่อว่า มีความเปลี่ยนแปลงของแบบแผนความคิดดังกล่าวด้วยที่เรียกว่า ความไม่ต่อเนื่อง (Discontinuity) ของวาทกรรม

ในส่วนของการก่อรูปวาทกรรม (Discursive Formation) ซึ่งจะกล่าวถึงในบทนี้ จะประกอบไปด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1) ระบบสำหรับการควบคุมและจำกัดของวาทกรรม (system for the control and delimitation of discourse) ที่มี 1.1 หลักวิชา (Disciplines) เป็นส่วนที่หยิบนัยความหมายและกำหนดคุณค่าให้กับสรรพสิ่ง หลักวิชาในที่นี้ อาจเป็นได้กับความรู้ที่ได้รับการสถาปนาจนกลายเป็นศาสตร์แล้ว หรืออาจจะเป็นเพียงความเชื่อของกลุ่มชนที่ได้รับการกล่าวถึง และปฏิบัติตามพิธีกรรมตามความเชื่อ ดังกล่าว 1.2 การสื่อความในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การกล่าวซ้ำ การวิพากษ์วิจารณ์ทั้งเชิงบวก เชิงลบของผู้คนในสังคม มีผลต่อการสืบสานอ้างอิงระหว่างตัวบทแรกไปสู่ตัวบทถัดไปให้ดำรงอยู่ต่อไป เพื่อให้วาทกรรมนั้น ๆ ดำรงอยู่ต่อไปได้ (Commentary) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ก็คือข่าวสารที่สะท้อนให้เห็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองอยู่ในรูปแบบของ ข่าวบทความ คอลัมน์ ผ่านคำ ข้อความต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ และ 1.3 ผู้เขียน (Author) ซึ่งตามความหมายของฟูโกต์ไม่ได้หมายถึงว่า ใครเป็นเจ้าของวาทกรรม เนื่องจากวาทกรรมเป็นสิ่งที่อยู่ในการสื่อสารของมนุษย์โดยทั่ว ๆ ไป จนยากที่จะรู้ที่มาและไม่สามารถรู้ได้ถึงความเป็นเจ้าของวาทกรรมนั้นๆ แต่นัยฟูโกต์สำหรับผู้เขียนนี้ เป็นการพิจารณาดูว่าวาทกรรมนั้นปรากฏในสิ่งใด มีสิ่งใดที่ทำหน้าที่เผยแพร่ และทำให้วาทกรรมนั้น ๆ ดำรงอยู่ (Author Function) เช่น อาจปรากฏตัวในรูปข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ งานวรรณกรรมรูปแบบต่าง ๆ เช่น นวนิยาย วรรณคดี แนวคิดทางด้านปรัชญา ในงานปรัชญาการเมือง ของสำนักคิด และนักคิดต่าง ๆ หรืออาจจะเป็นการพูดคุยของมนุษย์ชีวิตประจำวันก็ได้ สำหรับการศึกษารุ่นนี้ ผู้แต่ง (Author) ในที่นี้ ก็คือหนังสือพิมพ์ที่ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลมานั่นเอง

เพื่อให้ง่าย และกระชับในการอธิบายหลักการการก่อรูปวาทกรรม (Discursive formation) ผู้ศึกษาจึงใคร่ลดรูปของข่าวสารในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ให้อยู่ในรูปของวิธีคิดตามกรอบความคิดที่ประยุกต์มาจากแนวความคิดว่าด้วยการขาดจริยธรรมทางการเมืองในช่วงการหาเสียงเลือกตั้งของลาร์รี โปเวล (Larry Powell) และโจเซฟ ไควอร์ท (Joseph Cowart) เท่านั้น เพราะวิธีคิด ดังกล่าวก็อยู่ภายใต้หลักวิชา (Disciplines) เป็นผู้หยิบยื่นความหมาย และกำหนดคุณค่าให้กับกรอบความคิดต่างๆ ที่กล่าวถึงการขาดจริยธรรมทางการเมือง อีกทั้งวิธีคิดที่อยู่ในแต่ละกรอบความคิด ดังกล่าวนี้นี้ ก็มาจากแหล่งข้อมูลที่ผู้ศึกษาใช้ในการศึกษาค้นคว้าในงานชิ้นนี้ทั้งสิ้น ซึ่งก็คือ หนังสือพิมพ์นั่นเอง

2) ระบบของการกีดกัน (system of exclusion) ระบบของการกีดกันในส่วนนี้มีความสัมพันธ์กับระบบสำหรับการควบคุมและจำกัดของวาทกรรม (system for the control and delimitation of discourse) กล่าวคือ เมื่อเราใส่วิธีคิดใดวิธีคิดหนึ่งลงไปในการหาเสียงเลือกตั้งดังกล่าวก็จะไปกีดกัน หรือกีดกันไม่ให้วิธีคิดอื่น ๆ เผยตัวออกมา ยกตัวอย่างสำหรับในการศึกษาในครั้งนี้ เช่น จากการสำรวจวิธีคิดการใช้วิธีการสกรูปหาเสียงในการหาเสียงเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา มีทั้งหมด 4 ชุดวิธีคิด ได้แก่ 1) ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ 2) ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 3) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง และ 4) ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง ถ้าเราสำรวจพบว่า ในปี พ.ศ. 2550 มีวิธีคิด ข้อ 2) ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม เป็นวิธีคิดเดียวที่พบในข่าวสารการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปีพ.ศ. 2550 นั้นหมายความว่าวิธีคิดในข้อ 1) ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ 3) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง และ 4) ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง ถูกกีดกันออกมาไม่ให้ถูกพูด หรือเขียนในปีนั้น เป็นต้น

3) หลักการกลั่นกรองตัวผู้พูด (principle of rarefaction) ในทัศนะของมิเชล ฟูกูต์ ความรู้ไม่ใช่สิ่งที่ทุกคนจะรู้ได้ กล่าวถึงได้ แต่ความรู้นั้นจะถูกผูกขาดไว้กับบุคคลเฉพาะที่จะได้รับสิทธิพิเศษในการจะเข้าถึงและเรียนรู้ความรู้นั้นได้ (Foucault, 1972, p. 224) จากความคิดดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาดำเนินข้อสันนิษฐานเพื่อใช้ในการอธิบายการก่อรูปวาทกรรมในครั้งนี้ พบว่า ผู้พูดที่จะตัดสินว่าใครขาดจริยธรรมทางการเมืองในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง สามารถอธิบาย ได้เป็น 4 ช่วงเวลา ดังนี้

ช่วงที่ 1 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุคปี พ.ศ. 2476-2495 จากข้อมูลหนังสือพิมพ์ที่ผู้ศึกษาเก็บมาได้ ผู้ศึกษาพบว่า ภาพตัวแทนที่ปรากฏในข่าวสารการเลือกตั้งนักหนังสือพิมพ์เพียงกลุ่มเดียวที่กลายเป็นองค์ประธานในการพูด (Speaking Subject) เป็นกลุ่ม

บุคคลเฉพาะที่พูดด้วยกฎเกณฑ์ และการให้คำตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองตามหลักวิชาต่าง ๆ ผ่านรายงานข่าว การให้ความคิดเห็นในบทความ หรือคอลัมน์ประจำของหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับนั้น ๆ

ช่วงที่ 2 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุคปี พ.ศ. 2500-2531 จากข้อมูลหนังสือพิมพ์ที่ผู้ศึกษาเก็บมาได้ ผู้ศึกษาพบว่า ภาพตัวแทนที่ปรากฏในข่าวสารการเลือกตั้งนักหนังสือพิมพ์ไม่ได้ดำรงตำแหน่งกลายเป็นองค์ประธานในการพูด (Speaking Subject) เพียงกลุ่มเดียว จากข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาพบว่า นอกจากนักหนังสือพิมพ์ ด้วยกันแล้ว ผู้ที่เป็นแหล่งข่าว อย่างเช่น ผู้สมัคร ส.ส. เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ประชาชนก็เป็นบุคคลที่มีสิทธิอำนาจในการพูด ในการกล่าวถึงกฎเกณฑ์ และการให้คำตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองตามหลักวิชาต่าง ๆ ผ่านรายงานข่าว การให้ความคิดเห็นในบทความ หรือคอลัมน์ประจำ ของหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับนั้น ๆ

ช่วงที่ 3 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุคปี พ.ศ. 2535 - 2539 จากข้อมูลหนังสือพิมพ์ที่ผู้ศึกษาเก็บมาได้ ผู้ศึกษาพบว่า ภาพตัวแทนที่ปรากฏในข่าวสารการเลือกตั้งพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลได้สถาปนาอำนาจจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อการเลือกตั้ง และให้อำนาจผ่านสำนักนายกรัฐมนตรี ในการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้องค์กรกลาง มีบทบาทหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง รวมทั้งสอดส่องป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริตการเลือกตั้งเกิดขึ้น ดังนั้น บนพื้นที่ข่าวสารในหน้าหนังสือพิมพ์ จึงพบว่า องค์กรกลางเพื่อการเลือกตั้งมีบทบาทสำคัญในการดำรงตำแหน่งกลายเป็นองค์ประธานในการพูด (Speaking Subject) ร่วมกับนักหนังสือพิมพ์ ผู้ที่เป็นแหล่งข่าว อย่างเช่น ผู้สมัคร ส.ส. เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ประชาชน ในการกล่าวถึงกฎเกณฑ์ และการให้คำตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองตามหลักวิชาต่าง ๆ ผ่านรายงานข่าว การให้ความคิดเห็นในบทความ หรือคอลัมน์ประจำ ของหนังสือพิมพ์ชื่อฉบับนั้น ๆ

ช่วงที่ 4 การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยุคปี พ.ศ. 2544-2550 จากข้อมูลหนังสือพิมพ์ที่ผู้ศึกษาเก็บมาได้ ผู้ศึกษาพบว่า ภาพตัวแทนที่ปรากฏในข่าวสารการเลือกตั้ง พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2550 จะมีองค์กรอิสระที่ชื่อ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เกิดขึ้นภายใต้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ให้อำนาจอธิปไตย ทั้ง 3 ได้แก่ อำนาจอธิปไตยในการออกกฎหมาย ข้อบังคับการเลือกตั้ง อำนาจบริหารในการบริหารงานการเลือกตั้งให้มีการเลือกตั้งอย่างสงบเรียบร้อยยุติธรรม และอำนาจตุลาการที่มีอำนาจตัดสินความถูกต้อง ความผิด ความควรหรือไม่

ควร กระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ดังนั้นในพื้นที่ของสื่อในช่วงเวลา พ.ศ. 2544-2550 จึงพบว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) มีบทบาทในการตัดสินคุณค่าทางจริยธรรม กลายเป็นองค์ประธานในการพูด (Speaking Subject) ซึ่งได้รับมอบอำนาจผ่านกฎหมายสูงสุดของประเทศ ร่วมกับนักหนังสือพิมพ์ ผู้ที่เป็นแหล่งข่าว อย่างเช่น ผู้สมัคร ส.ส. เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ประชาชน ในการกล่าวถึงกฎเกณฑ์ และการให้คำตัดสินว่าการกระทำใดเป็นการขาดจริยธรรมทางการเมืองตามหลักวิชาต่าง ๆ ผ่านรายงานข่าว การให้ความคิดเห็นในบทความ หรือคอลัมน์ประจำ ของหนังสือพิมพ์ชื่อดังนั้น ๆ

ตารางต่อไปนี้ ผู้ศึกษาจะแสดงให้เห็นการก่อรูปวาทกรรม ที่แสดงให้เห็นวิธีคิดชุดต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse) และระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion) ของการเลือกตั้ง จากปัจจุบัน กล่าวคือการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ. 2550 ไปสู่อุดมคติคือการเลือกตั้งครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2476 ดังนี้

ตารางที่ 5.1

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

ครั้งที่ 22 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550

วาทกรรม (Discourse)การเลือกตั้งครั้งที่ 21 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse)การเลือกตั้งครั้งที่ 21 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำ ความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์ หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	1.5 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน ผ่านหัวคะแนน 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse)การเลือกตั้งครั้งที่ 21 วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2550	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.2

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 20 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน	2) การซื้อเสียง 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 20 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 20 วันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.3

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.
วันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 19 วันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2544	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 19 วันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2544	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา	1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วยและประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 19 วันที่ 6 มกราคม พ.ศ.2544	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 3.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 4.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.4

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 18 วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลง คะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน	2) การซื้อเสียง 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่าน หัวคะแนน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 18 วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2.3 ผู้ที่มอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ ลงคะแนน 2.5 ผู้ที่มอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน	2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขาย ตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาค เอกชน

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 18 วันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.5

การก่อรัฐประหาร “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 17 วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วยและประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 17 วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุนิติคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุนิติคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	1.5 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว

ตารางที่ 5.5 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 17 วันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จาก ภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.6

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2535

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 16 วันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2535	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลง คะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการซื้อเสียง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน ผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขาย ตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 16 วันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2535	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.4 การรับผลประโยชน์ต่างๆ จากภาคเอกชน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่างๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.7

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 15 วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลง คะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนน

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 15 วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
	2.4 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว

ตารางที่ 5.7 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 15 วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.8

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 14 วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุ ผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลง คะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 14 วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน	2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน ผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขาย ตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาค เอกชน

ตารางที่ 5.8 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 14 วันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.9

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 13 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 13 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วยและประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 13 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาค เอกชน
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม

ตารางที่ 5.9 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 13 วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
	5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.10

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 12 วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 12 วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.10 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 12 วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.11

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 11 วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อ ผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและ ผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน ผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 11 วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง	2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.11 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 11 วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	

ตารางที่ 5.12

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.
วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 10 วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 10 วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	1.6 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 10 วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาค เอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.13

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 9 วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อ ผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน

ตารางที่ 5.13 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 9 วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน

ตารางที่ 5.13 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 9 วันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.14

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 8 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วยและประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 8 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.14 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 8 วันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.15

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 7 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุ ผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อ ผู้ลงคะแนน

ตารางที่ 5.15 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 7 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	2.4 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ที่ขอมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้มีควรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน

ตารางที่ 5.15 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 7 วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.16

การก่อรัฐประหาร “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 6 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้เลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้เลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้เลือกตั้ง 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.16 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 6 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	1.5 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา

ตารางที่ 5.16 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 6 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.17

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 5 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.17 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 5 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	2.3 ผู้ซึ่งมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซึ่งมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซึ่งมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซึ่งมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.17 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 5 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.18

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 4 วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุนิติคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุนผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุนผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุนผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุนิติคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.18 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 4 วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขาย ตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่างๆ จากภาคเอกชน

ตารางที่ 5.18 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 4 วันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.19

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 3 วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุนิรโทษกรรมในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.19 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse)การเลือกตั้งครั้งที่ 3 วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วยและประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.19 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 3 วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม

ตารางที่ 5.19 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 3 วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
	5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.20

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 2 วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต

ตารางที่ 5.20 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 2 วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	1.6 ทุจริตบัญญัติรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.20 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 2 วันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี	3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิด ตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียง เลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว
4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับ ซ้อน	4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อ ประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อ ประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่างๆ จากภาคเอกชน
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะ ต่าง ๆ 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่น แกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตร เลือกตั้ง	5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่ เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้ง สร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.21

การก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” การเลือกตั้ง ส.ส.

วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 1 วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้อง กับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง	1) การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง 1.1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี กรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมี ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.3 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.4 ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดย ไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 1.5 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมี เจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 1.6 ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้งโดยไม่ได้ระบุ ผู้กระทำการทุจริต 1.7 ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และ ประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต
2) การซื้อเสียง 2.8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อเสียง	2) การซื้อเสียง 2.1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อ ผู้ลงคะแนน 2.2 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน

ตารางที่ 5.21 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 1 วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน	2.3 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.4 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.5 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2.6 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2.7 หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3) การใส่ร้ายป้ายสี 3.1 ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 3.2 ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 3.3 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3.4 ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4) การมีผลประโยชน์ทับซ้อน 4.1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.21 (ต่อ)

วาทกรรม (Discourse) การเลือกตั้งครั้งที่ 1 วันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476	
ระบบการควบคุมและจำกัดวาทกรรม (System for the Control and delimitation of Discourse)	ระบบการกีดกัน (Rule of Exclusion)
5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.5 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง	4.2 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 4.3 การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 4.4 การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 5) การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง 5.1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 5.2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 5.3 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 5.4 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง

ตารางที่ 5.22

สรุปการก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” ว่าด้วยกรอบความคิด
การทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2550	1. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2548	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2544	1. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2539	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2538	1. ทุจริตบัตรเหลืองเพื่อไปใช้เลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2535/2	1. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐเป็นผู้กระทำการทุจริต 3. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 4. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 5. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2535/1	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2531	1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 2 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2529	8 ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2526	1. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง
2522	1. ทุจริตบัญชีรายชื่อเลือกตั้ง โดยไม่ได้ระบุผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้อิทธิพลเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.22 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2519	1. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2518	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2512	1. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2500/2	1. ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2500/1	1 ทุจริตบัตรลงคะแนนเลือกตั้ง โดยมีกรรมการหน่วยเป็นผู้กระทำการทุจริต 2. ทุจริตบัตรเลือกตั้งมีกรรมการหน่วย และประชาชนเป็นผู้กระทำการทุจริต 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2495	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2491	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2481	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2480	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
2476	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.23

สรุปการก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” ว่าด้วย
กรอบความคิดการซื้อ - ขายเสียง

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการซื้อ - ขายเสียง
2550	1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2548	1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 3. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 5. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2544	1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 3. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2539	1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 3. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 5. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2538	1. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 3. ผู้ซื้อขอผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวหน้าคะแนน 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง

ตารางที่ 5.23 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการซื้อขาย - ขายเสียง
2535/2	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 3. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 5. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2535/1	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2531	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2529	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 3. หัวคะแนนทำหน้าที่เป็นคนกลางขายตรงกับผู้สมัครรับเลือกตั้ง 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2526	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 3. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2522	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 3. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงและผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2519	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ตรงต่อผู้ลงคะแนนผ่านหัวคะแนน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2518	1. ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์ส่วนรวมต่อผู้ลงคะแนน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2512	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง

ตารางที่ 5.23 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการซื้อ - ขายเสียง
2500/2	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2500/1	1 ผู้ซื้อมอบผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ลงคะแนน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2495	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2491	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2481	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2480	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง
2476	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการซื้อ - ขายเสียง

ตารางที่ 5.24

สรุปการก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง”

ว่าด้วยกรอบความคิดการใส่ร้ายป้ายสี

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการใส่ร้ายป้ายสี
2550	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2548	1. ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 2. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2544	1. ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 2. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2539	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2538	1. ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 2. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2535/2	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องส่วนตัว 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2535/1	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2531	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2529	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2526	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี

ตารางที่ 5.24 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการใส่ร้ายป้ายสี
2522	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2519	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2518	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2512	1. ใส่ร้ายป้ายสีในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2500/2	1. ใส่ร้ายป้ายสีในเรื่องการกระทำความผิดตามกฎหมายในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2500/1	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2495	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2491	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2481	1. ใส่ร้ายป้ายสีในนโยบายที่จะทำ 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2480	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี
2476	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใส่ร้ายป้ายสี

ตารางที่ 5.25

สรุปการก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” ว่าด้วย
กรอบความคิดการมีผลประโยชน์ทับซ้อน

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2550	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2548	1. การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2544	1. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2539	1. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2538	1. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในธุรกิจส่วนตัว 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2535/2	1. การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ จากภาคเอกชน 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2535/1	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2531	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2529	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2526	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2522	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2519	1. การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2518	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน

ตารางที่ 5.25 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2512	1. การใช้สมบัติของทางราชการเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2500/2	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2500/1	1 การใช้อำนาจหน้าที่ทางการเมืองเพื่อประโยชน์ในการเลือกตั้ง 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2495	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2491	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2481	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2480	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน
2476	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการมีผลประโยชน์ทับซ้อน

ตารางที่ 5.26

สรุปการก่อรูปวาทกรรม “การขาดจริยธรรมทางการเมือง” ว่าด้วยกรอบความคิด
การใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้ง ฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2550	1. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2548	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2544	1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ 2 ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2539	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2538	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2535/2	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะต่าง ๆ 2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 3. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง 4. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2535/1	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2531	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2529	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2526	1. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสกปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง

ตารางที่ 5.26 (ต่อ)

พ.ศ.	วิธีคิดที่ปรากฏในวาทกรรมการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้ง ฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2522	1. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้ามรวมทั้งสร้างภาพลักษณ์ให้กับฝ่ายตนเอง 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2519	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2518	1. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 2. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับฝ่ายตนเอง 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2512	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2500/2	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 2. ทำลายภาพลักษณ์ฝ่ายตรงข้าม 3. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2500/1	1 ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2495	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2491	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2481	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2480	1. ทำลายทรัพย์สินฝ่ายตรงข้ามในลักษณะต่าง ๆ 2. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง
2476	1. ไม่ได้ระบุวิธีคิดในการใช้วิธีสปรกกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้ามที่ไม่เกี่ยวกับบัตรเลือกตั้ง